

له بلاوڪراوه ڪاني ماڻپهري بههشت

برايه تي

نيوان موسلمانان

له ٽيڙ تيشڪي

تايه ته پيروزه ڪاني قورتان و

فهرمووده سه حجه ڪاني پيغه مبهردا (ﷺ)

نووسين و ٿاماده ڪردني

محمد عبد الرحمن لطيف

۱۴۳۸ هـ

چاپي پانزهيم

ماڻپهري بههشت

ba8.org

ماڻپهري ڪي نيسلامى زانستي پهروهدهيي يه و له پيٽاوا بلاوڪردنه وهى ٿه و نيسلاميه كه سه ٿه في صالح - پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لاني (رضي الله عنهم) له سهري بوون - وه سه به هيچ گروپ و لايه نيكي جيزي نيه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسولمانان و پهروهردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسەنه كەي ئيسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننەت، بە تیگهشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممەت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهڕ و رهوشتی موسولمانان، له دیارده كانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالائوتن و تهصفیه کردنی ئایینی ئيسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوه كان.

٤. وربا کردنهوهی موسولمانان له شوپنه واری خراپی ریوايه ته لاواز و ههلبهستراوه كان.

٥. پته و کردنی برایه تی یه کی راسته قینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیره كەي ئيسلام و نههپشتن و كه مکردنهوهی ده مارگیری مهزهه بی و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی كۆمه لگایه له ئيسلامی رهسەن و دروستکردنی تاك و كۆیه تی بۆ تیگهشتن له سه رچاوه كانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننه تی سه حیح و ئاشكراکردنی ئەو شتانهی كه نامۆن به ئيسلام و خراونه ته نیویه وه به چه ندين دهسته واژهی دهنگ و پهنگ و نوسراوی له بواره كانی بیروباوهڕ و پهوشت و ئاكار و پهروه رده و زانست و پزیشکی و گه شهی كۆمه لایه تی.

خودایه داوات ئی دهكەین دامه زراومان بکهیت ، و ته و فیه قمان بدیهت بۆ هه ر کار وگوفتاریکی جوان وچاک بهو شیویه یی که خۆت لئی پازیت.

ستافی مائپهري بههشت

* پیسه‌کی :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُونَنَّ إِلَّا وَانْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٤﴾﴾ [آل عمران].

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

نَسَأَ لَوْنِيهِ ۗ وَالْأَرْحَامَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ [سورة النساء].

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ [سورة الأحزاب].

أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّنَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّنَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

خوبینه‌ری به‌ریز : بابته‌تی نه م کتیبه له سئ زنجیره‌ی یه‌ک به دوا‌ی یه‌کدا له ژماره‌کانی

(۵) و (۶) و (۷)ی گو‌فاری (پ‌یگاسی پاست)دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه ، به‌لام له به‌ر گرنگی بابته‌ته‌که

به پی‌ویستمان زانی له کتیبکدا کوی‌به‌کینه‌وه و دوا‌ی هه‌ندی‌ک پید‌اچوونه‌وه و بو‌ زیاد کردن

به‌م شی‌وازه‌ی ئیستا له چاپی بده‌ینه‌وه .

نووسه‌ر

محمد عبد الرحمن لطيف

١ / ربيع الأول / ١٤٢٧ هـ

کوردستان / گه‌رمیان / که‌لار

* رِيحُوشَكَار :

برایه‌تی ^(۱) له بهر په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره و به مه‌به‌ستی ده‌ست که‌وتنی پاداشتی خوا : یه‌کیکه له نیعمه‌ته هه‌ره گه‌وره‌کانی په‌روه‌ردگاری بونه‌وه‌ر که خستویه‌تی‌یه ناو دلّی به‌نده ده‌روون پاک و دۆسته له خوا ترسه‌کانیه‌وه ، وه‌ک خوی فه‌رموویه‌تی : ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ [آل عمران] .

واته : نیعمه‌تی خوا به‌سه‌رتانه‌وه به بیرى خوتان به‌ینه‌وه کاتیک که ئیوه دوژمنی یه‌کتر بوون و خوای په‌روه‌ردگار دلّه‌کانتانی یه‌ک خست و به نیعمه‌تی ئه‌و بوون به برای یه‌کتر .

(۱) **بیرخستنه‌وه‌یه‌کی زورگرنگ** : پیویسته ئه‌وه بزانی‌ت که ئه‌م بابته و هاوشی‌وازه‌کانی تاییه‌ت نی‌یه ته‌نبا به پیاوانی موسلمان‌ه‌وه ، به‌لکو ئافره‌تان و خوشکانی موسلمانیش ده‌گریته‌وه چونکه (برایه‌تی له نیوان پیاواندا = خوشکایه‌تی له نیوان ئافره‌تاندا) ، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت : ((إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ)) [صحیح سنن أبي داود رقم : (۲۱۶)] .

واته : ئافره‌تان هاوشانن و له ریزی پیاوان دان ، له‌مه‌وه ئه‌وه تیده‌گه‌ین که هه‌ر نایه‌ت و فه‌رمووده‌یه‌ک فه‌رمانی تیدا بوو بۆ پیاوان یان باسی پیاوانی ده‌کرد ئه‌وا ئافره‌تانیش ده‌گریته‌وه .

قال الحافظ ابن حجر في "فتح الباري شرح صحيح البخاري" : ((إِنَّمَا حُصِّ الدُّكْرُ بِالذِّكْرِ لِيَكُونَ الرِّجَالُ فِي الغَالِبِ هُمْ الْمُحَاطَبُونَ والنِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ فِي الْأَحْكَامِ إِلَّا مَا حُصِّ)) (۱ / ۳۳۳) ، وانظر : (۶ / ۷۴۰) منه أيضاً .

وه برایه‌تی و دوستایه‌تی و یه‌کخستنی دلّه‌کان به هیچ شتی‌ک نایه‌ته دی نه‌گه‌ر خوی
به توانا ویستی له سه‌ر نه‌بیّت و نه‌یبه‌خشیت به بنده‌کانی ، وه‌ک فه‌رمویه‌تی: ﴿لَوْ
أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بِرِكَ قُلُوبُهُمْ وَلَنْ يَكُنَّ اللَّهُ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ [الأنفال].

واته : نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌گه‌ر هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که له سه‌ر زه‌ویدایه
بیه‌خشیت بو نه‌وه‌ی دلّه‌کانیان یه‌ک خه‌یت نه‌وا ناتوانیت دلّه‌کانیان یه‌ک خه‌یت ،
به‌لام ته‌نها خوا خوی دل‌یانی یه‌ک خست .

هه‌روه‌ها برایه‌تی : هه‌زیکی ئیمانی ده‌رونی‌یه که هه‌ستیکی قوولی پیر سوژ و
خۆشه‌ویستی و پیز و متمانی‌ی نیوان هه‌ردوولا به‌ره‌م دینیت ، له‌گه‌ل هه‌ر
که‌سی‌کدا که هاو بیروباوه‌رت بیّت و ترسی خوی له دلدا بیّت .

جا نه‌م هه‌سته برایه‌تی‌یه راست‌گویانه راست ترین هه‌لو‌یست و پاک ترین سوژ
و هه‌ستی لی‌په‌یدا ده‌بیّت له کاتی ده‌رب‌پینی هه‌لو‌یسته به‌سوده‌کان : له یارمه‌تی
دان و پیش‌خستن و نه‌رم و نیانی نواندن و لی‌بوردن و به‌هانا هاتن له کاتی
ته‌نگانه‌دا و پشت‌گیری کردن له کاتی بی‌توانایدا ...

هه‌روه‌ها له کاتی ده‌رب‌پینی هه‌لو‌یسته زیان به‌خشه‌کان : له دوور
که‌وته‌وه له هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که زیان به‌خه‌لک ده‌گه‌یه‌نیّت چ له خودی
خویاندا بیّت یان له مالّ و سامان یان له ناموس و که‌رامه‌تیاندا بیّت ...

بویه برایه‌تی له بهر خوا سیفه‌تییکی په یوه‌سته به ئیمان‌ه وه ، وه ره‌وشتیکی هاوشانه له گه‌ل ته‌قوا و له خوا ترساندا ، چونکه برایه‌تی راسته‌قینه په‌یدا نابیت به بی ئیمان ، وه ئیمانیش ته‌واو نابیت به بی برایه‌تی ، هر وهك چۆن هاورپیه‌تی په‌یدا نابیت به بی ته‌قوا ، وه ته‌قواش ته‌واو نابیت به بی هاورپیه‌تی چاك و یه‌کخواپه‌رست و شوین که‌وته‌ی سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) .

به‌لگه له سهر ئه‌وه‌ی که برایه‌تی نابیت به بی ئیمان ئه‌م نایه‌ته‌یه که خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾ [الحجرات] .
 واته : ته‌نها ئیمانداران برای یه‌کن .

وه به به‌لگه له سهر ئه‌وه‌ی که هاورپیه‌تی نابیت به بی ته‌قوا ئه‌م نایه‌ته‌یه که خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴾ [الزخرف] .

واته : براده‌ران و هاورپییان له پوژنی دوایدا هندیکیان ده‌بن به دوژمنی هندیکیان ته‌نها ئه‌وانه‌یان نه‌بیت که له خوا ترسن و ئه‌هلی ته‌قوان .

وه گومانی تیدا نی‌یه ئه‌گه‌ر برایه‌تی ئیمانی له گه‌لدا نه‌بیت ئه‌وا ئه‌و جوړه برایه‌تی‌یه له سهر بناغی به‌رژه‌وه‌ندی خوئی و سوده که سایه‌تی‌یه‌کان پیک دیت

...

هروه ها نه گهر هاوړی یه تی ته قوا و له خوا ترسانی له گه لدا نه بیټ نه وا بهر هه مه که ی دژایه تی و ړقه به رایه تی ده بیټ له گه ل سهره تای سهره لادانی یه که م ناکوکی که له نیوانیاندا ږوو ددهات له بهر شتیکی دنیایی یان له گه ل سهره تای سهره لادانی یه که م پیښبرکئی که له سهره دستکوت و بهر ژه وه ندیه کان که ده که ویته نیوانیان ه وه .

وه نه گهر له موسلماندا ئیمان و ته قوا هه بوو ، به لام له پالیدا برایه تی یه کی راسته قینه و هاوړی یه تی یه کی پاک و پوخت نه بوو ، نه وا نه و ئیمان و ته قوا یه که م و کورپی تی دیاه .

ئیمانیکې که م و کورپه له بهر نه م فه رموده یه که پیغه مبه ر (ﷺ) تییدا ده فه رمویټ : «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ [مَنْ أَحْبَبَ]» (۲).

واته : ئیمانی یه کی که له ئیوه ته واو نی یه هه تا بو براکه ی پیی خوش نه بیټ نه وه ی که بو خوی پیی خوشه له خیر و چاکه .

وه ته قوا که ی ږوپا گهنده یه له بهر نه م ئایه ته که خوی گه وره تییدا ده فه رمویټ : ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾ [المائدة] .

(۲) صحیح البخاری رقم : (۱۳) و صحیح مسلم رقم : (۴۵) و صحیح سنن النسائی رقم : (۵۰۱۷) و الزیاده له .

واته : هاوکاری یه کتر بکن له سه‌ر چاکه و ته‌قوا و له خوا ترسان و هاوکاری یه کتر مه‌کهن له سه‌ر تاوان و سته‌م کردن ، وه له خوا بترسن چونکه خوا سزا و تۆله‌ی سه‌خته .

جا ئه‌و مروّقه‌ی به ئیمان و به ته‌قوا بیّت له گه‌لّ به یه‌ک گه‌یشتنیدا له گه‌لّ هاوشیوازی خۆی هه‌ست به دلّ ئارامی و ده‌روون پاکی ده‌کات له یه‌که‌م چرکه‌ی ئه‌و به یه‌ک گه‌یشتنه‌دا ، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت : «الْأَزْوَاجُ جُنُودٌ مُّجَنَّدَةٌ ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ ، وَمَا تَنَاکَرَ مِنْهَا اِخْتَلَفَ»^(۷).

واته : پۆحه‌کان هه‌ریه‌ک له سه‌ر ئه‌و په‌وه‌شته دروست کراون که له سه‌ری راهینراون ، جا ئه‌وانه‌یان یه‌کتر ده‌ناسن و ئاشنان به یه‌کتر یه‌ک ده‌گرن ، وه ئه‌وانه‌یان یه‌کتر ناسن و نامۆن به یه‌کتر جیاواز ده‌بن .

(قَالَ الْخَطَّابِيُّ : يُجْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ إِشَارَةً إِلَى مَعْنَى التَّشَاكُلِ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَالصَّلَاحِ وَالْفَسَادِ ، وَأَنَّ الْخَيْرَ مِنَ النَّاسِ يَحِنُّ إِلَى شَكْلِهِ وَالشَّرَّيْرَ نَظِيرَ ذَلِكَ يَمِيلُ إِلَى نَظِيرِهِ ، فَتَعَارُفُ الْأَزْوَاجِ يَفْعُ بِحَسَبِ الطَّبَاعِ الَّتِي جُبِلَتْ عَلَيْهَا مِنْ خَيْرٍ وَشَرٍّ ، فَإِذَا اتَّفَقَتْ تَعَارَفَتْ ، وَإِذَا اِخْتَلَفَتْ تَنَاکَرَتْ)^(۸).

ئێستاش با بچینه ناو ده‌ریای قوولی برایه‌تی راسته‌قینه‌وه ...

^(۷) صحیح البخاری رقم : (۳۳۳۶) و صحیح مسلم رقم : (۲۶۳۸).

^(۸) فتح الباری شرح صحیح البخاری : (۶ / ۴۴۶).

بنه‌ماکانی برایه‌تی له بهر خوا

هیچ برایه‌تی یه‌ک لای خوا په‌سهند نی‌یه و قه‌بول ناکریت و به‌روبوم و سه‌رئه‌نجامه‌کشی باش نابیت ئه‌گه‌ر ئه‌و برایه‌تی یه له سه‌ر ئه‌م چه‌ند بنه‌مایه‌ی خواره‌وه بنیات نه‌نریت :

۱ - ده‌بییت ئه‌و برایه‌تی یه‌ته‌ن‌ها له به‌ر خاتری خوا بییت :

وه ئه‌مه‌ش نایه‌ته دی ئیلا مه‌گه‌ر ئه‌و برایانه خویان پاک و بی به‌ری بکه‌ن له هه‌موو به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کی خویی ، و ته‌نها مه‌به‌ستیان په‌زامه‌ندی خوا بییت له برایه‌تی یه‌که‌یاندا .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَحَاً لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى ، فَأَرَصَدَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ : أَيْنَ تُرِيدُ ؟

قَالَ : أُرِيدُ أَحَاً لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ .

قَالَ : هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تُرِيدُهَا ؟

قَالَ : لَا ، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ .

قَالَ : فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحْبَبْتُهُ فِيهِ)) (٤).

(٤) صحیح مسلم رقم : (٢٥٦٧) .

واته : پیاویک سهردانی براده‌ریکی خوئی کرد له گوندیکدا ، جا خوای گه‌وره فریشته‌یه‌کی نارد بۆ سهر پینگاکه‌ی و کاتیک هات بۆ لای پیی ووت : بۆ کوئی ده‌چیت ؟

ئه‌ویش ووتی : بۆ لای براده‌ریکم ده‌چم له‌م گونده‌دا .

فریشته‌که ووتی : ئایا هیچ مافیکی دنیا‌ییت به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه لئی وه‌رگریته‌وه یان هیچ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کت هه‌یه له‌گه‌لیدا پیی هه‌لبسیت ؟

ئه‌ویش ووتی : نه‌خیر ، ته‌نھا ئه‌وه نه‌بیّت که من له‌به‌ر خوا خوشمه‌وئیت .

فریشته‌که‌ش ووتی : جا من نی‌ردراوی خوام بۆ لای تۆ بۆ ئه‌وه‌ی پیّت رابگه‌یه‌نم که‌وا خواش تۆی خوشمه‌وئیت وه‌ک چۆن تۆ ئه‌وت خوشمه‌وئیت له‌به‌ر خاتری خوا .

٢ - ده‌بیّت ئه‌و برایه‌تی‌یه‌هاوشان بیّت له‌گه‌ل ئیمان و ته‌قوادا :

وه‌ ئه‌مه‌ش نایه‌ته‌دی ئیلا مه‌گه‌ر موسلمان براده‌ری ئیمان دار و له‌خوا ترس هه‌لبژی‌ریّت .

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت : ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾ [الحجرات] .

واته : ته‌نھا ئیمانداران برای یه‌کن .

وه‌ ده‌فه‌رموئیت : ﴿ الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴾ [الزخرف] .

واته : برادران و هاوپیان له پوژی دوایدا هندیکیان ده‌بن به دوزمنی هندیکیان ته‌ها نه‌وانه‌یان نه‌بیّت که له خوا ترسن و نه‌هلی ته‌قوان .

وه پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌فهرمویت : ((لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا))^(۵).

واته : هاوپی‌یه‌تی که‌س نه‌که‌یت ئیلا ئیماندار نه‌بیّت ، وه با که‌س خواردنت نه‌خوات ئیلا له خوا ترس نه‌بیّت .

ئه‌مه‌ش له به‌ر نه‌وه‌یه چونکه برادر له سه‌ر بیروباوه‌ر و دین و ئایینی برادره‌که‌یه‌تی ، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرمویت : ((الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ))^(۶).

واته : پیاو له سه‌ر دین و ئایینی برادره‌که‌یه‌تی ، جا با یه‌کیک له ئیوه سه‌یر بکات و بروانیّت بۆ نه‌وه‌ی بزانیّت برادره‌یه‌تی کئ ده‌کات .

۳ - ده‌بیّت نه‌و برایانه ئیسلام بکه‌ن به‌ر پیاز و پروگرامی ژیانیان :

وه ئه‌مه‌ش نایه‌ته دی ئیلا به‌وه نه‌بیّت که نه‌و برادرانه به‌لین به‌یه‌کتر بدن که‌وا شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خوا په‌یره‌و بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه بۆ لای رپیازه پوونه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له هه‌موو کاتی‌کدا .

(۵) صحیح سنن الترمذی رقم : (۲۳۹۵) و صحیح سنن أبي داود رقم : (۴۸۳۲).

(۶) صحیح سنن الترمذی رقم : (۲۳۷۸) و صحیح سنن أبي داود رقم : (۴۸۳۳).

پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ئاماژه‌ی بۆ ئەم مەرجه زۆر گرنگه‌ی برایه‌تی کردوه له‌و فهرمووده‌یه‌دا که تیی‌دا فهرموویه‌تی : «سَبَعَةُ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ ... [وذكر منهم] : وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ»^(٧).

واته : یه‌کیک له‌و جهوت کۆمه‌له‌ی که له پۆژی دوایدا خوا ده‌یان خاته ژیری سیبهری عهرشی خۆیه‌وه ... دوو پیاون که له بهر خاتری خوا یه‌کتریان خۆش ده‌ویت و له سه‌ر ئه‌وه کۆ ده‌بنه‌وه و له سه‌ریشی جیا ده‌بنه‌وه .

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه : ئه‌و دوو برایه له کاتی به یه‌کتر گه‌یشتندا په‌یمان به یه‌کتر ده‌دن که په‌یوه‌ست بن به شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خواوه و به هه‌مان شیوازیش له کاتی جیا بوونه‌وه‌یاندا په‌یمان ده‌دن که کرده‌وه به قورئان و سوننه‌ت بکه‌ن .

بۆیه سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبهر (ﷺ) ئه‌گه‌ر دوانیان به یه‌کتر بگه‌یشتایه‌ن جیا نه‌ده‌بوونه‌وه هه‌تا یه‌کیکیان سوهرتی (العصر) ی به سه‌ر ئه‌وی تریاندا نه‌خویندایه‌ته‌وه ، ئه‌نجا سه‌لامیان له یه‌کتر ده‌کرد و پاشان له یه‌کتر جیا ده‌بوونه‌وه .

^(٧) صحیح البخاری رقم : (٦٦٠) و (١٤٢٣) و (٦٤٧٩) و (٦٨٠٨) ، و صحیح مسلم رقم : (١٠٣١).

قال الحافظ في شرح هذا الحديث : (وَالْمُرَادُ أَهْمًا دَامًا عَلَى الْمَحَبَّةِ الدِّينِيَّةِ وَمَنْ يَنْقَطِعَ عَنْهَا بَعَارِضُ دُنْيَوِيٍّ سِوَاءِ اجْتِمَاعًا حَقِيقَةً أَمْ لَا حَتَّى فَرَّقَ بَيْنَهُمَا الْمَوْتُ) الفتح : (٢ / ١٨٩) .

«كَانَ الرَّجُلَانِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ) إِذَا التَّقِيَا لَمْ يَفْتَرَقَا حَتَّى يَقْرَأَ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ : ﴿وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾...﴾ ، ثُمَّ يُسَلِّمُ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ»^(٨).

(٨) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٦٤٨).

قلتُ : وفي هذا الأثر السلفي الصحيح بيانٌ لسُنَّتين مهجورتين كبيرهما من السُنَنِ المهجورة في هذا الزمان التي دُكِّرنا بها ودلنا عليها ونادى بإحيائها ودعا إلى العمل بها مُحي السُنَّين في عصره ومُجدِّد الدين في قرنه خاتمة المحدثين : العلامةُ المُحدِّث الفقيه الإمام الشيخ : **مُحمَّد ناصر الدين الألباني رحمه الله** حيث قال في ((السلسلة الصحيحة)) (٦ / ٣٠٨ - ٣٠٩) بعد ترجمته لهذا الأثر :

(وفي هذا الحديث **فائدتان** مما جرى عليه سلفنا (ﷺ) جميعاً :

إحداهما : التسليم عند الافتراق ، وقد جاء النصُّ بذلك صريحاً من قوله (ﷺ) :

((إذا انتهى أحدكم إلى المجلس فليُسلِّم ، وإذا أراد أن يقوم فليُسلِّم فليست الأولى بأحق من الآخرة)) وهو حديث صحيحٌ مخرَّجٌ في المجلد الأول من هذه ((السلسلة)) برقم : (١٨٣) ، وهو في ((صحيح الأدب المفرد)) برقم : (٧٧٣ / ٩٨٦) وقد صدر حديثاً ، وفي ((صحيح زوائد ابن حبان)) (... / ١٩٣١) وهو تحت الطبع ، وفي معناه الأحاديث الأمرة بإفشاء السلام ، وقد تقدّم بعضها برقم : (١٨٤ و ٥٦٩ و ١٤٩٣) .

والأخرى : نستفيدها من التزام الصحابة لها ، وهي قراءة (سورة العصر) لأننا نعتقد أنهم أبعُد الناس عن أن يُحدثوا في الدين عبادة يتقرَّبون بها إلى الله ، إلا أن يكون ذلك بتوقيفٍ من رسول الله (ﷺ) قولاً أو فعلاً أو تقريراً ، ولم لا ، وقد أثنى الله تبارك وتعالى عليهم أحسن الثناء فقال :

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْتَمَرُونَ﴾ [انظر ((إعلام الموقعين)) لابن القيم : (٤ / ١٥٩) لتبين معنى الاتباع ، وأئنه واجب].

وقال ابن مسعود والحسن البصري : ((من كان منكم مُتأسياً فليتأسَّ بأصحاب محمد (ﷺ) فإنهم كانوا أبرَّ هذه الأمة قلوباً ، وأعمقها علماً ، وأقلها تكلفاً ، وأقومها هدياً ، وأحسنها حالاً ، قوم

ئەمەش ئەو دەگەیه‌نیت : ئەو دوو سه‌حابی‌یه به‌پێژه به‌ئینیان به‌یه‌کتر دەدا که له سه‌ر پێبازی ئیسلام بپۆن ، وه‌ په‌یمانان دەدا که‌وا له سه‌ر ئیمان و کرده‌وه‌ی چاکه و بانگه‌واز کردن و ئارام گرتن له سه‌ر حه‌ق و پێگای پاست ^(٩) بپۆن .

٤ - ده‌بیته‌ی ئه‌و براهیه‌تی‌یه راوه‌ستاو بیته‌ی له سه‌ر نامۆژگاری کردنی یه‌کتر به‌

چاکه :

وه‌ ئەمەش نایه‌ته‌ دی ئیلا به‌وه نه‌بیته‌ که هه‌ر یه‌کیک له‌و براده‌رانه به‌یته‌ به‌ ئاوینه‌ بۆ براهیه‌ی تری ، بۆ ئەوه‌ی ئەگه‌ر یه‌کیکیان کرده‌وه‌یه‌کی چاک و په‌وشتیکی جوانی له‌وی تردا بینی ئەوا هانی بدات و داوای ئەنجام دانی زیاتری لێ بکات ، وه‌ ئەگه‌ر که‌م و کورپیه‌ک یان هه‌له‌یه‌کی لێ بینی ئەوا به‌ نه‌ینیی

اخترهم الله للصُّحبة نبيه (ﷺ) وإقامة دينه ، فاعرفوا لهم فضلهم ، واتبعوهم في آثارهم ، فإنهم كانوا على الهدى المستقيم)) [أخرجه ابن عبد البر في ((جامع بيان العلم)) : (٢ / ٩٧) بإسنادين عنه ، وعزاه ابن القيم (٤ / ١٧٩) للإمام أحمد . ولعله في ((الزهد)) . عن ابن مسعود . انظر : ((المشكاة)) رقم : (١٩٣) . قلتُ : وفي النية جمع ما أحياها الشيخ العلامة محمد ناصر الدين الألباني رحمه الله من السنن المهجورة في رسالة مستقلة يسر الله إتمامها .

^(٩) كه‌واته : ده‌بیته‌ی ئه‌مەش براهیه‌تی ئیسلام و بنچینه‌ی ئیسلام و حه‌ق و پاستی ئەک له سه‌ر بناغه و بنچینه‌ی حزبایه‌تی که بووه‌ته‌ مایه‌ی پارچه‌ پارچه‌ بوونی موسلمانان و ته‌سک کردنه‌وه‌ی چه‌مکی براهیه‌تی له‌ چوار چێوه‌ی لایه‌نگیری و ده‌مارگیری بۆ حزب و گروپ و کۆمه‌ڵ گه‌ریتنی !

ئەمەش خۆی بۆ خۆی یه‌کیکه‌ له‌ زیان و زه‌ره‌ر و شوینه‌واره‌ خراپه‌کانی حزبایه‌تی !!!

ئامۆژگاری و پینمایی دهکات و هه‌له‌که‌ی بۆ راست دهکاته‌وه و ده‌بیته پال پشت و هاندەریک بۆ وازهینانی له و هه‌له‌یه و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سه‌ر پینگی راست .

وه ئه‌مه‌ش هاوکاری‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه بۆ خۆ پاراندنه‌وه به په‌وشته جوان و به‌رزه‌کان و واز هینان له په‌وشته و کرداره گه‌نده‌ل و بۆگه‌نه‌کان ، وه هه‌ولیکیشه بۆ دروست کردن و بنیات نانی که سایه‌تی‌یه‌کی برایانه‌ی پاره‌ستاو له سه‌ر ئاینی ئیسلام و پیوه‌ری شه‌ریعت .

بۆیه ده‌بینین پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) په‌یمان و به‌یعه‌تی له هاوه‌لانی وه‌رده‌گرت له سه‌ر ئامۆژگاری کردنی یه‌کتر به چاکه ، بۆ ئه‌وه‌ی له ناو کۆمه‌لگادا بین به بانگه‌واز کاری حه‌ق و پینیشاندەری خیر .

عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْجَلْبَلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : «بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ، وَالنُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ» (١٠) .

واته : په‌یمان و به‌یعه‌تم دا به پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له سه‌ر نوپژ کردن و زه‌کات دان و ئامۆژگاری کردن بۆ هه‌موو موسلمانیک .

نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌لکو ده‌بینین پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دین و ئاین کۆ ده‌کاته‌وه له ئامۆژگاریدا :

(١٠) صحیح البخاری رقم : (٥٧) و صحیح مسلم رقم : (٥٧) .

عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ : «الدِّينُ النَّصِيحَةُ ، الدِّينُ النَّصِيحَةُ ، الدِّينُ النَّصِيحَةُ ، قُلْنَا لِمَنْ ؟ قَالَ : لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ»^(۱۱).

۵ - ده‌بیّت نه و برایه‌تی‌یه بنیات نرابیّت نه سهر هاوکاری کردنی یه‌کتر نه کاتی خوئی و ناخوشیدا :

وه نه‌مه‌ش نایه‌ته دی ئیلا به‌وه نه‌بیّت که موسلمان به‌ش‌داری خوئی‌یه‌کانی برای موسلمانان خوی بکات و دل‌گران و نارپه‌حه‌تیش بیّت به دل‌گرانی و نارپه‌حه‌تی براکانی .

هاوکاری یه‌کتر کردن له نیوان موسلماناندا به گشتی نه‌رکیکی شه‌رعی خوی‌یه و ده‌بیّت موسلمانان به ده‌م یه‌کتره‌وه بن له کاتی خوئی و ناخوشیدا .

خوی‌یه‌گوره ده‌فه‌رمویّت : ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ .

واته : هاوکاری یه‌کتر بکه‌ن له سهر چاکه و له خوا ترسان .

وه پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمویّت : «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَىٰ لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمَىٰ»^(۱۲).

^(۱۱) صحیح مسلم رقم : (۵۵) و صحیح سنن الترمذی رقم : (۱۹۲۶) و صحیح سنن أبي داود رقم : (۴۹۴۴).

^(۱۲) صحیح مسلم رقم : (۲۵۸۶).

واته : نمونه‌ی ئیمانداران له دۆستایه‌تی و به به‌زه‌یی بوون و خۆشه‌ویستیان بۆ یه‌کتر وه‌ک نمونه‌ی لاشه‌یه‌ک وایه ، ئه‌گه‌ر ئه‌ندامی‌کی ئێش و ئازاری هه‌بێت ئه‌وا هه‌موو ئه‌و لاشه‌یه‌ له پیناویدا بێ خه‌و ده‌بێت و تا ده‌یگرێت .

وه هه‌روه‌ها پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت : «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ» (۱۳).

واته : ئیماندار بۆ ئیماندار وه‌ک خانو وایه هه‌ندیکی هه‌ندیکی تری توند و قایم ده‌کات ، وه پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) په‌نجه‌کانی هه‌ردوو ده‌ستی کرد به‌یه‌کدا .

وه پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت : «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ ، لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (۱۴).

واته : موسلمان برای موسلمانه ، سته‌می لێ ناکات و نایفه‌وتینیت و نایدات به‌ده‌ستی دوژمنه‌وه ، وه هه‌ر که‌سیک کار بۆ به‌جێهێنانی پێویستی برایه‌کی

(۱۳) صحیح البخاری رقم : (۴۸۱) و صحیح مسلم رقم : (۲۵۸۵).

(۱۴) صحیح البخاری رقم : (۲۴۴۲) و صحیح مسلم رقم : (۲۵۸۰) ، و عند مسلم رقم : (۲۶۹۹) من حدیث أبی هریره : ((وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ)) واته : خوا له هاوکاری به‌نده‌ی دایه‌ تا ئه‌و کاته‌ی به‌نده‌ له هاوکاری براکه‌یدا بێت .

بکات ئه‌وا خوا کار بۆ به جی‌هینانی پیویستی ده‌کات ، وه هر که سیئک نارپه‌حه‌تیه‌ک له سه‌ر موسلمانیک لا به‌ریت و له ته‌نگانه‌یه‌ک ده‌ری بکات ئه‌وا خوا یه‌کئیک له نارپه‌حه‌تی و ته‌نگانه‌کانی پۆژی قیامه‌تی له سه‌ر لاده‌بات ، وه هر که سیئک که‌م و کوپی و عه‌یبی موسلمانیک داپۆشیت ئه‌وا خوا عه‌یبه‌کانی داده‌پۆشیت له پۆژی قیامه‌تدا .

به‌روبووم و پاداشتی گه‌وره‌ی برایه‌تی نیوان موسلمانان

ئه‌گه‌ر موسلمانان به‌ راستی و به‌ کرده‌وه ئه‌م نیعمه‌ته‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار که خستویه‌تی‌یه‌ ناو دلی به‌نده‌ ده‌روون پاک و دۆسته له خوا ترسه‌کانیه‌وه په‌یره‌و بکه‌ن له جی‌ی خۆیدا و برایه‌تی نیوانیان له سه‌ر بنه‌ما شه‌رعی‌یه‌کان بیت و ریگا‌کانی بته‌و کردنی هه‌ستی برایه‌تی بگرنه‌ به‌ر و مافه‌کانی برایه‌تی به‌جیبینن وه‌ک چۆن له قورئانی پیروز و سوننه‌ته‌ سه‌حیحه‌کانی

پیغه مبه‌ردا (ﷺ) پوون کراونه‌ته‌وه و سه‌له‌فی صالحش کردار و په‌فتاریان پیی کردوون : ئه‌وا ده‌بن به خۆشه‌ویستی یه‌کتر له به‌ر خوا ، وه ئه‌م خۆشه‌ویستی‌یه‌ی نیوانیان چه‌ندین پاداشتی گه‌وره‌یان ده‌ست ده‌خات و تام و چیژی به‌روبوومی ئه‌و برایه‌تی‌یه‌یان ده‌که‌ن له دونیا و دوا پوژدا ، وه‌ک له‌م فه‌رموودانه‌ی خواره‌وه پوون کراونه‌ته‌وه :

۱ - خۆشه‌ویستی له به‌ر خوا ریگایه بو به‌ده‌ست هیئانی پله و پایه‌یه‌ک که پیغه مبه‌ران و شه‌هیدانیش خۆزگه‌ی پیی ده‌خوازن :

عن عمر بن الخطاب (رضی الله عنه) قال : قال النبي (ﷺ) : ((إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ لَأَنْسَاءَ مَا هُمْ بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَعْطِبُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمَكَانِهِمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى .
قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ تُخَيْرُنَا مَنْ هُمْ ؟ [وفي رواية : لَعَلْنَا نُحِبُّهُمْ] .

قَالَ : هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوا بِرُوحِ اللَّهِ [وفي رواية : بِنُورِ اللَّهِ] عَلَى غَيْرِ أَرْحَامٍ [وفي رواية : مِنْ غَيْرِ أَرْحَامٍ وَلَا أَنْسَابٍ] بَيْنَهُمْ وَلَا أَمْوَالٍ يَتَعَاطَوْهَا ، فَوَاللَّهِ إِنَّ وُجُوهُهُمْ لَنُورٌ ، وَإِنَّهُمْ عَلَى

[مَنَابِرٍ مِنْ] نُورٍ ، لَا يَحَافُونَ إِذَا حَافَ النَّاسُ وَلَا يَحْزَنُونَ إِذَا حَزَنَ النَّاسُ ، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ
الآية : ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [يونس] ((١٥)).

واته : له ناو به‌نده‌کانی خوادا خه لکانیک هه ن نه له پیغه‌مبه‌رانن و نه له
شه‌هیدانیشن ، پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدانیشن خوژگه‌یان پی ده‌خوازن له رۆژی
قیامه‌تدا له به‌ر ئه و پله‌وپایه به‌رزهی هه‌یانه لای خوا .

سه‌حابه‌کان ووتیان : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌والمان ناده‌یتئی ئه‌وانه کیئ
[به‌لکو خوژیانمان بویت] ؟

پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمووی : ئه‌وانه خه‌لکانیکن یه‌کتریان خوژده‌هویت به
هوی قورئان و به‌رنامه‌که‌ی خواوه به‌ بی ئه‌وه‌ی خزمایه‌تیاان له نیواندا هه‌بیته نه
له سه‌ری دایکه‌وه و نه له سه‌ری باوکیشه‌وه و نه له به‌ر پاره و مالیکیش که به
یه‌کتري ببه‌خشن .

سویند به‌ خوا ئه‌وانه پومه‌تیاان پروناکه و پرشنگذاره و دهره‌وشیته‌وه و له
سه‌ر مینه‌به‌ری نور و دره‌وشاوه دهن له ناو گۆره‌پانی مه‌حشه‌ردا ، وه ئه‌وانه
ترسیان نی‌یه له کاتی‌کدا که خه‌لک ده‌ترسیته و خه‌م و خه‌فه‌تیشیاان نی‌یه له

(١٥) صحیح سنن أبي داود رقم : (٣٥٢٧) ، وصحيح الترغيب والترهيب رقم : (٣٠٢٦) ، والزيادات التي بين
المعكوفتين [ ] من حديث أبي هريرة (رضي الله عنه) منقول من (صحيح الترغيب والترهيب) رقم : (٣٠٢٣).

کاتیکدا که خه‌ک خه‌م و خه‌ف‌تیا ن هه‌یه ، نه‌جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌م
 نایه‌ته‌ی خوینده‌وه : ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱۶) .

واته : دوستانی خوا و پیاو چاکان نه‌ ترسیان له‌ سه‌ره و نه‌ خه‌م و
 خه‌ف‌تیشیان هه‌یه .

وَعَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ اسْمَعُوا
 وَاعْقِلُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عِبَادًا لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يُعْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ
 عَلَى مَجَالِسِهِمْ وَقُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ .

فَجَنَّا رَجُلٌ مِنَ الْأَعْرَابِ مِنَ قَاصِيَةِ النَّاسِ وَأَلْوَى بِيَدِهِ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ : يَا رَسُولَ
 اللَّهِ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يُعْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ عَلَى مَجَالِسِهِمْ
 وَقُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ أَنْعَمْتُمْ لَنَا - يَعْنِي صِفْتُهُمْ لَنَا - .

فَسَرَّ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لِسُؤَالِ الْأَعْرَابِيِّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : هُمْ نَاسٌ مِنْ أَفْنَاءِ
 النَّاسِ وَتَوَازَعِ الْقَبَائِلِ لَمْ تَصِلْ بَيْنَهُمْ أَرْحَامٌ مُتَقَارِبَةٌ تَحَابُّوا فِي اللَّهِ وَتَصَافَقُوا ، يَضَعُ اللَّهُ هُتْمَ
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ فَيُجْلِسُهُمْ عَلَيْهَا فَيَجْعَلُ وُجُوهُهُمْ نُورًا وَثِيَابَهُمْ نُورًا ، يَفْرَعُ النَّاسُ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَفْرَعُونَ ، وَهُمْ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ)) (۱۶) .

(۱۶) صحیح الترغیب والترہیب رقم : (۳۰۲۷) .

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فہرموی : ئە ی خە لکینە گوئی بگرن و تی بگەن و فیڕ بین : خوای گەورە و پایە بەرز هەندیک بەندە ی هە یە نە لە پیغه مبهرانن و نە لە شە هیدانیشن ، پیغه مبهران و شە هیدانیش خۆزگە یان پی دەخوازن لە پۆژی قیامەتدا لە بەر ئە و پلە و پایە بەرز و نزیککی یە ی هە یانە لای خوا .

پیاویکی دەشتە کی لە و پەری خە لگە کە وە لە سەر هەردوو چۆکی دانیشت و بە دەستی ئاماژە ی کرد بۆ پیغه مبهەر (ﷺ) و ووتی : ئە ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) کە سانیک لە ناو خە لگدا نە لە پیغه مبهرانن و نە لە شە هیدانیشن ، پیغه مبهران و شە هیدانیش خۆزگە یان پی دەخوازن لە بەر ئە و پلە و پایە بەرزە ی و نزیککی یە ی هە یانە لای خوا ، ئە ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) وە سفیان کە بۆمان شیۆه یان پوون کەرە وە بۆمان !؟

پیغه مبهری خوا (ﷺ) لە خۆشیدا پوومە تی گە شایە وە بە پرسیا ری ئە م پیاو و دەشتە کی یە و فہرموی : ئە وانە کە سانیکن لە پەری خە لگە وە و هە لچنراوی ناو تیرە و عە شیرە تە کانن ، هیچ پە یو وە ندیە کی خزمایە تی نزیک پە یو وە ستی نە کردوون بە یە کە وە ، یە کترین خۆش دە ویت لە بەر خوا و دلپان دەر حە ق بە یە کتر پاکە .

خوای گه‌وره له پوژی قیامه‌تدا مینبه‌ر و کوشکی نور و دره‌وشاوه‌یان بو داده‌نیت و له سه‌ری دایانده‌نیشینت و خوا پوومه‌تیاں پرشنگذار و نورانی و دره‌وشاوه ده‌کات و جل و به‌رگیشیاں له نوره و دره‌وشاوه‌یه .

خه‌لکی له پوژی قیامه‌تدا ده‌ترسن به‌لام ئه‌وان ناترسن ، ئه‌وانه دۆست و خوشه‌ویستی خوان و نه ترسیان له سه‌ره و نه خه‌م و خه‌فه‌تیشیاں هه‌یه .

۲ - خوشه‌ویستی له به‌ر خوا ریگایه بو‌ر‌زگار بوون له ناره‌حه‌تیه‌کانی

گۆره‌پانی مه‌حشهر و پوژی قیامه‌ت :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : «سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ ... [وذكر منهم] : وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ» (۱۷).

واته : به‌کیك له و حه‌وت کۆمه‌له‌ی که له پوژی دوایدا خوا ده‌یان خاته ژیر سیبه‌ری عه‌رشی خویه‌وه : ... دوو پیاون که له به‌ر خاتری خوا به‌کتریاں خو‌شده‌ویت و له سه‌ر ئه‌وه کۆ ده‌بنه‌وه و له سه‌ریشی جیا ده‌بنه‌وه به‌مردن .

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه : خوشه‌ویستی نیوان دوو برای موسلمان له به‌ر خوا هۆکاره بو‌به ده‌ست هینانی به‌خته‌وه‌ری و ئارامی و پزگار بوون له ناره‌حه‌تیه‌کانی گۆره‌پانی مه‌حشهر و پوژی قیامه‌ت .

(۱۷) صحیح البخاری رقم : (۶۶۰) و صحیح مسلم رقم : (۱۰۳۱) .

۳ - خوشه‌ویستی له بهر خوا ریگایه بو به‌دهست هیئانی خوشه‌ویستی خوا :

عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْحَوْلَانِيِّ أَنَّهُ قَالَ : دَخَلْتُ مَسْجِدَ دِمَشْقَ فَإِذَا أَنَا بِفَتَى بَرَّاقِ الشَّنَايَا [أي كثير التبسم] ، طَوِيلِ الصَّمْتِ ، وَإِذَا النَّاسُ مَعَهُ ، إِذَا احْتَلَفُوا فِي شَيْءٍ أَسْتَدُوهُ إِلَيْهِ ، وَصَدَرُوا مِنْ رَأْيِهِ [أي : يأخذون منه كل ما حكم به ويقبلون حكمه وقوله] .

فَسَأَلْتُ عَنْهُ ، فَقِيلَ : هَذَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ .

فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعُدِّ هَجَرْتُ ، فَوَجَدْتُهُ قَدْ سَبَقَنِي بِاللَّهْجِيرِ ، وَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي ، فَانْتَضَرْتُهُ حَتَّى قَضَى صَلَاتَهُ ، ثُمَّ جِئْتُهُ مِنْ قِبَلِ وَجْهِهِ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ ، ثُمَّ قُلْتُ لَهُ : وَاللَّهِ إِنِّي لِأَجِبُكَ بِاللَّهِ .

فَقَالَ: اللَّهُ؟ فقلتُ: اللَّهُ، فقال: اللَّهُ؟ فقلتُ: اللَّهُ، فقال: اللَّهُ؟ فقلتُ: اللَّهُ.

قَالَ : فَأَخَذَ بِحُبُوبَةِ رِدَائِي فَجَدَّبَنِي إِلَيْهِ ، وَقَالَ : أَبَشِّرْ ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : وَجِبْتَ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ ، وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ))^(۱۸).

واته : رۆیشتمه ناو مزگه‌وتی (دیمه‌شوق) هوه له وکاته‌دا لایکم بینی

(۱۸) صحیح الترغیب والترہیب رقم : (۳۰۱۸) و (۲۵۸۱) ، و صحیح الجامع الصغیر رقم : (۴۳۳۱) و زاد فیہ : ((وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ)) ، واته : ئه‌وانه‌ی که له بهر من سه‌ردانی یه‌کتر ده‌کن .

دهم به خنده و پیکه‌نین بوو ، له هه‌مان کاتدا خه‌لکانیکم له گه‌لیدا بینی ئە‌گەر له شتیکدا جیاوازی له نیوانیاندا هه‌بوایه ئە‌وا ده‌گه‌رانه‌وه لای ئە‌و و پشتیان به‌و ده‌به‌ست و له برپیار و قسه‌شی دەر نه‌ده‌چوون .

منیش پرسیارم کرد ده‌رباره‌ی ، ووترا: ئە‌مه (معاذ بن جبل) ه .

پاشان بۆ سبه‌ینی زوو پۆیشتم بۆ مزگه‌وت ، بینیم (مُعَاذ) پیش من زووتر پۆیشتبوو بۆ مزگه‌وت و بینیم نوێژی ده‌کرد ، چاوه‌پوانیم کرد هه‌تا نوێژه‌که‌ی ته‌واو کرد ، ئە‌نجا روو به‌ رووی پۆیشتم بۆ لای و سه‌لامم لێ کرد و ئە‌نجا پییم ووت : سویند به‌ خوا من تۆم خۆشده‌ویت له به‌ر خوا .

ئە‌ویش ووتی : ئایا له به‌ر خوا منت خۆشده‌ویت ؟ و وتم : به‌لێ له به‌ر خوا ، ووتی : له به‌ر خوا ؟ و وتم : له به‌ر خوا ، ووتی : له به‌ر خوا ؟ و وتم : له به‌ر خوا . ئە‌نجا کردی به‌ ناوه‌پاستی کراسه‌که‌مدا و پامیکیشا بۆ لای خۆی و ووتی : مژده‌ت لێ بیت چونکه من بیستووومه له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) ده‌یفه‌رموو : خوای گه‌وره و پایه به‌رز [له فه‌رموده‌یه‌کی قودسیدا] فه‌رموویه‌تی : **خۆشه‌ویستی خۆم جیگیر کردوووه بۆ ئە‌مانه :**

لله‌تجابین فیَّ : ئە‌وانه‌ی که له به‌ر من یه‌کتریان خۆشده‌ویت .

وللمتجالسين في : ئهوانه‌ی که له بهر من له گه‌ل یه‌کتدا داده‌نیشن و مه‌جلیس ده‌گیڤن .

وللمتبادلین في : ئهوانه‌ی که له بهر من شت به یه‌کترا ده‌به‌خشن .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى ، فَأَرْصَدَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ : أَتَيْتَ تُرِيدُ ؟

قَالَ : أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ .

قَالَ : هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرُبُّهَا ؟

قَالَ : لَا ، عَيْرَ أَبِي أَحَبَّبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ .

قَالَ : فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحَبَّبْتُهُ فِيهِ)) (١٩).

واته : پیاویک سه‌ردانی براده‌ریکی خوی کرد له گوندی‌کدا ، جا خوی گه‌وره فریشته‌یه‌کی نارد بو سه‌ر ریگا‌که‌ی و کاتی‌ک هات بو لای پی‌ی ووت : بو کوی ده‌چیت ؟

ئه‌ویش ووتی : بو لای براده‌ریکم ده‌چم له‌م گونده‌دا .

(١٩) صحیح مسلم رقم : (٢٥٦٧) .

فریشته‌که ووتی : ئایا هیچ مافیکی دنیا بییت به سه‌ریه‌وه هه‌یه لیبی
 وه‌رگریته‌وه یان هیچ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کت هه‌یه له گه‌لیدا پی‌ی هه‌لبسیت ؟

ئه‌ویش ووتی : نه‌خیر ، ته‌نها ئه‌وه نه‌بییت که من له به‌ر خوا خو‌شم ده‌ویت

فریشته‌که‌ش ووتی : جا من نیردرای خوام بو‌ لای تو بو‌ ئه‌وه‌ی ئاگادارت
 بکه‌مه‌وه که‌وا خواش تو‌ی خو‌ش ده‌ویت وه‌ک چو‌ن تو ئه‌وت خو‌ش ده‌ویت له به‌ر
 خاتری خوا .

٤ - خو‌شه‌ویستی له به‌ر خوا ریگایه بو‌ه‌ست کردن به‌ تام و چیژی ئیمان و

باوه‌ر :

عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ : أَنْ
 يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ
 يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْدَفَ فِي النَّارِ) (٢٠).

واته : سئ خه‌سله‌ت و کردار هه‌یه له هه‌ر که‌سی‌کدا هه‌بییت ئه‌وا تام و چیژی

شیرینی ئیمانی کردوهه :

(٢٠) صحیح البخاری رقم : (١٦) و (٢١) و (٦٠٤١) ، و صحیح مسلم رقم : (٤٣).

- ده بیټ خوا و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) له لا خوښه ویست تر بیټ له هه موو که سیک جگه له وان .

- وه ده بیټ نه و که سه ی که خوښیده ویټ خوښینه ویټ ته نها له بهر خوا نه بیټ .

- وه ده بیټ پی ی ناخوښ بیټ بگه ریټه وه ناو کوفر و بی باوه پی وه ک چوڼ پی ی ناخوښه فری بدریټه ناو ناگره وه .

چەند ریځایه ک بۆ بته و کردنی ههستی برایه‌تی نیوان موسلمانان

ئایینی پیروزی ئیسلام چەند ریځایه کی داناوه بۆ زیاتر بته و کردنی ههستی
برایه‌تی نیوان موسلمانان و توند و تۆل کردنی گری خۆشه ویستی نیوانیان ، له
کاتی کدا ئەگەر موسلمانان ئەم ریځایانه بگرنه بهر و په یه‌وه ی بکه‌ن ئەوا پوژ به روژ
په یوه‌ندی و برایه‌تی نیوانیان زیاد ده‌کات :

۱ - ئەگەر که سیک برایه‌کی موسلمان خۆشویست ئەوا با ئاگاداری بکاته‌وه

که ئەو خۆشی ده‌وێت :

عَنْ الْمُقَدِّمِ بْنِ مَعْدِيكَرِبَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَحَاهُ فَلْيُحِبَّهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ» (٢١).

واته : ئەگەر پیاویک برایه‌کی خۆشویست ئەوا با ئاگاداری بکاته‌وه که ئەو

خۆشی ده‌وێت .

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) : «أَنَّ رَجُلًا كَانَ عِنْدَ النَّبِيِّ (ﷺ) فَمَرَّ بِهِ رَجُلٌ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْني لأحِبُّ هَذَا .

فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ) : أَعَلِمْتَهُ ؟

قَالَ : لَا ، قَالَ : أَعَلِمْتَهُ ، قَالَ : فَلَحِقَهُ فَقَالَ : إِنْني أُحِبُّكَ فِي اللَّهِ .

فَقَالَ : أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ» (٢٢).

واته : پیاویک له لای پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) دانیشتبوو ، وه پیاویکی تر دای به

لایدا ، پیاوی یه‌که م ووتی : ئەوی پیغه‌مه‌ری خوا (ﷺ) من ئەم پیاوهم خۆش

ده‌وێت .

(٢١) صحیح سنن أبي داود رقم : (٥١٢٤).

(٢٢) صحیح سنن أبي داود رقم : (٥١٢٥).

پیغه‌مبەر (ﷺ) فہرمووی : ئایا ئاگادارت کردوہ تہ وہ ؟

پیاوہ کەش ووتی : نہ خیر ، پیغه‌مبەریش (ﷺ) فہرمووی : ئاگاداری بکەرہ وہ ، ئەویش پۆیشت بہ دوایدا و پئی گەیشت و ووتی : من توّم خوٰشده ویت له بہر خوا .

ئەویش ووتی : خوا خوٰشتی بویت کە منت له پیناویدا خوٰشده ویت .

۲- با له کاتی به یه‌کتر گەیشتندا لیو به خەندە و پوومەت کراوہ بیت :

چونکہ پیغه‌مبەری ئازیزمان (ﷺ) دەفہرمویت : «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَىٰ أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلِقٍ» (۲۳).

واتە : هیچ کردەوہ یەکی چاکە بە کەم و سوک مەزانە ، تەنانەت گەیشتنیشت بە برایەکت بە پوومەتیکی کراوہ وہ .

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ ، وَإِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَىٰ أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلِقٍ ، وَأَنْ تُفْرِعَ مِنْ دَلْوِكَ فِي إِتَاءِ أَخِيكَ» (۲۴).

(۲۳) صحیح مسلم رقم : (۲۶۲۶).

(۲۴) صحیح سنن الترمذی رقم : (۱۹۷۰).

واته : هه موو چاکه یه ک صه ده قه و خیره ، وه هه ندیک له چاکه ئه وه یه :
 گه یشتنت به برایه کت به پرومه تیکی کراوه وه ، وه له سه تله که ت ئاو بکه یته ناو
 قاپ و مه نجه لی براهه ت - واته : هاوکاری بکه یته له ئاو پی به خشیندا - .

قال المبارکفوري : (قَوْلُهُ : ((فَلْيَلْقَ أَحَاهُ بِوَجْهِ طَلْقٍ)) ضِدُّ الْعُبُوسِ ، وَهُوَ الَّذِي فِيهِ
 الْبَشَاشَةُ وَالسُّرُورُ ، فَإِنَّهُ يَصِلُ إِلَى قَلْبِهِ سُرُورٌ ، وَلَا شَكَّ أَنْ إِصْصَالَ السُّرُورِ إِلَى قَلْبِ مُسْلِمٍ
 حَسَنَةٌ (٢٥).

واته : "گه یشتنت به برایه کت به پرومه تیکی کراوه وه" دژی پروو گرژی یه ،
 ئه وه ش ئه وه یه که پرومه ت کراوه و پروو خوش بیته ، وه به مه ش خوشی
 ده گه یه نیته دلی براده ره که ته وه ، وه بی گومان گه یاندنی خوشی به دلی
 موسلمانیش چاکه یه .

وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ
 صَدَقَةٌ)) (٢٦).

واته : پروو کراوه ی و لیو به خنده بوونت له پرومه تی برایه کتدا صه ده قه و
 چاکه یه بوته .

(٢٥) تحفة الأحوذی بشرح سنن الترمذی : (٥ / ٥٧٥).

(٢٦) صحیح سنن الترمذی رقم : (١٩٥٦) و سلسله الأحادیث الصحیحة رقم : (٥٧٢).

بویه ده‌بینین ئەمه یه‌کێک بووه له ره‌وشته به‌رزه‌کانی پیغه‌مبه‌ری
خۆشه‌ویستمان (ﷺ) وه‌ک سه‌حابه به‌پێژه‌کانی بۆمان ده‌گێرینه‌وه (ﷺ).

وَعَنْ جَرِيرٍ (رضي الله عنه) قَالَ : ((مَا حَجَبَنِي النَّبِيُّ (ﷺ) مُنْذُ أَسْلَمْتُ ، وَلَا رَأَيْتُ إِلَّا تَبَسَّمَ فِي وَجْهِ)) .

وفي روايةٍ : ((إِلَّا ضَحِكَ)) (٢٧).

واته : هه‌چ کاتێک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رێگری لێنه‌کردووم بچمه ژووره‌وه بۆ لای ،
وه هه‌روه‌ها هه‌ر کاتێک منی بینیوه ئیلا پێکه‌نیوه و لێو به‌خنده‌ بووه له
پروومه‌تمدا .

٣ - سه‌ردان و دیاری بۆ بردن و پیرۆز بایی لیکردن له بۆنه شه‌رعیه‌کاندا :

أ / سه‌ردان کردن :

(٢٧) صحيح البخاري رقم : (٣٠٣٥) و (٣٨٢٢) و (٦٠٨٩) ، وصحيح مسلم رقم : (٢٤٧٥) .
فائدة : قال الحافظ : (قَوْلُهُ : ((مَا حَجَبَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ))) أَيِّ مَا مَنَعَنِي مِنَ الدُّخُولِ إِلَيْهِ إِذَا كَانَ فِي بَيْتِهِ
فَأَسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ) فتح الباري : (٧ / ١٧٧).

واته : هه‌چ کاتێک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رێگری لێنه‌کردووم بچمه ژووره‌وه بۆ لای له کاتێکدا که له مالدای
ببوابه‌ت ئەگه‌ر پرسى پۆیشتنه ژووره‌وه‌م بکرا دایه‌ت لێی .

له پیشه‌وه باسی ئه و فه‌رموده‌یه‌مان کرد که پیاویک سهردانی براده‌ریکی
خوی کرد له بهر خوا و ئه‌م جووره سهردانه‌شی بوو به هوکاری ئه‌وه‌ی
خۆشه‌ویستی خوا بو خوی به ده‌ست بینه‌یت .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَحًا لَهُ فِي
اللَّهِ ، نَادَاهُ مُنَادٍ : أَنْ طِبْتَ وَطَابَ مَمَشَاكَ وَتَبَوَّأْتَ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا» (٢٨).

واته : هه‌ر که‌سیک سهردانی نه‌خۆشیک یان سهردانی براده‌ریه‌کی بکات له بهر
خاتری خوا ، ئه‌وا بانگ کاریک بانگی ده‌کات و ده‌لێت : خوا پاکت بکاته‌وه و
پێگای خێر و چاکه‌تیش بو پاک بکاته‌وه و جیگایه‌کتیش بو ئاماده‌ بکات له
به‌هه‌شتدا .

قال المبارکفوري : (قَوْلُهُ : «مَنْ عَادَ مَرِيضًا» أَيُّ مُحْتَسِبًا ، «أَوْ زَارَ أَحًا لَهُ» أَيُّ فِي الدِّينِ
(فِي اللَّهِ) أَيُّ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا لِلدُّنْيَا ، «مُنَادٍ» أَيُّ مَلَكٌ «أَنْ طِبْتَ» دُعَاءٌ لَهُ بِطِبِّ عَيْشِهِ فِي الدُّنْيَا
وَالْأُخْرَى «وَوَطَابَ مَمَشَاكَ» مَصْدَرٌ أَوْ مَكَانٌ أَوْ زَمَانٌ مُبَالَغَةٌ ، قَالَ الطَّبَّيُّ : كِنَايَةٌ عَنْ سَيْرِهِ
وَسُلُوكِهِ طَرِيقَ الْآخِرَةِ بِالتَّعَرِّي عَنْ رَذَائِلِ الْأَخْلَاقِ وَالتَّحَلِّي بِمَكَارِمِهَا ، «وَتَبَوَّأْتَ» أَيُّ هَيَّأْتَ
(مِنَ الْجَنَّةِ) أَيُّ مِنْ مَنَازِلِهَا الْعَالِيَةِ (مَنْزِلًا) أَيُّ مَنْزِلَةً عَظِيمَةً وَمَرْتَبَةً جَسِيمَةً بِمَا فَعَلْتَ ، وَقَالَ
الطَّبَّيُّ : دُعَاءٌ لَهُ بِطِبِّ الْعَيْشِ فِي الْآخِرَى كَمَا أَنَّ طِبْتَ دُعَاءٌ لَهُ بِطِبِّ الْعَيْشِ فِي الدُّنْيَا) (٢٩).

(٢٨) صحیح سنن الترمذی رقم : (٢٠٠٨) و صحیح الترغیب والترهیب رقم : (٢٥٧٨).

(٢٩) تحفة الأحوذی : (٦ / ١٣٧).

وه له فهرموده‌یه‌کی قودسیدا خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی :

«حَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَوَاصِلِينَ فِيَّ ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُنَاصِحِينَ فِيَّ ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ ...»
(۳۰)

واته : من خوښه‌ویستی خوټم جی‌گیر کردووه بو ټه‌مانه :

- الْمُتَحَابِّينَ فِيَّ : ټه‌وانه‌ی که له بهر من په‌کتريان خوښده‌ویټ .

- الْمُتَوَاصِلِينَ فِيَّ : ټه‌وانه‌ی که له بهر من په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی ده‌گه‌یه‌ن .

- الْمُتَنَاصِحِينَ فِيَّ : ټه‌وانه‌ی که ټاموژگاری په‌کتر ده‌که‌ن له بهر من .

- الْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ : ټه‌وانه‌ی که له بهر من سه‌ردانی په‌کتر ده‌که‌ن .

- الْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ : ټه‌وانه‌ی که له بهر من خوښان و مالیان ده‌به‌خشن .

ب / دیاری بو‌بردن :

پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموویټ : «تَهَادُّوا تَحَابُّوا»^(۳۱).

(۳۰) صحیح الجامع الصغیر رقم : (۴۳۲۱) و صحیح الترغیب والترهیب رقم : (۳۰۲۰).

واته : دیاری بۆ یه‌کتر ببه‌ن ده‌بن به‌ خو‌شه‌ویستی یه‌کتر .

ج / پی‌روزیابی لی‌کردن له‌ بۆنه‌ شه‌رعیه‌کاندا :

وه‌ چاک‌ تر وایه‌ ئه‌و‌ دو‌عیانه‌ بلیت‌ که‌ له‌ سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا هاتووه‌ (ﷺ)

وه‌ك :

۱ - ئه‌گه‌ر جل و به‌رگی نو‌ی و تازهی له‌ به‌ر کرد ، ئه‌وا پئی بلی :

((أَلْبَسَ جَدِيداً وَعِشَ حَمِيداً وَمُتَّ شَهِيداً ، وَيَرْزُقُكَ اللهُ قُرَّةَ عَيْنٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)) ، قَالَهُ النَّبِيُّ (ﷺ) لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) (۳۲).

۲ - ئه‌گه‌ر ژنی هینا یان شووی کرد ، ئه‌وا پئی بلی :

چونکه‌ ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌روزیابی له‌ موسلمانیک بکرا دیه‌ت له‌

کاتی ژن هیناندا ئه‌وا پئی ده‌ووت :

((بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ)) (۳۳).

خوا به‌ره‌که‌ت بخاته‌ ژن هینانه‌که‌ته‌وه‌ و به‌ره‌که‌تیش بریژیت به‌ سه‌ر خو‌ندا ،

به‌ خیر و خو‌شی کۆتان بکاته‌وه‌ .

(۳۱) صحیح الجامع الصغیر رقم : (۳۰۰۴).

(۳۲) سلسله‌ الأحادیث الصحیحه‌ رقم : (۳۵۲) و صحیح سنن ابن ماجه‌ رقم : (۳۵۵۸) و صحیح الجامع الصغیر رقم : (۱۲۳۴).

(۳۳) صحیح سنن الترمذی رقم : (۱۰۹۱) و صحیح سنن أبي داود رقم : (۲۱۳۰).

۳. ئەگەر مندالی بوو ، ئەوا پێی بلی :

((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ ، وَتَلَعْتَ أُشُدَّهُ ، وَرَزَقْتَ بِرَّهُ)).

واته : خوا بهرەكەت برێژیت بە سەر ئەو مندالەدا كه پێت بە خشراره ، وه سوپاسی خوای به‌خشنده‌ش بکهیت ، وه مندالەكەت پێبگات ، وه خوا چاکه‌ی بکات به نسیبیت .

ئەویش با له وه‌لامدا بلیت : ((بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ ، وَجَزَاكَ اللهُ حَيْرًا ، وَرَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ ، وَأَجَزَلَ ثَوَابَكَ))^(۳۴).

خوا بهرەكەت بخاته نیو ئەو شتانه‌وه كه هه‌ته و بهرەكەتیش برێژیت بە سەر خۆتا ، و پاداشتت به چاکه بداته‌وه ، و نموونه‌ی ئەمەت پێی ببه‌خشییت ، و پاداشتت گه‌وره و فراوان بکاته‌وه .

هه‌روه‌ها نهم سونه‌تانه چه‌ندین دوعای ترممان بیری ده‌خاته‌وه كه به هۆی هه‌ندیك حاله‌ته‌وه موسلمان بۆ برائى موسولنانى ده‌كات و هه‌مووشیان رێگای خێر و چاک و به سوودن بۆ زیاتر بوونی په‌یوه‌ندی برایه‌تی و خۆشه‌ویستی نیوان موسلمانان ، له‌وانه :

^(۳۴) صحیح الأذکار للنووي لسليم الهاللي : (۲ / ۷۱۳).

أ - نه‌گه‌ر چاکه‌یه‌کی بۆت کرد نه‌وا باش وایه تۆش پاداشتی به چاکه
 بده‌یته‌وه وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یّت :

﴿ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴾ [الرحمن] .

وه سوننه‌تیش وایه پی‌ی بلیّت : (جَزَاكَ اللهُ حَيْرًا) .

چونکه پی‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یّت : ((مَنْ صُيْعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ : جَزَاكَ اللهُ حَيْرًا ، فَقَدْ أَبْلَغَ فِي النَّعَاءِ)) (۳۵) .

واته : هه‌ر که‌سیک چاکه‌یه‌کی بۆ کرا و به نه‌نجام‌ده‌ری نه‌وا چاکه‌یه بلیّت :
 خوا پاداشتی خیرت بده‌ته‌وه ، نه‌وا نه‌وا په‌ری ستایشی کردوه .

ب - وه نه‌گه‌ر موسلمانیک خواردنیک یان خواردنه‌وه‌یه‌کی پی دایت نه‌وا بلیّ:
 ((اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي وَأَسْقِ مَنْ أَسْقَانِي)) (۳۶) .

وه نه‌گه‌ر میوان بو‌ییت نه‌وا نه‌م دوعایه بۆ خاوه‌ن خواردنه‌که بکه :
 ((اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَّهُمْ)) (۳۷) .

ج - وه نه‌گه‌ر پشمی ووتی : ((الْحَمْدُ لِلَّهِ)) .

(۳۵) صحیح سنن الترمذی رقم : (۲۰۳۵) .

(۳۶) صحیح مسلم رقم : (۲۰۵۵) .

(۳۷) صحیح سنن ابی داود رقم : (۳۷۲۹) .

ئەوا تۆش پئی بلی :

((يَرْحَمَكِ اللَّهُ)).

ئەنجا ئەویش با بلیت : ((يَهْدِيكَ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكَ))^(۳۸).

واته : خوا پینماییت بکات و گوزرانت چاک کات .

د - وه کاتیك برایه‌کت سه‌فه‌ر ده‌کات بو شوینیك ئەوا پئی بلی :

((أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَحَوَاتِيمَ عَمَلِكَ))^(۳۹).

وه با موسافیرکه‌ش له وه‌لامدا به تو بلیت :

((أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ))^(۴۰).

۴ - گرنگیدان به هاوکاری کردن و به دهم هاتنه‌وهی یه‌کتر له کاتی ته‌نگانه

و پیوستدا :

^(۳۸) صحیح البخاری رقم : (۶۲۲۴) و صحیح الأدب المفرد رقم : (۹۲۱) .

^(۳۹) صحیح سنن الترمذی رقم : (۳۴۴۳) و صحیح سنن أبی داود رقم : (۲۶۰۰) .

^(۴۰) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (۲۸۲۵) ، و سلسله الأحادیث الصحیحة رقم : (۱۴) و (۱۵) و (۱۶) .

له پیشه وه باسی ئه و فه رموده یه مان کرد که پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فه رمویت : «مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

واته : هه ر که سیك کار بو به جی هیئانی پیویستی برایه کی بکات ئه و خوا کار بو به جی هیئانی پیویستی ده کات ، وه هه ر که سیك نارپه حه تیه که له سه ر موسلمانیک لا به ریئ و له ته نگانه یه که ده ری بکات ئه و خوا یه کیك له نارپه حه تی و ته نگانه کانی رپوژی قیامه تی له سه ر لاده بات .

بویه ده بینین پیغه مبهری خوا (ﷺ) به ده م هاتنه وه ی (أبو بکر) ی له یاد ناچیت که له کاتی ته نگانه و پیویستیدا فریای خو ی و هاوه له چه وساره و که م ده سته کانی که وتوو هه که ده فه رمویت :

«مَا أَحَدٌ أَعْظَمُ عِنْدِي يَدًا مِنْ أَبِي بَكْرٍ (ﷺ) وَأَسَانِي بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ وَأَنْكَحَنِي ابْنَتَهُ» (٤١).

واته : هیچ که سیك نی یه ده سته یارمه تی له لام گه وره تر بیئ له (أبو بکر) ، پاراستمی و هاوکاری کردم به خو ی و پاره و مالیه وه ، وه کچه که شنی لی ما ره کردووم .

(٤١) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٢١٤) ، وأصله في صحيح البخاري برقم : (٣٦٦١).

وَعَنْ مَالِكِ الدَّارِ : ((أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ أَخَذَ أَرْبَعَمِائَةَ دِينَارٍ فَجَعَلَهَا فِي صُرَّةٍ ، فَقَالَ لِلْغُلَامِ : اذْهَبْ بِهَا إِلَى أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجُرَّاحِ ، ثُمَّ تَلَّهَ فِي الْبَيْتِ سَاعَةً حَتَّى تَنْظُرَ مَا يَصْنَعُ .

فَذَهَبَ بِهَا الْغُلَامُ إِلَيْهِ ، فَقَالَ : يَقُولُ لَكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ : اجْعَلْ هَذِهِ فِي بَعْضِ حَاجَتِكَ .

فَقَالَ : وَصَلَهُ اللَّهُ وَرَحِمَهُ ، ثُمَّ قَالَ : تَعَالِي يَا جَارِيَةُ اذْهَبِي بِهَذِهِ السَّبْعَةَ إِلَى فُلَانٍ ، وَهَذِهِ الْخُمْسَةَ إِلَى فُلَانٍ ، وَهَذِهِ الْخُمْسَةَ إِلَى فُلَانٍ ، حَتَّى أَنْقَذَهَا .

فَرَجَعَ الْغُلَامُ وَأَخْبَرَهُ ، فَوَجَدَهُ قَدْ أَعَدَّ مِثْلَهَا إِلَى مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ ، فَقَالَ : اذْهَبْ بِهَذَا إِلَى مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ وَتَلَّهَ فِي الْبَيْتِ سَاعَةً حَتَّى تَنْظُرَ مَا يَصْنَعُ .

فَذَهَبَ بِهَا إِلَيْهِ ، فَقَالَ : يَقُولُ لَكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ : اجْعَلْ هَذَا فِي بَعْضِ حَاجَتِكَ ، فَقَالَ : رَحِمَهُ اللَّهُ وَوَصَلَهُ ، تَعَالِي يَا جَارِيَةُ، اذْهَبِي إِلَى بَيْتِ فُلَانٍ بِكَذَا ، وَاذْهَبِي إِلَى بَيْتِ فُلَانٍ بِكَذَا ، فَاطَّلَعَتِ امْرَأَةٌ مُعَاذٍ فَقَالَتْ : نَحْنُ وَاللَّهِ مَسَاكِينُ فَأَعْطِنَا ، وَلَمْ يَبْقَ فِي الْحُرْفَةِ إِلَّا دِينَارَانِ ، فَرَمَى بِهِمَا إِلَيْهَا .

و پی‌ی ووت : ئەمەش ببە بۆ (معاذ بن جبل) و ئەنجا لە مائیاندا ماوه‌یه‌ك خۆت خەریك بکه و سه‌یر بکه بزانی چی لی ده‌کات .

ئەو خزمه‌تکاره‌ش پاره‌که‌ی برد بۆی و ووتی : کاربه‌ده‌ستی ئیمانداران پیت ده‌لێت : ئەمه له هه‌ندیک له پیوستیه‌کاندا به کار بینه .

ئەویش ووتی : خوا ره‌حمی لیبکات و بیگه‌یه‌نیت ، ئەنجا ووتی : وهره ئەه‌ی که‌نیزه‌ك ئەوه‌نده پاره‌ ببه بۆ مائی فلان و ئەوه‌نده پاره‌ ببه بۆ مائی فلان .

له‌و کاته‌دا ژنه‌که‌ی (معاذ) ده‌رکه‌وت و پاره‌که‌ی بینی و ووتی : سویند به‌ خوا ئیمه‌ش هه‌ژارین و له‌و پاره‌یه‌مان پی ببه‌خشه ، له‌ کیسه‌که‌دا هیچ پاره‌ نه‌مابوو ته‌نها دوو دینار نه‌بیت ئەویشی هه‌لیدا بۆ ژنه‌که‌ی .

ئەنجا خزمه‌تکاره‌که‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ لای عومه‌ر و هه‌والی ئەم کاره‌ی (معاذ)شی دایه ، عومه‌ر ئەمه‌ی زۆر پی‌خۆش بوو و ووتی : ئەمانه‌ چه‌ند براهه‌کن هه‌ندیکیان به‌شیکن له‌ هه‌ندیکی تریان .

○ به‌ چی گه‌یانندی مافه‌کانی براهه‌تی به‌ سه‌ریه‌کتره‌وه‌ :

مه‌به‌ست به‌مه‌ش ئەو مافانه‌یه‌ که‌ ده‌بیت موسلمان ده‌ر حه‌ق به‌ براهه‌ی موسلمانانی ئەنجامی بدات و فه‌رامۆشی نه‌کات به‌ پی‌ی توانا ، وه‌ك : سه‌لام لی‌کردن و وه‌لام دانه‌وه‌ی له‌ کاتی به‌ یه‌کتر گه‌یشتندا و سه‌ردان کردنی له‌ کاتی نه‌خۆشیدا و وه‌لام دانه‌وه‌ی له‌ کاتی‌کدا که‌ ده‌عوه‌تت ده‌کات بۆ خواردنیک ... هتد .

مافه‌کانی برایه‌تی نیوان موسلمانان (حقوق الأخوة)

* نهو فهرموودانه‌ی که لهم باره‌یه‌وه هاتون :

۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ : رُدُّ السَّلَامِ ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ))^(۱).

واته : مافه‌کانی موسلمان له سهر موسلمان پینجن : وه‌لام دانه‌وه‌ی سه‌لام ، سه‌ردانی نه‌خوش ، شوینکه‌وتنی جه‌نازه ، وه‌لام دانه‌وه‌ی ده‌عوه‌ت ، دوعاگردن بو‌ئه‌و که‌سه‌ی ده‌پژمیّت .

وفي رواية أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((خَمْسٌ يَجِبُ لِلْمُسْلِمِ عَلَى أَخِيهِ : رُدُّ السَّلَامِ ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ))^(۲).

(۱) صحيح البخاري رقم : (۱۲۴۰) .

(۲) صحيح مسلم رقم : (۲۱۶۲) .

واته : پینج ئاکار هه‌یه واجب و پیویسته له سه‌ر موسلمان به‌جی بینیت بۆ
برای موسلمانان : وه‌لام دانه‌وه‌ی سه‌لام ، دوعا کردن بۆ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌پژمیت ،
وه‌لام دانه‌وه‌ی ده‌عوه‌ت ، سه‌ردانی نه‌خۆش ، شوینکه‌وتنی جه‌نازه .

۲ . وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ
سِتٌّ)) ، قِيلَ : مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : ((إِذَا لَقَيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ ،
وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانصَحْ لَهُ ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ ، وَإِذَا
مَرِضَ فَعُدُّهُ ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ)) (۳).

واته : مافی موسلمان به سه‌ر موسلمان‌ه‌وه شه‌شه ، ووترا : ئه‌و مافانه چین
ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ؟ فه‌رمووی : ئه‌گه‌ر پی‌ی گه‌یشتیت ئه‌وا سه‌لامی لیبکه ، وه
ئه‌گه‌ر ده‌عوه‌تی کردیت ئه‌وا وه‌لامی بده‌روه‌ه ، وه ئه‌گه‌ر داوای ئامۆژگاری لیت
کرد ئه‌وا ئامۆژگاری بکه ، وه ئه‌گه‌ر پژمی و سوپاسی خوی کرد ئه‌وا دوعای بۆ
بکه ، وه ئه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وت ئه‌وا سه‌ردانی بکه ، وه ئه‌گه‌ر مرد ئه‌وا شوینی
جه‌نازه‌که‌ی بکه‌وه .

۳ . وَعَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رضي الله عنه) قَالَ : ((أَمَرَنَا النَّبِيُّ (ﷺ) بِسَبْعٍ وَهَآنَا عَنْ سَبْعٍ : أَمَرَنَا
بِاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ ، وَعِيَادَةِ الْمَرِيضِ ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِي ، وَنَصْرِ الْمَظْلُومِ ، وَإِبرَارِ الْقَسَمِ ، وَرَدِّ
السَّلَامِ ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ ، وَهَآنَا عَنْ ...)) (۴).

(۳) صحیح مسلم رقم : (۲۱۶۲) .

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا فرمانی پیگردین به حه‌وت شت و ری‌گریشی لیگردین له حه‌وت شت ، فرمانی پیگردین به : شوینکه‌وتنی جه‌نازه ، سه‌ردانی نه‌خوش ، وه‌لام دانه‌وه‌ی ده‌عوته ، سه‌رخستنی سته‌م لیکراو ، به‌جیهینانی سویندی که‌سیک سویندی لیته خواردییت ، وه‌لام دانه‌وه‌ی سه‌لام ، دوعاگردن بو‌ئه و که‌سه‌ی ده‌پژمیته ...

ولفظُ مسلم : عَنِ الْبِرَاءِ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : ((أَمَرْنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِسَبْعٍ وَهَذَا عَنْ سَبْعٍ : أَمَرْنَا بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَازَةِ ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ ، وَإِزْرَارِ الْقَسَمِ أَوْ الْمُقْسِمِ ، وَنَضْرِ الْمَظْلُومِ ، وَاجَابَةِ الدَّاعِي ، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ ، وَهَذَا عَنْ ...))^(۵).

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا فرمانی پیگردین به حه‌وت شت و ری‌گریشی لیگردین له حه‌وت شت ، فرمانی پیگردین به : سه‌ردانی نه‌خوش ، شوینکه‌وتنی جه‌نازه ، دوعاگردن بو‌ئه و که‌سه‌ی ده‌پژمیته ، به‌جیهینانی سویندی که‌سیک سویندی لیته خواردییت ، سه‌رخستنی سته‌م لیکراو ، وه‌لام دانه‌وه‌ی ده‌عوته ، بالوگردنه‌وه‌ی سه‌لام ...

٤ . وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((أَطْعَمُوا الْجَائِعَ ، [وَأَجِيبُوا الدَّاعِيَ] ، وَعُودُوا الْمَرِيضَ ، وَفُكُوا الْعَانِي)) ، قَالَ سُفْيَانُ : وَالْعَانِي الْأَسِيرُ^(٦).

(٤) صحیح البخاری رقم : (١٢٣٩) و (٢٤٤٥) و (٥١٧٥) و (٥٦٣٥) و (٥٦٥٠) و (٥٨٣٨) و (٥٨٤٩) و (٥٨٦٣) و (٦٢٢٢) و (٦٢٣٥) و (٦٦٥٤) .

(٥) صحیح مسلم : (٢٠٦٦) .

واته : خواردن بدهن به کهسانی برسی و وه لآمی ده عوهت بده نه وه و سهردانی نه خوش بکهن و دلیل و بهندکراویش ئازاد بکهن .

* ئایا مافه‌کانی برایه‌تی هه‌ر ئه‌وه‌ندهن ؟

زانایان فه‌رموویانه : مافه‌کانی برایه‌تی نیوان موسلمانان زۆرن و ته‌نها کورت هه‌لنه‌چنراون له‌و چه‌ند مافه‌ی که له‌و فه‌رموودانه‌وه‌ی سه‌ره‌وه باسکران ، به‌لام ئه‌وانه‌ی که باسکران بریتین له‌ گرنگترین مافه‌کانی موسلمان به‌ سه‌ر برای موسلمانیه‌وه .

قال المناوي في "فيض القدير" : (ومعنى هذه الجملة أنّ من حق الإسلام ذلك ، وله حقوق أخرى ذُكرت في أحاديث أخرى ...)

تنبيه مفهوم العدد ليس بحُجّة عند الأكثر ، فذِكْرُهُ في هذا الحديث وما قبله

لا ينفي الزائد فقد ذكروا له حقوقاً أخرى (...)(٧).

واته : مانای ئه‌م پرستانه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیّت که‌وا ئه‌مانه له‌ مافه‌کانی ئیسلامن و مافی تریش هه‌یه که له‌ فه‌رمووده‌ی تردا باس کراوه ...

(٦) صحيح البخاري رقم : (٥٣٧٣) و (٥٦٤٩) و (٥١٧٤) ، قال الحافظ : (قوله "أطعموا الجائع ، وعودوا المريض ..." الحديث تقدم في الوليمة من كتاب النكاح (٥١٧٤) بلفظ : "أجيبوا الداعي" بدل "أطعموا الجائع" ومخرجهما واحد ، وكأنّ بعض الرواة حفظ ما لم يحفظ الآخر) [فتح الباري : (٩ / ٦٤٣)] .
(٧) فيض القدير شرح الجامع الصغير : (٣ / ٣٩٠) .

بیرخستنه وه یهك (مفهوم العدد) نابیتته به لگه لای زۆربه‌ی زانایان ، بۆیه باسکردنی (ژماره) له م فهرمووده‌یه و ئه وه‌ی پێشه وه‌یشی ئه وه ناگه‌یه نیت كه وا له مانه‌ی كه باسكراون مافی زیاتر نی‌یه چونكه موسلمان چه‌ندین مافی تری هه‌یه به سه‌ر برای موسلمانیه وه زانایان باسیان كردووه ...

وقال الشيخ ابن العثيمين : (حُقُوقُ الْمُسْلِمِ عَلَى أَخِيهِ كَثِيرَةٌ ، لَكِنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَحْيَانًا يَذْكُرُ أَشْيَاءَ مُعَيَّنَةً مِنْ أَشْيَاءٍ كَثِيرَةٍ عِنَايَةً بِهَا وَاحْتِفَاءً بِهَا)^(٨).

واته : مافه‌کانی موسلمان به سه‌ر برای موسلمانیه وه زۆرن ، به لام پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ندیك جار هه‌ندیك شتی دیاری کراو باس ده‌کات له هه‌ندیك شتی زۆردا له به‌ر گرنگی پیدان و پیزلیگرتنی ئه وشته دیاری کراوانه .

٥ . وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ ، وَلَا تَحَسَّسُوا ، وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَافَسُوا] ، وَلَا تَحَاسَدُوا ، وَلَا تَنَاجَشُوا ، وَلَا تَبَاغَضُوا ، وَلَا تَدَابَرُوا ، وَلَا يَبِغْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ ، [وَلَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَنْكِحَ أَوْ يَتْرَكَ] ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا ...))^(٩).

(٨) شرح رياض الصالحين : (١ / ٦٠٦ - ٦٠٧) .

(٩) صحيح البخاري رقم : (٦٠٦٤) و (٦٠٦٥) و (٦٠٦٦) ، وصحيح مسلم رقم : (٢٥٦٣) ، وصحيح سنن الترمذي رقم : (١٩٢٧) صحيح سنن أبي داود رقم : (٤٨٩٣) ، ومسنند الإمام أحمد رقم : (٥٣٥٧) ، وصحيح الجامع الصغير رقم : (٦٧٠٦) ، وصحيح الترغيب والترهيب رقم : (٢٨٨٥) و (٣٤٩٥) .
تنبیه : ذكرنا هذا الحديث مطولاً مع زوائده وفوائده في الصفحة : (٧٣) فانظرها .

واته : ئامان ووریای گومان بن چونکه گومان درۆترین ووتهی ده‌روونه ، و چاوه چاوه مه‌که‌ن بۆ موسلمانان ، و جاسوسی مه‌که‌ن ، و پیش‌برکئی مه‌که‌ن بۆ دونیا ، و حه‌سودی به‌یه‌کتر مه‌به‌ن ، و نرخى شتومه‌ک له‌سه‌ر یه‌کتر گران مه‌که‌ن ، و ڤقتان له‌یه‌کتر نه‌بیټ ، و پشت له‌یه‌کتر هه‌لمه‌که‌ن ، و مامه‌له‌ و کڤین و فروشتن مه‌که‌ن به‌سه‌ر مامه‌له‌ی یه‌کتر ، و خوازینی ژن مه‌که‌ن به‌سه‌ر خوازینی براتان تاوه‌کو ئه‌و ماره‌ی ده‌کات یان وازدینییټ ، وه‌ببن به‌بهنده‌ی خوا و برای یه‌کتر ...

قال الحافظ : (وَهُوَ حَدِيثٌ عَظِيمٌ اشْتَمَلَ عَلَى جُمَلٍ مِنَ الْفَوَائِدِ وَالْآدَابِ الْمُحْتَاجِ إِلَيْهَا)^(۱۰).

واته : ئەم فەرمووده‌یه فەرمووده‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه و چه‌ندین سوود و ئاكار و ئادابی له‌خۆ گرتوووه که موسلمانان پێویستیان پێیان هه‌یه .

* حوکمی ئەم مافانه‌ی موسلمانان به‌سه‌ر یه‌کتره‌وه :

زانایان له‌حوکمی ئەم مافانه‌دا سێ مه‌زه‌ب و بۆچوونی جیاوازیان هه‌یه :

۱ - هه‌ندی‌ک له‌زانایان ده‌لێن : به‌جی‌گه‌یانندی ئەم مافانه‌ سوننه‌تیکی جه‌خت له‌سه‌ر کراوه‌یه (سُنَّةٌ مُّوَكَّدَةٌ) .

(۱۰) فتح الباري شرح صحيح البخاري : (۱۰ / ۵۹۴) .

الْوُجُوبِ خِلَافًا لِقَوْلِ ابْنِ بَطَّالٍ : الْمُرَادُ حَقُّ الْحُرْمَةِ وَالصُّحْبَةِ ، وَالظَّاهِرُ أَنَّ الْمُرَادَ بِهِ هُنَا
وُجُوبُ الْكِفَايَةِ (۱۲).

واته : پوون و ئاشکرایه کهوا مه بهست به (حه قه له سه ر موسلمان) واجب و پیویست بوونه ، وه ئاشکراشه لیردها مه بهست ئه وه یه واجب له سه ر هندیك کهوا به جی هینانیا ن بو ئه و مافانه به س بیّت .

مافه کانی موسلمانان به سه ر یه کتره وه بریتین له :

یه کهم : سه لام کردن و وه لامدانه وه ی سه لام ((إلقاء السلام ، وردُ السلام)) :

له فه رموده کانی سه ره وه دا باس له م مافه کراوه به :

— ((إِذَا لَقِيتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ)) ، واته : ئه گه ر پیی گه یشیتیت ئه و سه لامی لیبکه ،
ئهمه ش سوننه ته .

— ((رَدُّ السَّلَامِ)) ، واته : وه لامدانه وه ی سه لام ، ئهمه شیان واجب و فه رزه .

— ((وَأِيفَاءُ السَّلَامِ)) ، واته : بلاوکردنه وه ی سه لام له نیوان یه کتردا ، ئهمه شیان
ده بیته مایه ی دروست بوونی خو شه ویستی له نیوان موسلماناندا .

(۱۲) فتح الباری : (۳ / ۱۴۶) وانظر : (۱۰ / ۷۳۸) .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا ، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا ، أَوْلَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ : أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)) (١٣).

واته : ناچنه به‌هسته‌وه تاوه‌کو ئیمان و باوهر نه‌هینن ، وه ئیمان و باوهرتان ته‌واو نابیت تاوه‌کو خوشه‌ویستی یه‌کتر نه‌بن ، ئایا رینماییتان نه‌که‌م بو شتیك نه‌گه‌ر نه‌جامی بدن نه‌وا ده‌بن به خوشه‌ویستی یه‌کتر : سه‌لام کردن له یه‌کتر و وه‌لامدانه‌وه‌ی له نیوانتانا بلاوبکه‌نه‌وه .

* فهزل و گه‌وره‌یی پاداشتی سه‌لام کردن و بلاوکردنه‌وه‌ی :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : ((أَنَّ رَجُلًا مَرَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ فِي مَجْلِسٍ فَقَالَ : السَّلَامُ عَلَيْكُمْ ، فَقَالَ : عَشْرُ حَسَنَاتٍ ، فَمَرَّ رَجُلٌ آخَرَ فَقَالَ : السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، فَقَالَ : عَشْرُونَ حَسَنَةً ، فَمَرَّ رَجُلٌ آخَرَ فَقَالَ :

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، فَقَالَ : ثَلَاثُونَ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً ...)) (١٤).

واته : پیاویك دای به‌لای پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) له کاتی‌کدا که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دانیشتبوو له مه‌جلیسی‌کدا و ووتی : (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) وه‌لامی دایه‌وه و فه‌رمووی : نه‌مه (١٠) ده‌چاکه .

(١٣) صحیح مسلم رقم : (٥٤) .

(١٤) صحیح الأدب المفرد رقم : (٩٨٦) ، وفي صحیح سنن أبي داود من حديث عمران بن الحصين (رضي الله عنه) رقم :

(٥١٩٥) .

ئەنجا پیاویکی تر تێپەری و وتی : (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) پیغه مبهری خوایش
(ﷺ) وه لآمی دایه وه و فه رموی : ئەمه (٢٠) بیست چاکه .

ئەنجا پیاویکی تر تێپەری و وتی : (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)
پیغه مبهری خوایش (ﷺ) وه لآمی دایه وه و فه رموی : ئەمه (٣٠) سی چاکه .

* راستکردنه وهی هه ندیک هه لهی موسلمانان له م بابه ته دا :

١ - گوپینه وهی وشه کانی سه لام کردن که له قورئان و سوننه تدا هاتوو به
هه ندیک وشه و وتهی خه لک یان به هه ندیک وشه ی بی باوه ره کان له گا ور و
جووله که :

وه ک نه وهی که له کاتی به یه کتر گه یشتندا ده لئین : (ئهم کاته ت باش) یان
(چۆنیت) یان (مه رحه با) یان (ئه له و) ... هتد .

هه روه ها له کاتی وه لامدانه وهی سه لامدا ده لئین : (سه لام سه ر چاو) یان
(سه ر سه رم) یان (رۆحه که ی) یان (به خیربیت) ... هتد .

ئهمانه هه مووی هه لهن چونکه پیچه وانهن بو ئهم فه رموده یه ی پیغه مبه ر
(ﷺ) :

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ لَهَا : ((يَا عَائِشَةُ هَذَا جِبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ)) ، قَالَتْ : قُلْتُ : وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)) (١٥).

واته : عائیشه فهرموی : پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی فهرموم : جبیریل سه لامت لی ده کات ، منیش ووتم : (وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) .
که واته ده بیئت له وه لامدا بلئیت : (وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) .

٢ - وازهینان له سه لام کردن له کاتی جیابونه وه دا :

زۆرئک له موسلمانان وا تیگه یشتون که وا سه لام کردن ته نها تاییه ته به کاتی به یه کتر گه یشتن و بهس ! ئەم تیگه یشتنه هه له یه چونکه پیچه وانیه بو ئەم فهرموده یه ی پیغه مبهر (ﷺ) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِذَا أَنْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَجْلِسِ فَلْيُسَلِّمْ ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ فَلْيُسَلِّمْ فَلَيْسَتْ الْأُولَى بِأَحَقَّ مِنَ الْآخِرَةِ)) (١٦).

واته : ئەگەر یه کیکتان گه یشته کۆر و کۆمەل و مه جلسیک با سه لام بکات ، وه ئەگەر ویستیشی هه لئیسیت ئەوا با سه لام بکات چونکه سه لامی یه که م له پینشتر و شایسته تر نی یه له وهی دواپی .

(١٥) صحیح البخاری رقم : (٣٧٦٩) و (٦٢٤٩) و صحیح مسلم رقم : (٢٤٤٦) .

(١٦) صحیح سنن أبی داود رقم : (٥٢٠٨) و سلسله الأحادیث الصحیحة رقم : (١٨٣) .

۳ - سه‌لام کردن به ئاماژه‌ی ده‌ست و سه‌ر جولاندنه‌وه :

زۆرێك له موسلمانان له كاتى سه‌لام كردندا خۆيان ده‌شوبه‌یئن به گاور و جووله‌كه‌وه ، بۆیه ده‌بینیت سه‌لام كردنیان یان وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لامیان بریتى‌یه له ئاماژه كردن به ده‌ست به‌رزكردنه‌وه یان سه‌ر جولاندنه‌وه یان وه‌رین لی‌دان ئە‌گەر له ناو سه‌یار (ئۆتۆمبیل) دا بی‌ت ، ئە‌مه‌ش هه‌له‌یه چونكه پێچه‌وانه‌یه بۆ ئە‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) :

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَا تُسَلِّمُوا تَسْلِيمَ الْيَهُودِ فَإِنَّ تَسْلِيمَهُمْ بِالرُّؤُوسِ وَالْأَكْفِ وَالْإِشَارَةِ)) (١٧).

واته : وه‌كو جووله‌كه سه‌لام مه‌كه‌ن له یه‌كتر چونكه سه‌لام كردنى جووله‌كه بریتى‌یه له سه‌ر و ده‌ست جولاندنه‌وه و ئاماژه كردن .

قال الحافظ : (وَلَا تَكْفِي الْإِشَارَةَ بِالْيَدِ وَخَوَهُ ... وَيُسْتَثْنَى مِنْ ذَلِكَ حَالَةَ الصَّلَاةِ ... وَكَذَا مَنْ كَانَ بَعِيدًا بِحَيْثُ لَا يَسْمَعُ التَّسْلِيمَ يَجُوزُ السَّلَامُ عَلَيْهِ إِشَارَةً وَيَتَلَفَّظُ مَعَ ذَلِكَ بِالسَّلَامِ) (١٨).

(١٧) أخرجه النسائي في "عمل اليوم والليلة" والديلمي : (١٥٠/٤) ونقل الألباني قول الحافظ في "فتح الباري" : (١٢/١١) : (أخرجه النسائي بسند جيد) وأقره ، وقال في "جلباب المرأة المسلمة" ص : (١٩٦) : (صحيح) ، وانظر : "سلسلة الأحاديث الصحيحة" : (٣٨٨-٣٨٩) تحت الحديث رقم : (١٧٨٣) .
(١٨) فتح الباري : (١١ / ٢٤) .

واته : تهنه ئامازه کردن به دست و هاوشیوه کانی بهس نییه ... به لام حاله‌تی نوژ له مه جیا ده‌گریته‌وه ... هه‌روه‌ها بۆ که سیکیش که‌وا دوور بیت لیته‌وه به شیوه‌یه‌ک که‌وا گوی بیستی سه‌لامه‌که نه‌بیت ئه‌وا دروسته سه‌لامی لیبکه‌یت به ئامازه و له گه‌ل ئامازه‌که‌شدا به زمانت سه‌لامه‌که ده‌لییت .

دووهم : سه‌ردانی نه‌خۆش ((وعیاده‌المریض)) :

* فه‌زل و گه‌وره‌یی سه‌ردانی نه‌خۆش :

عَنْ عَلِيٍّ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ أَتَى أَحَاهُ الْمُسْلِمَ عَائِدًا مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ ، فَإِذَا جَلَسَ عَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ ، فَإِنْ كَانَ عُذْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِي ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ))^(١٩).

واته : هه‌ر که‌سیک بچیت بۆ سه‌ردانی برایه‌کی نه‌خۆشی ئه‌وا له ناو دروینه کردنی به‌ره‌مه‌کانی به‌هه‌شتایه تاوه‌کو داده‌نیشیت ، جا ئه‌گه‌ر دانیشت ئه‌وا په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوا ده‌یگریته‌وه .

وه ئه‌گه‌ر ئه‌و سه‌ردانه‌ی له کاتی به‌یانیدا بوو ئه‌وا (٧٠,٠٠٠) فریشته بوی ده‌پاریننه‌وه له خوا و دو‌عی خیری بۆ ده‌که‌ن تاوه‌کو ئیواره ، وه ئه‌گه‌ر ئه‌و

^(١٩) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (١٤٤٢) و سلسله‌ الأحادیث الصحیحة رقم : (١٣٦٧) ، وقال الشيخ الألباني : (خرافة الجنة أي في اجتناء ثمرها) السلسلة : (٣ / ٣٥٣) .

سهردانه‌ی له کاتی ئیوارهدا بوو ئەوا **هه‌فتاه‌زار** فریشته بو‌ی ده‌پارینه‌وه له خوا و دوعای خیری بو ده‌که‌ن تاوه‌کو به‌یانی که پوژی لیده‌بیته‌وه .

* حوکمی سهردانى نه‌خۆش :

قال الإمام البخاري : (باب وُجُوبِ عِيَادَةِ الْمَرِيضِ) .

ثُمَّ أَخْرَجَ حَدِيثَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((أَطْعِمُوا الْجَائِعَ ، وَعَوِّدُوا الْمَرِيضَ ، وَفُكُّوا الْعَائِلَ)) (٢٠) .

واته : ئیمامی (بخاری) فه‌رموویه‌تی : "بابه‌تی واجبی‌تی سهردانى نه‌خۆش" ئە‌نجا فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) گێراوه‌ته‌وه که فه‌رموویه‌تی : خواردن بده‌ن به‌که‌سانی برسی و سهردانى نه‌خۆش بکه‌ن و دیل و به‌ندکراویش ئازاد بکه‌ن .

* سوننه‌ته دوعای که‌فاره‌تی تاوان و چاک بوونه‌وه بو نه‌خۆش بکه‌یت :

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) : أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) دَخَلَ عَلَى أَعْرَابِيٍّ يَعُودُهُ ، قَالَ : وَكَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِذَا دَخَلَ عَلَى مَرِيضٍ يَعُودُهُ قَالَ : ((لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) ، فَقَالَ لَهُ : ((لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ...)) (٢١) .

(٢٠) صحيح البخاري رقم : (٥٦٤٩) .

واته : پیغمبهر (ﷺ) رۆیشت بۆ لای پیاویکی ده‌شته‌کی نه‌خۆش و سه‌ردانی کرد ، وه پیغمبهر (ﷺ) ئه‌گه‌ر برۆیشتایه‌ت بۆ سه‌ردانی نه‌خۆشیک پسی ده‌فه‌رموو : ئه‌م نه‌خۆشی‌یه‌ هه‌یج نی‌یه‌ و پاک که‌روهه‌ و لابه‌ری تاوانه‌کانه‌ به‌ ویستی خوا .

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "لَا بَأْسَ" أَيُّ أَنَّ الْمَرَضَ يُكْفَرُ الْحَطَايَا ، فَإِنْ حَصَلَتْ الْعَافِيَةُ فَقَدْ حَصَلَتْ الْمَائِدَتَانِ ، وَإِلَّا حَصَلَ رِنْحُ التَّكْفِيرِ .

وَقَوْلُهُ : "طَهُورٌ" .. أَيُّ هُوَ طَهُورٌ لَكَ مِنْ ذُنُوبِكَ أَيُّ مَطَهَّرَةٌ ...

وَقَوْلُهُ : "إِنْ شَاءَ اللَّهُ" يَدُلُّ عَلَى أَنَّ قَوْلَهُ طَهُورٌ دُعَاءٌ لَا حَبْرَ ... (٢٢).

واته : مه‌به‌ست به‌ "لا باس" ئه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌خۆشین تاوانه‌کان ده‌سپێته‌وه‌ و لایان ده‌بات ، جا ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌که‌ چاک بوویه‌وه‌ ئه‌وا دوو سوودی ده‌ست که‌وتوووه‌ ئه‌گه‌ینا قازانجی سپینه‌وه‌ی تاوانه‌کانی ده‌ست ده‌که‌ویت ، وه مه‌به‌ست به‌ "طهور" ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌م نه‌خۆشی‌یه‌ پاککه‌روه‌ی تاوانه‌کانی تۆیه‌ ... وه‌ ووتهی "إِنْ شَاءَ اللَّهُ" به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ مه‌به‌ست به‌ "طهور" دوعا و پارانه‌وه‌یه‌ نه‌که‌ هه‌والدان ...

(٢١) صحيح البخاري رقم : (٥٦٥٦) .

(٢٢) فتح الباري : (١٠ / ١٤٧ - ١٤٨) .

وَعَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ سَعْدٍ أَنَّ أَبَاهَا قَالَ : تَشَكَّيْتُ بِمَكَّةَ شَكْوًا شَدِيدًا ، فَجَاءَنِي النَّبِيُّ (ﷺ) يُعَوِّدُنِي ... ثُمَّ قَالَ : اللَّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا ... ((٢٣)).

واته : ساعد فهرموی : له مهککه‌دا توشی نه‌خوشی‌یه‌کی زور توند بووم ، و پیغه‌مبهر (ﷺ) سهردانی کردم ... ئه‌نجا فهرموی : خواجه شیفای ساعد بده ...

وه هندیك زیکر و دعای تر له سوننه‌دا هاتوه لی‌رده‌دا دهرفته‌تی باسکردنیانمان نی‌یه .

سئیهم : وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌عوته ((واجابة الداعي ، وأجیبوا الداعي)) :

* حوکمی وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌عوته :

به‌دهم هاتنه‌وه و وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌عوته‌تی برای موسلمان واجب له سه‌ر موسلمان چونکه پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمانی پی‌ کردوه و فه‌رمویه‌تی : هه‌رکه‌سینک وه‌لامی نه‌داته‌وه ئه‌وا پیچه‌وانه‌ی خوا و پیغه‌مبهره‌که‌یی کردوه (ﷺ) ، ئه‌مه‌ش به مه‌رجیک ئه‌و ده‌عوته‌ته کاری حه‌رامی تی‌دا ئه‌نجام نه‌دریت .

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((فُكُّوا الْعَانِي ، وَأَجِيبُوا الدَّاعِيَ ، وَعُوِّدُوا الْمَرِيضَ)) ((٢٤)).

(٢٣) صحيح البخاري رقم : (٥٦٥٩) .

واته : دلیل و بهند کراو نازاد بکه‌ن و وه‌لامی ده‌عوته‌تی ده‌عوته‌تکار بده‌نه‌وه و سه‌ردانی نه‌خوش بکه‌ن .

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا ، عَرَسًا كَانَ أَوْ نَحْوَهُ) ، [وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ] (٢٥).

واته : نه‌گه‌ر به‌کیک له ئیوه بانگ کرا بو ده‌عوته‌تیک نه‌وا با بروات و ناماده بییت ، ده‌عوته‌تی ژن گواستنه‌وه بیته‌ یان جگه له‌وه‌ش ، وه هه‌ر که‌سیک نه‌یه‌ت به‌ده‌م نه‌و بانگه‌وه و وه‌لامی ده‌عوته‌تکه نه‌داته‌وه نه‌وا سه‌رپیچی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یی کردوه (ﷺ) .

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ" هَذَا دَلِيلٌ عَلَى وُجُوبِ الإِجَابَةِ ، لِأَنَّ الْعِصْيَانَ لَا يُطْلَقُ إِلَّا عَلَى تَرْكِ الْوَاجِبِ .

وَوَفَّعَ فِي رِوَايَةِ لِابْنِ عُمَرَ عِنْدَ أَبِي عَوَانَةَ : "مَنْ دُعِيَ إِلَى وَلِيمَةٍ فَلَمْ يَأْتِهَا فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ" (٢٦).

(٢٤) صحيح البخاري رقم : (٥١٧٤) و (٧١٧٣) .

(٢٥) صحيح البخاري رقم : (٥١٧٣) وصحيح مسلم رقم : (١٤٢٩) ، وقال الشيخ الألباني : (رواه البخاري ومسلم وأحمد والبيهقي من حديث ابن عمر ، ورواه أبو يعلى ، والزيادة الثانية له ، وسندها صحيح كما قال الحافظ في التلخيص ") قاله في " آداب الزفاف " ص : (٨٢) .

(٢٦) فتح الباري : (٩ / ٣٠٥) .

واته : ووتهی " هر که سیك نهیته به دهم ئه و بانگه‌وه و وه لآمی ده‌عوه‌ته‌که نه‌داته‌وه ئه‌وا سه‌رپیچی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یی کردوه (ﷺ) " به‌لگه‌یه له سه‌ر واجبیته وه لآمدانه‌وهی ده‌عوه‌ت ، چونکه سه‌رپیچی به کار ناهینریت ئیلا بو وازهینان له واجب نه‌بیته ...

وه ئه‌وه‌ش بزانه که واجبیته وه لآمدانه‌وه و به‌دهم هاتنه‌وهی ده‌عوه‌ت ته‌نها تایبته نی‌یه به ده‌عوه‌تی ژن گواستنه‌وه‌وه به‌لکو گشتی‌یه و هه‌موو ده‌عوه‌تی‌ک ده‌گریتته‌وه به مه‌رجیک ئه‌و ده‌عوه‌ته کاری حه‌رامی تیدا ئه‌نجام نه‌دریت ، ئه‌م تیگه‌یشتنه‌ش روکه‌شی ئه‌و فه‌رموده‌یهی سه‌ره‌وه‌یه به هه‌موو ریوایه‌ته‌کانیه‌وه .

* ده‌عوه‌ت کردن ده‌وله‌مه‌نده‌کان به تایبته حه‌رامه :

حه‌رامه ده‌عوه‌ت تایبته بکریت به ده‌وله‌مه‌نده‌کانه‌وه و فه‌قیر و هه‌ژاره‌کانی بو بانگ نه‌کریت ، ئه‌مه‌ش له به‌ر ئه‌م فه‌رموده‌یه :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ ، وَيُمنَعُهَا الْمَسَاكِينُ ، وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ)) (٢٧).

(٢٧) رواه البيهقي في "السنن الكبرى" رقم : (١٤٢٩٨) بهذا اللفظ مرفوعاً ونحوه في صحيح مسلم رقم : (١٤٣٢) ، ورواه البخاري في صحيحه موقوفاً عليه رقم : (٥١٧٧) ، وانظر : آداب الزفاف ص : (٨١) ، وشرح صحيح مسلم : (٢٣٧ / ٩) .

واته : خراب ترین خواردن خواردنی ده‌عوه‌تی‌که ده‌وله‌مهنده‌کانی بو بانگ ده‌کریت و فه‌قیر و هه‌ژاره‌کانی لی قه‌ده‌غه و بی به‌ش ده‌کریت ، وه هه‌ر که‌سیک وه‌لامی ده‌عوه‌ت نه‌داته‌وه ئه‌وا سه‌ریچی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یی کردووه (ﷺ) .

قال النووي : (وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ الْإِحْبَارُ بِمَا يَقَعُ مِنَ النَّاسِ بَعْدَهُ (ﷺ) مِنْ مُرَاعَاةِ الْأَعْيَاءِ فِي الْوَلَائِمِ وَنَحْوِهَا ، وَتَخْصِيصِهِمْ بِالذَّعْوَةِ ، وَإِيْثَارِهِمْ بِطَيِّبِ الطَّعَامِ ، وَرَفْعِ مَجَالِسِهِمْ وَتَقْدِيمِهِمْ وَعَيْرَ ذَلِكَ مِمَّا هُوَ الْعَالِبُ فِي الْوَلَائِمِ ، وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ!) (٢٨).

واته : له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌والی داوه به‌وه‌ی پرووده‌دات له‌ دوای خو‌ی له‌ گرنگی دان به‌ ده‌وله‌مهنده‌کان له‌ ده‌عوه‌ته‌کان و هاوشیوه‌ی ده‌عوه‌ته‌کان و تاییه‌تمه‌ند کردنیان به‌ ده‌عوه‌ت و جیاکردنه‌وه‌یان به‌ خواردنی نه‌خت و چاک و به‌رز راگرتنی دانیش‌تگه و مه‌جلیسه‌کانیان و پیش‌خستنیان و جگه‌له‌مانه‌ش له‌وانه‌ی که‌ له‌ زۆربه‌ی ده‌عوه‌ته‌کاندا پچاو ده‌کریت ، خواش یارمه‌تی ده‌ره !

* نابیت وه‌لامی ده‌عوه‌تی‌ک بده‌یته‌وه‌ که‌وا کارس حه‌راس تیدا نه‌نجام

ده‌دریت :

ئیمامی (البخاری) په‌حمه‌تی خوای لیبیت فه‌رموویه‌تی :

(٢٨) شرح صحیح مسلم : (٩ / ٢٣٧) .

(باب : هَلْ يَرْجِعُ إِذَا رَأَى مُنْكَرًا فِي الدَّعْوَةِ؟ وَرَأَى أَبِي مَسْعُودٍ صُورَةً فِي الْبَيْتِ فَرَجَعَ ، وَدَعَا ابْنَ عُمَرَ أَبَا أَيُّوبَ فَرَأَى فِي الْبَيْتِ سِتْرًا عَلَى الْجِدَارِ ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ : عَلَيْنَا عَلَيْهِ الْبِسَاءُ ، فَقَالَ : مَنْ كُنْتُ أَحْسَى عَلَيْهِ فَلَمْ أَكُنْ أَحْسَى عَلَيْكَ ، وَاللَّهِ لَا أُطْعِمُ لَكُمْ طَعَامًا ، فَرَجَعَ) (٢٩).

واته : ئایا ئەگەر له ده‌عوته‌که‌دا خرابه‌یه‌کی بینی ده‌گه‌پێته‌وه ؟

(أبي مسعود) وینه‌یه‌کی بینی له ماله‌که‌دا و گه‌پایه‌وه .

وه (ابن عمر) یش (أبو أيوب) ی ده‌عوته‌کرد و (أبو أيوب) پۆشاکێکی بینی هه‌لواستراویبوو به‌ دیواری خانووه‌که‌یان‌ه‌وه ، (ابن عمر) یش ووتی : ئافره‌تان زالا بوون به‌ سه‌رماندا ، ئه‌ویش ووتی : له‌ هه‌ر که‌سێک ترسم هه‌بوایه‌ ئه‌وا ترسم له‌ سه‌رتۆ نه‌بوو ! سویند به‌ خوا خواردنتان ناخۆم ، و گه‌پایه‌وه .

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) : ((أَنَّ رَجُلًا صَنَعَ طَعَامًا فَدَعَاَهُ فَقَالَ : أَفِي الْبَيْتِ صُورَةٌ؟ قَالَ : نَعَمْ ، فَأَبَى أَنْ يَدْخُلَ حَتَّى تُكْسَرَ الصُّورَةُ)) (٣٠).

واته : پیاویک خواردنێکی دروست کرد و (أبي مسعود) ی ده‌عوته‌کرد ، (أبي

مسعود) فه‌رمووی : ئایا مالتان وینه‌ی تێدایه‌ ؟ ئه‌ویش ووتی : به‌لێ ، (أبي

(٢٩) قاله الإمام البخاري في "صحيحه" فتح الباري : (٩ / ٣٠٩) .

(٣٠) قال الحافظ ابن حجر : (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ وَسَنَدُهُ صَحِيحٌ) فتح الباري : (٩ / ٣١٠) .

مسعود) خوی گرت‌وه و نه‌پویشته ژورره‌وه تاوه‌کو وینه‌که بشکینیت و له ناوی به‌ریت .

ئه‌مه‌ش له به‌ر ئه و فه‌مووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بوو (ﷺ) که فه‌رموویه‌تی :
 ((لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ)) (۳۱).

واته : فریشته‌کان ناچنه نیو مالئیکه‌وه سه‌گ یان وینه‌ی تیدا هه‌بیته .

وقال الحافظ أيضاً : (قَالَ إِبْنُ بَطَّالٍ : فِيهِ أَنَّهٗ لَا يَجُوزُ الدُّخُولُ فِي الدَّعْوَةِ يَكُونُ فِيهَا مُنْكَرٌ مِّمَّا نَهَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ عَنْهُ لِمَا فِي ذَلِكَ مِنْ إِظْهَارِ الرِّضَا بِهَا ، وَنَقْلَ مَذَاهِبِ الْقُدَمَاءِ فِي ذَلِكَ وَحَاصِلُهُ إِنْ كَانَ هُنَاكَ مُحَرَّمٌ وَقَدَرَ عَلَى إِزَالَتِهِ فَأَزَالَهُ فَلَا بَأْسَ ، وَإِنْ لَمْ يَقْدِرْ فَلْيَرْجِعْ ...) (۳۲).

واته : ئه‌م فه‌مووده‌یه ئه‌وه‌ی تیدا‌یه : که دروست نی‌یه و حه‌رامه برۆیت بو ده‌عه‌تیک که‌وا خرابه‌کاری تیدا بیته له‌وانه‌ی که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) قه‌ده‌غیان کردوو چونکه پویشتن و وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و ده‌عه‌ته ده‌رخستنی ره‌زامه‌ندی تیدا‌یه به‌و خرابه‌کاری و حه‌رامانه .

(۳۱) صحیح البخاری رقم : (۳۲۲۶) و (۳۲۲۵) و (۳۳۲۲) و (۴۰۰۲) و (۵۹۴۹) و (۵۹۵۸) و صحیح مسلم رقم : (۲۱۰۶) و (۲۱۰۷) و (۲۱۱۲) .
 (۳۲) فتح الباری : (۳۱۰ / ۹) .

ئەنجا بۆچوونی زانایانی باس کردووێه که پوخته کهی ئەو یه : ئەگەر ئەو دەعوته حه راماکی تیڤا هه بوو و ئەویش توانای گۆرپین و لابردنی ئەو حه راماکی هه بوو ئەوا دروسته بپوات و ئاماده ببیت ، وه ئەگەر توانای گۆرپین و لابردنی ئەو حه راماکی نه بوو ئەوا ده گه رپیته وه و ئاماده نابیت ...

وَسئَلْتُ اللّٰجِنَةَ الدّٰئِمَةَ للْبَحْثِ وَالْاِفْتَاءِ : (يموت الميت من أقاربي فيؤلمونَ عليه بعد (٧) أيام و (٤٠) يوماً وهي بدعة كما أفتيتومنا من قبل ، ولكن أذهب قصد عدم التقاطع ، فما الحكم في الأكل من طعام هذه البدعة ؟

واته : مردوویهك له خزم و كه سوكارم ده مریت و خواردنیکی بۆ دروست ده كه ن له (٧) رۆژه و (٤٠) رۆژهی مردنیدا [واته : خواردنی سه ر هه فتانه و سه ر چله] ئەمهش بیدعهیه وه كو پيشتر فه تواتان بۆمان داوه ، به لام من ده رۆم به مه به سستی نه چپرانندی خزمايه تی ، ئایا حوكمی خواردنی ئەو خواردنه دروست كراوه بیدعه چی یه ؟

زانایانیش له وه لامدا فه رموویان : (لا یجوزُ لك إجابة الدعوة ، لأنّ هذا من البدع ، وقد ثبت عن رسول الله ﷺ) أَنَّهُ قَالَ : " مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ " ، وإذا تركت الحضور فهو من طاعة الله وليس ذلك من القطيعة ، لأنّ القطيعة هي أن تترك فعل ما يُشرع لك فعله من البرِّ والخير ، لكن إذا كان حضورك لقصد تغيير المنكر وأنت تقوى على ذلك فلا حرج في حضورك لإنكار المنكر ، على أن لا تأكل الطعام المقدم لهذا الغرض .

چوارهم : دعای خیر کردن بُوئه و که‌سه‌ی که ده پڑمیت «وتشمیت العاطس» :

قال المناوي : (« وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ » : أَيِ الدُّعَاءِ لَهُ بِالرَّحْمَةِ وَالْبِرْكَاتِ إِذَا حَمَدَ اللَّهُ ... « وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهُ فَشَمِّتُهُ » بَأَنْ تَقُولَ لَهُ « يَرْحَمُكَ اللَّهُ ») (۳۴).

واته : مه‌به‌ست به "تَشْمِيتُ الْعَاطِسِ" ئه‌وه‌یه که دعای بُو بکه‌یت به‌وه‌ی که خوا ره‌حمی پئی بکات و به‌ره‌که‌تی خوئی پئی ببه‌خشیت ئه‌گر ئه‌و که‌سه‌ی دوای پڑمینه‌که‌ی سوپاسی خوی کرد و ووتی : (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ...

وه ئه‌گر پڑمی و سوپاسی خوی کرد ئه‌وا تویش دعای بُو بکه به‌وه‌ی که پئی بلیت : (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) ...

وقال الحافظ : (قَالَ ابْنُ دَقِيقِ الْعِيدِ : ظَاهِرُ الْأَمْرِ الْوُجُوبِ ... وَقَالَ بِهِ جُمْهُورُ أَهْلِ الظَّاهِرِ ، وَقَالَ ابْنُ أَبِي جَمْرَةَ : قَالَ جَمَاعَةٌ مِنْ عُلَمَائِنَا : إِنَّهُ فَرَضُ عَيْنٍ ، وَقَوَّاهُ ابْنُ الْقَيْمِ فِي " حَوَاشِي السُّنَنِ " فَقَالَ : جَاءَ بِلَفْظِ الْوُجُوبِ الصَّرِيحِ ، وَبِلَفْظِ " الْحَقِّ " الدَّلَالِ عَلَيْهِ ، وَبِلَفْظِ " عَلَى " الظَّاهِرَةِ فِيهِ ، وَبِصِيغَةِ الْأَمْرِ الَّتِي هِيَ حَقِيقَةٌ فِيهِ ، وَبِقَوْلِ الصَّحَابِيِّ " أَمَرْنَا

(۳۴) فیض القدیر : (۳ / ۳۹۰) .

رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : وَلَا رَيْبَ أَنَّ الْقُمَّهَاءَ أَنْتَبُوا وَجُوبَ أَشْيَاءٍ كَثِيرَةٍ بِدُونِ مَجْمُوعِ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ ... (٣٥).

به کورتی واته : ره‌واله‌تی ئه‌و فرمان پی‌ی کردنه ئه‌وه‌یه که دوعا کردن بؤی واجب و پی‌ویسته ، وه کومه‌لیک له زانایانیش فه‌رمویانه فه‌رزه له سه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ی که گوئیان له پژمین و سوپاس کردنی ده‌بیّت دوعای بؤ بکه‌ن .

پینجه‌م : شوینکه‌وتنی جه‌نازه ((اتباع الجنان)) :

* **حوکمی شوینکه‌وتنی جه‌نازه :**

ئه‌گه‌ر موسلمانیک مرد ئه‌وا واجب و پی‌ویسته له سه‌ر هه‌ندیک له برا موسلمانه‌کانی که‌وا هه‌ستن به شووردن و کفن کردن و نویژی جه‌نازه له سه‌ر کردن و شوین که‌وتنی بؤ ناشتن و ده‌فن کردنی له گۆرستانی موسلمانان .

قال المناوي : ("وَأَتْبَاعُ الْجَنَائِزِ" فَإِنَّهُ فَرَضُ كِفَايَةِ كَرِّدِ السَّلَامِ ، قَالَ ابْنُ الْكَمَالِ : وَقَدْ نَقَلَ أَهْلُ الْعِلْمِ الْإِجْمَاعَ عَلَى أَنَّ إِجَابَ تَجْهِيزِهِ لِقَضَاءِ حَقِّهِ فَكَانَ عَلَى الْكِفَايَةِ لِصَيْرُورَةِ حَقِّهِ مَفْضِيًّا بِفِعْلِ الْبَعْضِ ...).

(٣٥) فتح الباري : (١٠ / ٧٣٨ . ٧٣٩) ولخصه المناوي في "فيض القدير" : (٣ / ٣٩٠) ونقله المبارکفوري في "تحفة الأحوذی" : (٨ / ٧٠٦) بلفظه تماماً .

واته : شوینکه وتنی جه نازه فه رزه له سه ره هندیك له موسلمانان وه كو وه لامدانه وهی سه لام ، وه زانایان كوړان له سه ره ئه وهی كه واجبیتی به پری خستنی له بهر به جیگه یاندنی مافی ئه و موسلمانیه به سه ره براكانی یه وه ، بویه فه رزه له سه ره هندیك له موسلمانان چونكه مافه كهی به جی ده هی نریت به كردار و شوینكه وتنی هندیكیان ...

وَقَالَ أَيضًا : (" وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ " أَيِ اتَّبِعْ جَنَازَتَهُ حَتَّى تُصَلِّيَ عَلَيْهِ ، فَإِنْ صَحَبْتَهُ إِلَى الدَّفْنِ كَانَ أَوْلَى) (٣٦).

واته : مه به ست به " نه گهر مرد شوینی كه وه " ئه وه یه كه شوینی جه نازه كهی كه ویت بو ئه وهی نویژی جه نازهی له سه ره بكه یت ، وه نه گهر له گه ل جه نازه كه دا بیت تا وه كو ده نی نریت ئه وا چا كتر و له پی شتره .

* فه زلس شوینكه وتنیس جه نازه :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ جَنَازَةً وَمَنْ يَتَّبِعْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ ، فَإِنْ تَبِعَهَا فَلَهُ قِيرَاطَانِ ، قِيلَ : وَمَا الْقِيرَاطَانِ ؟ قَالَ : أَصْعَرُهُمَا مِثْلُ أُخْدٍ)) (٣٧).

(٣٦) فيض القدير : (٣ / ٣٩٠) .

(٣٧) صحيح البخاري رقم : (١٣٢٣) وصحيح مسلم رقم : (٩٤٥) واللفظ له .

واته : هه‌رکه‌سیک نوپژ له سه‌ر جه‌نازه‌یه‌ک بکات و شوینی نه‌که‌ویت ئه‌وا
(قیراط) یکی ده‌ست ده‌که‌ویت ، وه ئه‌گه‌ر شوینیشی که‌ویت ئه‌وا دوو (قیراط) ی
ده‌ست ده‌که‌ویت ، ووترا : دوو (قیراط) چی‌یه ؟

فه‌رمووی : بچوکت‌رینیان وه‌کو شاخی ئوحد وایه (واته : له‌گه‌وره‌یی پاداشت
و قورسی خیره‌که‌یدا له‌ته‌رازووی چاکه‌کاندا) .

وفي رواية نحوه : ((مَنْ حَرَجَ مَعَ جَنَازَةٍ مِنْ بَيْتِهَا وَصَلَّى عَلَيْهَا ثُمَّ تَبِعَهَا حَتَّى تُدْفَنَ
كَانَ لَهُ قِيرَاطَانِ مِنْ أَجْرِ كُلِّ قِيرَاطٍ مِثْلُ أُحْدٍ ، وَمَنْ صَلَّى عَلَيْهَا ثُمَّ رَجَعَ كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ
مِثْلُ أُحْدٍ ...)) .

واته : هه‌رکه‌سیک له‌گه‌ل جه‌نازه‌یه‌که‌دا له‌ماله‌وه ده‌رچیت و نوپژ له‌سه‌ر
بکات و ئه‌نجا شوینیشی که‌ویت تاوه‌کو ده‌نیژریت ئه‌وا دوو (قیراط) پاداشتی بو
هه‌یه‌هه‌ر یه‌ک (قیراط) ی وه‌کو شاخی ئوحد وایه ، وه‌هه‌ر که‌سیک نوپژ له‌سه‌ر
بکات و ئه‌نجا بگه‌پیته‌وه ئه‌وا ئه‌وه‌نده پاداشتی بو هه‌یه‌وه‌کو شاخی ئوحد .

وفي رواية أخرى نحوه : ((... قِيلَ : وَمَا الْقِيرَاطَانِ ؟ قَالَ : "مِثْلُ الْجُبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ" ، قَالَ
سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ : وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يُصَلِّي عَلَيْهَا ثُمَّ يَنْصَرِفُ فَلَمَّا بَلَغَهُ حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ
قَالَ : لَقَدْ ضَيَعْنَا قَرَارِيطَ كَثِيرَةً) .

واته : ووترا : دوو (قیراط) چی‌یه ؟ فه‌رمووی : وه‌کو دوو شاخی گه‌وره‌وان له
پاداشتا ، (سالم) ی کورپی (عبدالله) ی کورپی (عمر) فه‌رمووی : (ابن عمر) نوپژ

له سه‌ر جه‌نازه ده‌کرد و ده‌گه‌پایه‌وه به‌لام کاتیك فه‌رموده‌که‌ی (أبو هريرة) ی پیگه‌یشت فه‌رموی : به‌راستی چه‌نده‌ها (قیراط)ی زۆرمان له‌ده‌ست داوه .

شه‌ه‌م : ئامۆژگاری کردنی یه‌کتر ((وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانصَحْ لَهُ)) :

قال النووي : (قوله (ﷺ)) : "وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ" فَمَعْنَاهُ طَلَبُ مِنْكَ النَّصِيحَةَ ، فَعَلَيْكَ أَنْ تَنْصَحَهُ ، وَلَا تُدَاهِنَهُ ، وَلَا تُعَشِّهُ ، وَلَا تُمْسِكَ عَنْ بَيَانِ النَّصِيحَةِ ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ^(٣٨).

واته : ئەگەر داوای ئامۆژگاری لێت کرد ئەوا پێویسته له‌سه‌رت ئامۆژگاری بکه‌یت و چه‌وره‌ی بۆ نه‌که‌یت و فیل و غه‌شی لێ نه‌که‌یت و خۆت نه‌گریته‌وه له‌ده‌ربیرینی ئامۆژگاری بۆی ، خواش زاناته‌ره .

وَعَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ : «الدِّينُ النَّصِيحَةُ ، الدِّينُ النَّصِيحَةُ ، الدِّينُ النَّصِيحَةُ ، قُلْنَا لِمَنْ ؟ قَالَ : لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلَا ئِمَّةَ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ»^(٣٩).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ئایین ئامۆژگاری‌یه ، ئایین ئامۆژگاری‌یه ، ئایین ئامۆژگاری‌یه ، ووتمان بۆ کێ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ؟ فه‌رموی : بۆ خوا و کتیبه‌که‌ی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پێشه‌وا‌ی موسلمانان و موسلمانانه‌ ساده‌کانیش .

(٣٨) شرح صحيح مسلم : (٧ / ٢٦٤) .

(٣٩) صحيح مسلم رقم : (٥٥) وصحيح سنن الترمذي رقم : (١٩٢٦) .

قال الحافظ ابن رجب الحنبلي : (وأما النصيحة للمسلمين : فبأن يُحِبَّ لهم ما يُحِبُّ لنفسه ، ويُشْفِقَ عليهم ، ويرحم صغيرهم ، ويؤَقِّرَ كبيرهم ، ويَحْرَنَ لِحِزْمِهِمْ ، ويفرح لفرحهم ، وإنَّ ضرَّهُ ذلك في دنياهُ كَرخص أسعارهم ، وإنَّ كان في ذلك فواتٌ ما يبيِّع من تجارته ، وكذلك جميع ما يضرُّهم عامة ، ويُحِبُّ صلاحهم وإفتمهم ودوام النِّعم عليهم ، ونصرهم على عدوهم ، ودفع كل أذى ومكروهٍ عنهم ...

وقال أبو عمرو ابن الصلاح : ... وَالنَّصِيحَةُ لِعَامَّةِ الْمُسْلِمِينَ : إِرْشَادُهُمْ إِلَى مَصَالِحِهِمْ ، وتعليمهم أمور دينهم ودنياهم ، وَسِتْرَ عَوْرَاتِهِمْ ، وَسَدَّ خَلَاتِهِمْ ، ونصرتهم على أعدائهم ، والذَّب عنهم ، ومُجَانِبَةَ الْعَشِّ وَالْحَسَدِ لَهُمْ ، وَأَنْ يُحِبَّ لَهُمْ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ ، وَيَكْرَهُ لَهُمْ مَا يَكْرَهُ لِنَفْسِهِ ، وما شايه ذلك ...

ومن أنواع نُصحهم بدفع الأذى والمكروه عنهم : إثار فقيرهم وتعليم جاهلهم ، وردُّ من زاعَ منهم عن الحق في قولٍ أو عمل بالتلطف في ردِّهم إلى الحق ، والرِّفق بهم في الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر محبةً لإزالة فسادهم ولو بحصول ضررٍ له في دنياه ...^(٤٠).

واته : ئامۆزگاری بۆ موسلمانان به وه ده بیئت : كه وا هه رچی شتیکی پی خۆش بوو بۆ خۆی ئەوا بۆ ئەوانیش پی خۆش بیئت ، وه ئەوهش كه بۆ خۆی پی ناخۆشه بۆ ئەوانیش پی ناخۆش بیئت ، وه سوۆزی بۆیان هه بیئت ، وه به زهیی بیته وه به بچوکه کانیاندا ، وه پیزیش بگریئت له گه وره کانیان ، وه غه مبار ببیئت به غه مبار بوونیان ، وه دلّ خۆش بیئت به دلّ خۆش بوونیان ، ئەگه رچی ئەمهش زیانی

(٤٠) جامع العلوم والحکم : (١ / ٢٢٢ . ٢٢٣) .

هه بیټ بۆی له پووی دونیای یه‌وه وه‌کو دابه‌زین و که‌م بوونه‌وه‌ی نرخ‌ی شتومه‌کی بازاره‌کانیان ، وه‌ئه‌گه‌ر چی‌ئمه‌ش له‌ده‌ست چوونی قازانجی شته‌ فرۆشراوه‌کانی تیدا بیټ ، وه‌هه‌روه‌ها هه‌موو ئه‌وانه‌شی پئناخۆش بیټ که‌ زیانیان پئده‌گه‌یه‌نیټ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ، وه‌ده‌بیټ چاکیتی و خۆش‌حالی و به‌رده‌وامی نیعمه‌ته‌کانی خوای به‌سه‌ر موسلمانانه‌وه‌ پئناخۆش بیټ ، وه‌سه‌ریان بخات به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیان هه‌وه ، وه‌هه‌موو ئازار و نارچه‌تی‌یه‌کیان لئ‌دوور بخاته‌وه .

وه‌هه‌روه‌ها (ابن الصلاح الشهرزوري) فه‌رموویه‌تی : ئامۆژگاری بۆ موسلمانان به‌گشتی بریتی‌یه‌له‌ : پئینمایی کردنیان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کانیان ، وه‌فیرکردنیان له‌بواره‌کانی ئاین و دین و دونیایاندا ، وه‌داپۆشینی عه‌وره‌ت و عه‌یبه‌ و که‌م و کورپی‌یه‌کانیان ، وه‌په‌کردنه‌وه‌ی که‌لین و پیداو‌یستی‌یه‌کانیان ، وه‌سه‌ر خستنیان به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیان هه‌وه ، وه‌به‌رگری لئ‌کردنیان ، وه‌خۆبه‌دوور گرتن له‌فیل‌لئ‌کردن و هه‌سوودی پئ‌بردنیان ، وه‌هه‌رچی شتیکی پئناخۆش بوو بۆ خۆی ئه‌وا بۆ ئه‌وانیش پئناخۆش بیټ ، وه‌ئه‌وه‌ش که‌ بۆ خۆی پئناخۆشه‌ بۆ ئه‌وانیش پئناخۆش بیټ ، وه‌هاوشیوه‌کانی ئه‌مانه ...

وه‌له‌جۆره‌کانی ئامۆژگاری بۆ موسلمانان به‌دوور خستنه‌وه‌ی ئازار و نارچه‌تی‌یه‌کان لئ‌یان : پئش‌خستنی فه‌قیر و هه‌ژاره‌کانیان ، وه‌فیرکردنی نه‌فام

و نه‌زانه‌کانیان ، وه گپړانه‌وهی ئه‌وانه‌یان که له گوفتار و کرداردا لایان داوه له حق و راستی به نهرم و نیانی له کاتی گپړنه‌وه‌یاندا بو لای حق ، وه به‌زه‌یی پپه‌هاتنه‌وه و نهرم و نیان بوون له گه‌لیاندا له کاتی فرمان پپه‌کردنیان به چاکه و قده‌غه‌کردنیان له خراپه به خوښی نه‌هیشتن و لادانی گه‌نده‌لی و خراپه‌تیان ، ئه‌گر چی ئه‌مه‌ش زیانی هه‌بیټ بوی له پووی دونیای‌یه‌وه ...

حه‌وته‌م : سه‌رخستنی سته‌م لی‌کراو ((نصر المظلوم)) :

قال الشيخ ابن العثيمين : (نَصْرُ الْمَظْلُومِ : يعني دفع الظلم عنه ، سواء كان ظلمه في المال أو في العِرْض أو في النفس ، فيجب على المسلم أن ينصر أخاه المسلم ...)(٤١).

واته : سه‌رخستنی سته‌م لی‌کراو و اتا‌که‌ی ئه‌وه‌یه به‌رگری لی‌بکه‌یت و سته‌می لی‌ دوور بخه‌یته‌وه ، جا چ ئه‌و سته‌مه له پاره و مالدا بیټ یان له ناموس و سومعه‌تدا بیټ یان له خوود و خویندا بیټ ئه‌وا واجب و پیویسته له سه‌ر موسلمان که‌وا برای موسلمان‌ی سه‌ر بخات ...

وقال الحافظ : (قَوْلُهُ : "باب نصر المظلوم" : هُوَ فَرْضُ كِفَايَةِ ، وَهُوَ عَامٌّ فِي الْمَظْلُومِينَ وَكَذَلِكَ فِي النَّاصِرِينَ ، بِنَاءً عَلَى أَنَّ فَرْضَ الْكِفَايَةِ مُحْتَاطَبٌ بِهِ الْجَمِيعُ وَهُوَ الرَّاجِعُ ، وَيَتَعَيَّنُ أَحْيَانًا

(٤١) شرح رياض الصالحين : (١ / ٦١٦) .

عَلَى مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ عَلَيْهِ وَحْدَهُ إِذَا لَمْ يَتَرْتَّبْ عَلَى إِنْكَارِهِ مَفْسَدَةٌ أَشَدُّ مِنْ مَفْسَدَةِ الْمُنْكَرِ ، فَلَوْ عَلِمَ أَوْ غَلَبَ عَلَى ظَنِّهِ أَنَّهُ لَا يُفِيدُ سَقَطَ الْوُجُوبِ وَبَقِيَ أَصْلُ الْإِسْتِحْبَابِ بِالشَّرْطِ الْمَذْكُورِ ، فَلَوْ تَسَاوَتْ الْمَفْسَدَتَانِ تَحَيَّرَ ، وَشَرَطَ النَّاصِرُ أَنْ يَكُونَ عَالِمًا بِكَوْنِ الْفِعْلِ ظَلْمًا .

وَيَقَعُ النَّصْرُ مَعَ وُفُوعِ الظُّلْمِ وَهُوَ حِينئِذٍ حَقِيقَةٌ ، وَقَدْ يَقَعُ قَبْلَ وُفُوعِهِ كَمَنْ أَنْقَذَ إِنْسَانًا مِنْ يَدِ إِنْسَانٍ طَالِبُهُ بِمَالٍ ظَلْمًا وَهَدَّدَهُ إِنْ لَمْ يَبْدُلْهُ وَقَدْ يَقَعُ بَعْدَ وَهُوَ كَثِيرٌ ...^(٤٦) .

واته : سهرخستنی ستم لیکراو : فه‌رزه له سهر هندیك له موسلمانان پی‌ی هه‌ستن و ئه‌وه‌ش گشتی‌یه بو هه‌موو ستم لی‌کراویک ، هه‌روه‌ها بو سهرخه‌ره‌کانیش ، له گه‌ل ئه‌وه‌شدا فه‌رزی سهر هندیك پووبه‌رووی هه‌مووان ده‌کریتته‌وه ئه‌مه‌شه بوچوونی راست ، وه هندیك جار ده‌بییت به فه‌رز له سهر ئه‌وه که‌سه‌ی که به‌ته‌نها توانای هه‌یه سه‌ری بخات به‌مه‌رجیک ئه‌وه‌ده‌غه‌کردنی ستمه‌زیان و خراپه‌یه‌کی توند و گه‌وره‌تری به‌دواوه‌نه‌یه‌ت که له‌زیان و خراپه‌ی خودی ئه‌وه‌خراپه‌ و ستمه‌توند و زیاتر بییت ، جا ئه‌گه‌ر زانی یان زۆریه‌ی گومانی بو ئه‌وه‌ده‌چوو که سهرخستنه‌که‌ی سوودی نی‌یه ئه‌وا واجب و فه‌رزیی له‌سه‌ر ده‌که‌ویت و بنچینه‌ی سوننه‌تی سهرخستنی هه‌ر ده‌می‌نییت به‌وه‌مرجه‌ی پیشوو ، وه ئه‌گه‌ر خراپه‌ و زیانی هه‌ردووکیان یه‌کسان بوو ئه‌وا ئازاده له‌هه‌لبژاردنی هه‌رکامیکیان ، وه مه‌رجی سهرخه‌ریش بریتی‌یه له‌وه‌ی که‌ده‌بی زانا بییت به‌وه‌ی که ئه‌وه‌کرده‌ ستمه‌ .

(٤٦) فتح الباری : (٥ / ١٢٣ - ١٢٤) .

وه سه‌رخستن له گه‌ل ږوودانی سته‌مدا ږووده‌دات ئە‌مه‌ش خود و ناوه‌ږۆکی سه‌رخستنه ، وه هه‌ندیك جار پێش ږوودانی سته‌مه‌كه ږووده‌دات وه‌كو ئە‌وه‌ی كه‌سیك م‌رۆقیك ږزگار بكات له ده‌ستی م‌رۆقیكی تر كه به سته‌م داوای ږاره و م‌الیکی لیده‌كات و هه‌ره‌شه‌ی لیده‌كات ئە‌گه‌ر پێینه‌دات ، وه هه‌ندیك جاریش دوا‌ی ږوودانی سته‌مه‌كه سه‌رخستن ږووده‌دات كه ئە‌مه‌یان زۆرت‌رینیا‌نه ...

هه‌شته‌م : به‌جیهینانی سویندی كه‌سیك سویندی لیت خواردییت ((ا‌برار

القسم)) :

قال الحافظ : (قوله : "يا ابرار المؤمنم" أي يفعل ما أراه الحالف ليصير بذلك باراً)^(٤٣).

واته : مه‌به‌ست به "به‌جیهینانی سویندی كه‌سیك سویندی لیت خواردییت" ئە‌وه‌یه : ئە‌و شته‌ ئە‌نجام ده‌هیت كه‌وا كه‌سی سویند خۆر مه‌به‌ستی‌تی بو ئە‌وه‌ی سوینده‌كه‌ی به‌جی‌بی‌ت و نه‌یشكینیت و له‌ سه‌ری نه‌كه‌وی‌ت .

عَنْ أُسَامَةَ (رضي الله عنه) : أَنَّ ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أُرْسِلَتْ إِلَيْهِ .. أَنَّ ابْنَ قَدِ اخْتَضَرَ فَاشْهَدْنَا ، فَأَرْسَلَ يَقْرَأُ السَّلَامَ وَيَقُولُ : إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَمَا أُعْطِيَ ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى ، فَلْتَصْبِرْ وَتَحْتَسِبْ ، فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ تُقْسِمُ عَلَيْهِ ، فَقَامَ وَقُمْنَا مَعَهُ ...^(٤٤).

^(٤٣) فتح الباري : (١١ / ٦٦١) .

واته : کچیکی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ناردی به دواي پیغه‌مبهدا (ﷺ) ... که‌وا
 کورپکی له سه‌رهمه‌رگدایه بوئه‌وه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ناماده‌ی بیّت ،
 پیغه‌مبهری خوایش (ﷺ) ئه‌و که‌سه‌ی نارد‌وه‌ه و فه‌رمووی پئی بلئی :
 پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) سه‌لامت لید‌ه‌کات و فه‌رموویه‌تی : (ئه‌وه‌ی که‌ خوا
 بردوویه‌تی‌یه‌وه و ئه‌وه‌شی که‌ به‌خشیویه‌تی هه‌مووی هه‌ر هی‌ خوايه ، و هه‌موو
 شتیکیش لای خوا کاتی دیاری کراوی خوئی هه‌یه ، له به‌ر ئه‌مه با ئارام بگریّت و
 چاوه‌روانی پاداشت بیّت لای خوا) ، ئه‌ویش ناردی که‌وا سویندی خوارد‌وه‌ه له
 سه‌ر پیغه‌مبهر (ﷺ) که‌وا ناماده بیّت ، ئه‌نجا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) هه‌ستا و
 ئیمه‌یش له گه‌لیدا هه‌ستاین و رویشتین ...

له‌م فه‌رمووده‌یه‌وه بوّمان دهرده‌که‌وئیت پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) سویندی
 که‌که‌یی به‌جی‌هینا و رویشت به‌ده‌م داواکه‌یه‌وه .

به‌لام ئه‌گه‌ر به‌جیهینانی سوینده‌که‌ زیان و نارپه‌حه‌تی تیدا بوئه‌وا له‌م
 حاله‌ته‌دا به‌جی‌ناهیئیت ، به‌به‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که‌ تیدا هاتووه (أبو
 بکر (رضی الله عنه) خه‌وی پیاویکی په‌رژین و ته‌فسیر کرد و ئه‌نجا (أبو بکر (رضی الله عنه) فه‌رمووی :
 ((... فَأَخْبَرَنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ - بِأَبِي أَنْتَ - أَصَبْتُ أَمْ أَخْطَأْتُ ؟ قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : أَصَبْتُ

(٤٤) صحيح البخاري رقم : (٦٦٥٥) وصحيح مسلم رقم : (٩٢٣) ، ولفظ مسلم : ((... إِذَا قَدْ أَقْسَمْتَ لَتَأْتِيَنَّهَا ...)) .

بَعْضًا وَأَخْطَأْتُ بَعْضًا ، قَالَ : فَوَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي بِالَّذِي أَخْطَأْتُ ، قَالَ : لَا تُقْسِمُ)) (٤٥).

واته : هه‌والم به‌ری ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا - باوک و دایکم به‌ قوربان‌ت بی‌ت -
 ئایا پی‌کام یان هه‌له‌م کرد ؟ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمووی : هه‌ندی‌کیت پی‌کا و
 هه‌ندی‌کیش‌ت هه‌له‌ت کرد ، (أبو بکر رضی الله عنه) فه‌رمووی : سویند به‌ خوا ئه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌بی‌ت پی‌م بلینیت ئه‌وه‌ی که هه‌له‌ بووکامه‌یه ،
 پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمووی : سویند مه‌خو .

قال النووي : (فیه : دلیلٌ عَنْ أَنَّ إِبْرَارَ الْقَسَمِ إِنَّمَا يُؤْمَرُ بِهِ الْإِنْسَانُ إِذَا أَمَكَنَ
 إِحْتِمَالُهُ بِلَا مَشَقَّةٍ ، وَلَا تَكُونُ فِيهِ مَفْسَدَةٌ ، وَعَلَى هَذَا يُحْمَلُ الْحَدِيثُ بِإِبْرَارِ الْقَسَمِ) (٤٦).

واته : ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌جیهینانی سویند کاتیک
 فه‌رمان ده‌کریت به‌ مروّف به‌ جی‌یبینیت ئه‌گه‌ر له‌ توانایدا بوو به‌ بی‌ نارچه‌تی و
 به‌ بی‌ زیان و زه‌ره‌ر ...

وقال الحافظ : (قَالَ النَّوَوِيُّ : قِيلَ إِنَّمَا لَمْ يَبَرِّ النَّبِيُّ ﷺ قَسَمَ أَبِي بَكْرٍ لِأَنَّ إِبْرَارَ الْقَسَمِ
 مَخْصُوصٌ بِمَا إِذَا لَمْ يَكُنْ هُنَاكَ مَفْسَدَةٌ وَلَا مَشَقَّةَ ظَاهِرَةً ، فَإِنْ وُجِدَ ذَلِكَ فَلَا إِبْرَارَ .. وَفِي
 الْحَدِيثِ : .. وَأَنَّهُ لَا يُسْتَحَبُّ إِبْرَارُ الْقَسَمِ إِذَا كَانَ فِيهِ مَفْسَدَةٌ) (٤٧).

(٤٥) صحیح البخاری رقم : (٧٠٤٤) و صحیح مسلم رقم : (٢٢٦٩) .

(٤٦) شرح صحیح مسلم : (١٢ / ٧٨) .

واته : ووتراوه پیغه مبر (ﷺ) سوینده که ی (أبو بکر ﷺ) ی به جی نه هیئا چونکه به جی هیئانی سویند تاییه ته به و حاله ته وه که نارپه حه تی و زیانی ئاشکرای تیئا نه بیئ ، جا نه گهر نارپه حه تی و زیانی ئاشکرای تیئا هه بوو ئه واه به جی بنا هیئریت ...

وه ئه م فه رموده یه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که : سوننه ت نی یه سویند به جی به یئریت نه گهر زهره ر و زیانی تیئا هه بوو .

وقال الشيخ ابن العثيمين : **(إبرار القسم)** : يعني إذا أقسم عليك أخوك بشيء فيبره ووافقهُ على ما قسم عليه ، فإذا حلف قال : والله لتفعلن كذا وكذا ، فإن من حقه عليك أن تبرّ يمينه وأن تُوافقه ، إلا إذا كان في ذلك ضررٌ عليك .. لكن إذا لم يكن عدوان وحلفَ عليك فإن من حقه أن تبرّ يمينه وتُعطيه ما حلف عليه ، إلا إذا كان معصيةً ، فإذا كان معصيةً فلا تُجبه ، مثل لو أقسم عليك أن تعطيه دراهم يشتري بها دخان ، فهذا لا يجوز لك أن تُوافقه لأنك تُعينه على الإثم والعدوان ... ومن ذلك أيضاً إذا حلف ألا تزور أحداً من إخوانك أو أعمامك أو أقاربك فلا تُطعه ، ولا تبرّ يمينه ولو كان أباك ، لأنّ لمة الرحم واجبة ، ولا يحلّ له أن يحلفَ مثل هذا الحلف ...

وها هنا مسألة : وهي أنه زُيما يحلفُ هو وتحلف أنت ، وهذا يقع كثيراً في الضيف إذا نزل عليك ، قال : والله ما تذبح لي ، فتحلف أنت وتقول : والله لأذبح لك ، فهنا من الذي يُبرّ ؟ الأول أم الثاني ؟

(٤٧) فتح الباري : (١٢ / ٥٤٦) .

يُيْرُ الأَوَّلَ لَأَنَّ حَقَّهُ ثَابِتٌ ، وَنَقُولُ لِلثَّانِي صَاحِبَ الْبَيْتِ الَّذِي حَلَفَ أَنْ يَذْبَحَ نَقُولُ : لَا تَذْبَحْ وَكَفِّرْ عَن يَمِينِكَ ، لَأَنَّ الأَوَّلَ أَحَقُّ بِالْبِرِّ وَأَسْبَقُ ... (٤٨).

واته : به جیهینانی سویند واتای ئه وهیه ئه گهر برایه کت سویندی له سهرت خوارد به کردنی شتیک ئهوا بۆی به جی بیینه و ریک بکه وه له گه لیدا له سهر ئه وهی که سویندی له سهر خواردوه ، جا ئه گهر سویندی خوارد و وتی : سویند به خوا ده بیئت ئه وه و ئه وه بکهیت ، ئهوا مافی ههیه به سهرته وه کهوا سوینده کهی بۆ به جی بینیت و ریک بکهویت له گه لیدا ، ئیلا مه گهر به جی هینانی ئه و سوینده زیانی تیدا هه بیئت بۆت ...

به لام ئه گهر دهست درێژی و سته می تیدا نه بوو و سویندی له سهرت خوارد ئهوا مافی ههیه به سهرته وه کهوا سوینده کهی بۆ به جی بینیت و ئه وهی پییبه خشیت که سویندی بۆ خواردوه ئیلا مه گهر تاوان بیئت ، جا ئه گهر تاوان بوو ئهوا وه لامی مه ده ره وه و بۆی به جی مه هینه .

بۆ نموونه ئه گهر سویندی له سهرت خوارد کهوا چه ند دیره مه یکی بدهیتى بۆ ئه وهی جگهره ی (دوکه لی) پی بکرپیت ، ئهوا ئه مه پیویست نییه له سهرت ، به لکو دروست نییه بۆت وه لامی بدهیته وه و ریک بکهویت له گه لیدا چونکه تۆ هاوکاری ده کهیت له سهر تاوان و دهست درێژی و سته م .

(٤٨) شرح رياض الصالحين : (١ / ٦١٦ - ٦١٧) .

ههروهه له ويينه ئه مه : ئه گهر سويندى خوارد كهوا سهردانى كهس نه كهيت له برا ومام و خزم و كهسانى دؤست و نزيك ئهوا گوي پرايه لى نه كهيت و سوينده كهى بو به جي مه هينه ئه گهر چى باوكيشت بوو ، چونكه به جي هينان و گهياندى په يوه ندى خزمايه تي واجبه و فهرزه ، وه حه لال و دروست نى به بو ئه و كهوا ويينه ئه م سوينده بخوات ...

وه لي ره دا پرسيارى كه هيه كه بري تى به له وهى : هه نديك جار ئه و سويند ده خوات و توش سويند ده خو يت ، و ئه مه ش زور جارى كه له كاتى ميوانداريدا پوو ده دات كاتيك كهوا ميوانت دي ت ، ميوانه كه ده لي ت : سويند به خوا نابي ت هيج سه ربريت بوم ، توش سويند ده خو يت و ده لي ت : سويند به خوا سه رى ده بريم بو ت ، لي ره دا ئايا كى سويندى ئه وى تر به جي بي ني ت ؟ به كه م يان دووه م ؟

ده بي ت سويندى به كه م كهس به جي به ني ري ت ، چونكه مافى ئه و دامه زرا و جي گير بووه ، وه به كهسى دووه مه يش — كه خاوه ن ماله كه به كهوا سويندى خوارد شتيك سه ر بريت — ده لي ن : هيج سه ر مه بره و كه فاره ت و قه ره بووى سوينده كه ت بده ، چونكه كهسى به كه م شايسته تر و له پيش تره به وهى كه سوينده كهى به جي به ني ري ت ...

سو دي ك : كه فاره تى سويند به وه ده بي ت كهوا (خواردن بده يت به ده (١٠) هه ژار له و خواردنه مامناوه ندهى كه ده يده يت به كه سو كارت ، يان جلوبه رگى

(۱۰) هه‌ژار ، یان ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌ک ، وه ئه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌مانه‌ی نه‌بوو ئه‌وا با سئ پۆژ پۆژوو بگریت) وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا پوون کراوه‌ته‌وه که خوای گه‌وره تییدا فه‌رموویه‌تی :

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ بِهِ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَانِكُمْ﴾ (سورة المائدة) .

نۆیه‌م : خواردن دان به که‌سانی برسی ((أطعموا الجائع)) :

قال الحافظ : (قَالَ الْكُرْمَانِيُّ : الْأَمْرُ هُنَا لِلنَّدْبِ ، وَقَدْ يَكُونُ وَاجِبًا فِي بَعْضِ الْأَحْوَالِ) (٤٩).

واته : فه‌رمان کردن به خواردن دان به که‌سانی برسی لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پی‌ی وایه سوننه‌ته ، وه هه‌ندی‌ک جاریش خواردن دان به که‌سانی برسی ده‌بی‌ت به واجب و فه‌رز له هه‌ندی‌ک حاله‌تدا .

وقال الحافظ ابن رجب بعد أن ذكر عدة أحاديث في هذا الباب : (وهذا يدل على وجوب مواساة الجائع من الجيران وغيرهم) ، ثُمَّ ذَكَرَ حَدِيثَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ هَذَا : " أَطْعِمُوا الْجَائِعَ ... " (٥٠) .

(٤٩) فتح الباري : (٩ / ٦٤٣) .

واته : ئەمه به‌لگه‌یه له سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا واجب و پێویسته هاوکاری و یارمه‌تی که‌سانی برسی بدریٖت له دراوسیٚکان و جگه له‌وانیش .

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَيْسَ الْمُؤْمِنُ الَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَعْلَمُ بِهِ))^(٥١).

واته : ئەو که‌سه ئیماندار نی‌یه که‌وا خۆی تی‌ره و دراوسی‌که‌ی به‌ لا شانیه‌وه برسی‌یه و ئەمیش پێی ده‌زانیت .

قال المناوي : (المراد نفي الإيمان الكامل ، وذلك لأنه يدلُّ على قسوة قلبه ، وكثرة شحه ، وسقوط مُروءته ، وعظيم لؤمه ، وحبث طوبته)^(٥٢).

(٥٠) جامع العلوم والحكم : (١ / ٣٥٢) .

(٥١) صحيح الجامع الصغير رقم : (٥٥٠٥) وصحيح الأدب المفرد رقم : (١١٢) وسلسلة الأحاديث الصحيحة رقم (١٤٩) ، قال الشيخ الألباني : (وفي الحديث : دليلٌ واضح على أنه يُجْزَمُ على الجار الغني أن يدع جيرانه جائعين ، فيجبُ عليه أن يُقدِّم إليهم ما يدفعون به الجوع ، وكذلك ما يكتسون به إن كانوا غرّة ، ونحو ذلك من الضروريات ... سلسلة الأحاديث الصحيحة : (١ / ٢٨٠) .

واته : ئەم فه‌رموده‌یه : به‌لگه‌یه‌کی پوون و ئاشکرایه له سه‌ر ئه‌وه‌ی که حرامه بو دراوسی‌ی ده‌وله‌مه‌ند وازبێنیت له دراوسیٚکانی به برسیٚتی ، به‌لکو واجب و پێویسته له سه‌ری ئه‌وه‌نده خواردنیان پێ ببه‌خشیت که‌وا برسیٚتی‌یه‌کانی پێ لابه‌رن ، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش که خۆیانی پێ پۆشته بکه‌نه‌وه له جل و به‌رگ ئه‌گه‌ر پووت بوون ، وه هه‌روه‌ها وینه‌ی تری ئه‌مانه له پێداویستی‌یه‌کان .

(٥٢) فيض القدير : (٥ / ٤٠٧) .

واته : مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئیمانی کامل و ته‌واو‌نی‌یه ، ئه‌مه‌ش له به‌ر ئه‌وه‌یه که ئه‌م سیفه‌ته به‌لگه‌یه له سه‌ر دل‌ په‌قی و زۆر په‌زیلی و پیسکه‌یی و چروکی و نه‌بوونی پیاو‌ه‌تی و زۆر بی‌می‌شکی و پیسی‌تی ناخی ئه‌و کابرا ده‌وله‌مه‌نده .

* فه‌زل و گه‌وره‌یی پاداشتی خواردن دان به موسلمانان به گشتی و فه‌قیر و هه‌ژاره‌کان به تاییه‌تی :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) : ((أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ (ﷺ) أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ ؟ قَالَ : تُطْعِمُ الطَّعَامَ ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ)) (٥٣).

واته : پیاویک پرسیا‌ری کرد له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کام سیفه‌ت و کرده‌وه له ئیسلامدا چاکتره ؟ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رموی : خواردن بده‌ی به ده‌رخواردی موسلمانان ، وه سه‌لامیش بکه‌یت له هه‌موو ئه‌و موسلمانانه‌ی که ده‌یانناسی‌ت و ئه‌وانه‌ش که نایان ناسی‌ت .

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْتُوا السَّلَامَ ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ)) (٥٤).

(٥٣) صحیح البخاری رقم : (١٢) و (٢٨) و (٦٢٣٦) و صحیح مسلم رقم : (٣٩) .

(٥٤) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (٣٢٥١) و سلسله الأحادیث الصحیحة رقم (٥٦٩) .

واته : ئەی خه‌لکینه : سه‌لام کردن له نیوانتانا بلاوبکه‌نه‌وه و خواردن بدهن به موسلمانان و په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به جی‌بی‌ن و شه‌ونویژ بکه‌ن له کاتی‌کدا که خه‌لک خه‌وتوو به‌ئوه‌ی بچه‌به‌هسته‌وه به سه‌لامه‌تی .

دهیه‌م : ئازاد کردنی دیل و ده‌ست به‌سه‌ردا گیراو ((فکوا العانی)) :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "وَفُكُّوا الْعَانِيَّ" أَيِ خَلِّصُوا الْأَسِيرَ ، مِنْ فَكَّكْتُ الشَّيْءَ فَاَنْفَكْتُ) .. (قَالَ ابْنُ بَطَّالٍ : فِكَاءُ الْأَسِيرِ وَاجِبٌ عَلَى الْكِفَايَةِ ، وَبِهِ قَالَ الْجُمْهُورُ ...) (٥٥).

واته : مه‌به‌ست به "وَفُكُّوا الْعَانِيَّ" ئەوه‌یه که : دیل و به‌ندکراوه‌کان ئازاد بکه‌ن ... وه (ابن بطال) فه‌رموویه‌تی : ئازاد کردنی دیل و به‌ند کراو واجب و پیویسته له سه‌ر هه‌ندی‌ک له موسلمانان که بتوان به‌و کاره هه‌ستن ئەمه‌ش ووته‌ی زۆرینه‌ی زانایانه ...

یازدهیه‌م : هاوکاری کردن و به‌دهم به‌کتره‌وه هاتن ((التعاون والتکاتف)) :

یه‌کی‌کی تر له مافه‌کانی موسلمان به سه‌ر برای موسلمانیه‌وه بریتیه‌یه له :
هاوکاری کردن یه‌کتر له سه‌ر چاکه‌کاری و خۆپاریزی کردن له تاوان و

(٥٥) فتح الباري : (٩ / ٦٤٣) شرح الحديث رقم : (٥٣٧٣) و (٧ / ٢٠١) شرح الحديث رقم : (٣٠٤٦) .

به‌دهم به‌کتره‌وه هاتن له کاتی ته‌نگانه و ناهه‌مواری و نارپه‌حه‌تیدا ، قال الله تعالی
 ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ [سورة المائدة] .

واته : هاوکاری به‌کتر بکهن له سه‌ر چاکه‌کاری و خۆپاریزی کردن له
 تاوان .

قال ابن العثيمين : (التعاون) : معناهُ التساعد ، وَأَنْ يُعِينِ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَلَى الْبِرِّ
 وَالتَّقْوَى ، فَالْبِرُّ : فعلُ الخیر ، وَالتَّقْوَى : اتقاء الشر ...

فَأَمَّا مَا فِيهِ الْخَيْرُ فَالتَّعَاوَنُ عَلَيْهِ أَنْ تُسَاعِدَ صَاحِبَكَ عَلَى هَذَا الْفِعْلِ وَتيسر له الأمر ... ،
 وَأَمَّا الشَّرُّ فَالتَّعَاوَنُ فِيهِ بِأَنْ تُحَدِّثَ مِنْهُ ، وَأَنْ تَمْنَعَ مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتَ ، وَأَنْ تُشِيرَ عَلَى مَنْ أَرَادَ أَنْ
 يَفْعَلَهُ بِتَرْكِهِ وَهَكَذَا .

فَالْبِرُّ : فعلُ الخیر ، وَالتَّعَاوَنُ عَلَيْهِ : التساعد عليه وتيسيره للناس ، وَالتَّقْوَى : اتقاء الشر ،
 وَالتَّعَاوَنُ عَلَيْهِ : بِأَنْ تَحُولَ بَيْنَ النَّاسِ وَبَيْنَ فِعْلِ الشَّرِّ ، وَأَنْ تُحَدِّثَهُمْ مِنْهُ (...)(^{٥٦}) .

واته : (التعاون) هاوکاری کردن : یارمه‌تی دانی به‌کتر ده‌گه‌یه‌نیت ، به‌وه‌ی
 که خه‌لک هه‌ندیکیان یارمه‌تی هه‌ندیکی تریان بدهن له سه‌ر چاکه‌کاری و
 خۆپاریزی کردن له تاوان ، (البر) : بریتی‌یه له چاکه‌کردن ، وه (التقوى)
 بریتی‌یه له خۆپاریزی کردن له خراپه و تاوان .

(^{٥٦}) شرح رياض الصالحين : (١ / ٤٩٥) .

جا ئه وهی چاکه‌ی تیدایه هاوکاری کردن تئیدا بریتییه له وهی که یارمه‌تی برادره و هاوه‌له‌کهت بدهیت له سهر کردنی ئه و چاکه‌یه و کار ئاسانی کردن بۆ ئه‌نجام دانی ...

وه ئه وهی که خراپه‌ی تیدایه هاوکاری کردن تئیدا بریتییه له وهی برادره و هاوه‌له‌کهت ووریا و ئاگادار بکه‌یته وه له و خراپه‌یه و تا له تواناتیشدا هه‌یه پئگیری لئبکه‌یت بۆ ئه‌نجام نه‌دانی و ئامۆژگاری ئه و کهسه‌یش بکه‌یت که ده‌یه‌ویت ئه‌نجامی بدات به نه‌کردنی ئه و خراپه‌یه به‌م شیوه‌یه .

(البِرُّ) : بریتییه له کردنی چاکه ، وه هاوکاری کردن تئیدا بریتییه له وهی که یارمه‌تی بدهیت و کار ئاسانی بکه‌یت بۆ خه‌لک له سهر ئه‌نجام دانی ، وه (التَّقْوَى) بریتییه له خۆپاریزی کردن له خراپه و تاوان ، وه هاوکاری کردن تئیدا بریتییه له وهی که ببیته پئگرو به‌ربه‌ست له نیوان خه‌لک و ئه‌نجامدانی ئه و خراپه‌یه‌دا ، وه ووریا و ئاگاداریان بکه‌یته وه له و خراپه‌یه ...

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((... مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ...))^(٥٧).

(٥٧) جزء من حدیث مطول ستاتی تخریجه فی التعليقة رقم : (٦١) ص : (٧٣) .

واته : هەر که سێک له پێویستی برای موسلمانیدا بێت ئەوا خوا له پێویستیدا ده‌بێت ، وه هەر که سێک ناره‌حه‌تی‌یه‌ک له سه‌ر موسلمانێک لابه‌ریت ئەوا خوا ناره‌حه‌تی‌یه‌ک له ناره‌حه‌تی‌یه‌کانی قیامه‌تی له سه‌ر لاده‌بات ...

قال الشيخ ابن العثيمين : (يعني أنك إذا كنت في حاجة أخيك تقضيها وتُساعدهُ عليها ، فإنَّ الله تعالى يُساعدك في حاجتك ويُعينك عليها جزاءً وفاقاً)^(٥٨).

واته : ئەگه‌ر تۆ له هاوکاری کردنی براهه‌تدا بیت به‌ جێ‌به‌جێ کردنی پێداویستی‌یه‌کانی و یارمه‌تی دانی بۆ دابین کردنی ئەوا خوای پایه‌به‌رز یارمه‌تیت ده‌دات له پێداویستی‌یه‌کاندا و هاوکاریت ده‌کات بۆ دابین کردنی وه‌ک پاداشتیکی به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتر .

وقال الحافظ ابن حجر : (قَوْلُهُ : "وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ" فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ عِنْدَ مُسْلِمٍ : "وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ" ...
فِي الْحَدِيثِ خَصُّ عَلَى التَّعَاوُنِ وَحَسَنِ التَّعَاوُنِ وَالْأُلْفَةِ ، وَفِيهِ أَنَّ الْمُجَارَاةَ تَنْفَعُ مِنْ جِنْسِ الطَّاعَاتِ)^(٥٩).

واته : له‌ ریوایه‌تیکی ترده‌هاتوووه : خوای په‌روه‌ردگار له‌ هاوکاری به‌نده‌که‌یدایه‌ چه‌ندی‌ک به‌نده‌ له‌ هاوکاری برای موسلمانیدا بێت ...

^(٥٨) شرح رياض الصالحين : (١ / ٥٩٣) .

^(٥٩) فتح الباري شرح صحيح البخاري : (٥ / ١٢١ - ١٢٢) ، والحديث أخرجه مسلم في صحيحه رقم : (٢٦٩٩) .

وه ئه‌م فه‌رموده‌یه هاندانی تیدایه بو‌هاوکاری کردنی یه‌کتر و به‌چاکه
هه‌لسوکه‌وت کردن و کراوه‌یه‌تی له‌پووی یه‌کتردا ، وه‌ئوه‌شی تیدایه که پاداشت
له‌جووری کرداره‌کان ده‌بییت .

وقال الشيخ ابن العثيمين : (قوله : " وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ
كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ " : الكربُ ما يضيق على الإنسان ويُشق عليه ، ويجد في نفسه همًّا
وعَمًّا ، فإذا فَرَّجَتْ عن أخيك هذه الكربة فَرَّجَ اللهُ عنك كربةً من كُرب يوم القيامة .

وتفريج الكُربات في أمور متعددة :

إن كانت كُرْبَةً مَالِيَةً فبإعطائه المال الذي تنزول به الكربة ، وإن كانت معنوية فبالحرص
على رَدِّ معنوياته ورَدِّ اعتباره حتى تنزول عنه الكربة ، وإذا كانت كُرْبَةً هَمٍّ وَعَمٍّ فبأن تُوسِّعَ عليه
وَتُنْفِّسَ لَهُ ، وَتُبَيِّنَ لَهُ أَنَّ الْأُمُورَ لَا تَدُومُ ، وَأَنَّ دَوَامَ الْحَالِ مِنَ الْمَحَالِ ، وَتُبَيِّنَ لَهُ مَا فِي هَذَا
مِنَ الْأَجْرِ وَالثَوَابِ الْعَظِيمِ ، حَتَّى تُهَوِّنَ عَلَيْهِ الْكُرْبَةَ^(٦٠) .

واته : نارپه‌حه‌تی ئه‌و ته‌نگانه‌یه‌یه که دیت به‌سه‌ر مرؤفدا و ناهه‌مواری ده‌کات
و هه‌ست به‌غه‌م و په‌ژاره‌ ده‌کات ، جا ئه‌گه‌ر ئه‌م ته‌نگی و نارپه‌حه‌تی‌یه له‌سه‌ر
براکه‌ت لابه‌ریت ئه‌وا خوا نارپه‌حه‌تی‌یه‌که له‌نارپه‌حه‌تی‌یه‌کانی قیامه‌ت له‌سه‌رت
لاده‌بات .

وه لابرڤنی نارپه‌حه‌تی‌یه‌کان به‌چه‌ند شیوازیك ده‌بییت :

(٦٠) شرح رياض اللحين : (١ / ٥٩٣) .

ئەگەر نارەحەتی یەكە مائی و مادی بوو ئەوا لابردنی بەو دەبیئت كە ئەوەندە مال و مادە ی بەدەیتی كە نارەحەتی یەكە ی پئی لادەبریئت ، وە ئەگەر مەعنەوی بوو ئەوا بە سوور بوون لە سەر گئیپرانەوہی (مەعنەویاتی) و گئیپرانەوہی باوہ پبەخۆ بوونی تاوہكو نارەحەتی یەكە ی لە سەر لادەچیئت ، وە ئەگەر نارەحەتی یەكە غەم و پەژارە بوو ئەوا لابردنی بەو دەبیئت كە دلی بەدەیتەوہ و باری سەر دلی كە م كەیتەوہ و بۆی پوون بكەیتەوہ كەوا تەنگانەكان بەردەوام نابن ، و بەردەوامی حالەتیک مەحالە ، و بۆشی پوون بكەیتەوہ كە ئەو تەنگی و نارەحەتی یەكە چەند پاداشتی گەورە ی تیڈایە ، تاوہكو نارەحەتی یەكە ی لە سەر كە م بیئتەوہ .

دوانزەھیم : خۆپاراستن و خۆدوور راگرتن لە سیفەتە خراپەكان لە ئاستی یەكتردا ((التحرز والابتعاد عن الصفات السيئة تجاه بعضهم البعض)) :

بنەما و بنچینە (الأصل) لەم خالەدا بریتی یە لە ئایەتی (١٢) ی سورەتی (الحجرات) و فەرموودەكە ی (أبو هريرة رضي الله عنه) :

قال الله تعالى : ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ [سورة الحجرات] .

واته : ئەى ئەو كه سانهى باوه‌پتان هیناوه خۆتان به دوور بگرن له زۆربهى گومانه‌كان چونكه هه‌ندىك له گومانه‌كان تاوانه ، و چاودێرى به‌كتر مه‌كه‌ن ، و غه‌يبه‌ت و زه‌مى به‌كتر مه‌كه‌ن .. ئايا به‌كێك له ئیوه پێى‌خۆشه گوشتى برائى خۆى بخوات به‌ مردوویى كه پێتان ناخۆشه ، و خۆپاریزی بكه‌ن له پێچه‌وانه كردنى فه‌رمانه‌كانى خوا و تاوانكارى .. خواى په‌روه‌ردگار لى‌بوورده و به‌ به‌زه‌بى به .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ ، وَلَا تَحَسَّسُوا ، وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَافَسُوا] ، وَلَا تَحَاسَدُوا ، وَلَا تَنَاجَشُوا ، وَلَا تَبَاعَضُوا ، وَلَا تَدَابَرُوا ، وَلَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ ، [وَلَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَنْكَحَ أَوْ يَتْرُكَ] ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِحْوَانًا .

المُسلِمُ أَخُو المُسلِمِ ، لَا يَظْلِمُهُ ، [وَلَا يُسْلِمُهُ] ، [وَلَا يَحُونُهُ ، وَلَا يَكْذِبُهُ] ، وَلَا يَحْدُلُهُ ، وَلَا يَحْقِرُهُ ، [وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ] ، التَّفَوَّى هَا هُنَا وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ المُسْلِمَ ، كُلُّ المُسْلِمِ عَلَى المُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْضُهُ .

[إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَادِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ] [وَأَعْمَالِكُمْ] وَأَشَارَ بِأَصَابِعِهِ إِلَى صَدْرِهِ ، [وَيَقُولُ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، مَا تَوَادَّ اثْنَانِ فَيُفَرِّقَ بَيْنَهُمَا إِلَّا بَدَنٍ يُحْدِثُهُ أَحَدُهُمَا .

وَكَانَ يُقُولُ : لِلْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ : يُسَمِّئُهُ إِذَا عَطَسَ ، وَيَعُوذُهُ إِذَا مَرِضَ ، وَيَنْصَحُهُ إِذَا غَابَ أَوْ شَهِدَ ، وَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ ، وَيَتَّبِعُهُ إِذَا مَاتَ ، وَهِيَ عَنْ هِجْرَةِ الْمُسْلِمِ أَحَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ]^(٦١).

واته : ئامان ووریای گومان بن چونکه گومان درؤترین ووته‌ی ده‌روونه ، و چاوه چاوه مه‌که‌ن بو موسلمانان ، و جاسوسی مه‌که‌ن ، و پیش‌برکئی مه‌که‌ن بو دنیا ، و حه‌سودی به یه‌کتر مه‌به‌ن ، و نرخی شتومه‌ک له‌سه‌ر یه‌کتر گران مه‌که‌ن ، و رقتان له یه‌کتر نه‌بیئت ، و پشت له یه‌کتر هه‌لمه‌که‌ن ، و مامه‌له و کپین و فروشتن مه‌که‌ن به سه‌ر مامه‌له‌ی یه‌کتر ، و خوازینی ئن مه‌که‌ن به سه‌ر خوازینی براتان تاوه‌کوئه و ماره‌ی ده‌کات یان وازدینیت ، وه بین به‌بنده‌ی خوا و برای یه‌کتر .

(٦١) صحیح البخاری رقم : (٦٠٦٤) و (٦٠٦٥) و (٦٠٦٦) ، و صحیح مسلم رقم : (٢٥٦٣) ، و صحیح سنن الترمذی رقم : (١٩٢٧) ، و صحیح سنن أبی داود رقم : (٤٨٩٣) ، و مسند الإمام أحمد رقم : (٥٣٥٧) ، و صحیح الجامع الصغیر رقم : (٦٧٠٦) ، و صحیح الترغیب والترهیب رقم : (٢٨٨٥) و (٣٤٩٥) ، و انظر : "جامع العلوم والحکم" : (٢ / ٢٥٩.٢٥٧) .

تنبيه لطلبة العلم :

أصل الحديث أخرجه الإمام مسلم رقم : (٢٥٦٣) والرواية التي جعلتها أصلاً للحديث هي أهم الروايات وأجمعها ، قال المنذري في "الترغيب والترهيب" : (رواه مالك والبخاري ومسلم واللفظ له ، وهو أهم الروايات) ، وقال الحافظ ابن حجر في [فتح الباري : (١٠ / ٥٩٤)] بعد أن ذكر بعض زوائد هذا الحديث : (وهذه الطريق .. أجمع ما وقفت عليه من طرق هذا الحديث عن أبي هريرة ... وهو حديث عظيم اشتمل على جملة من الفوائد والآداب المحتاج إليها) ، لكنني ضمنت إليها زوائدها ووضعتها في أماكنها المناسبة لها . وذلك حسب علمي القاصر . اتباعاً لطريقة إمام أهل الحديث في زمانه المحدث العلامة الشيخ الألباني رحمه الله .

موسلمان برای موسلمانان ستهم و زولمی لیتاکات ، و خیانه‌تی لیتاکات ، و دروی له گه‌لدا ناکات و به درۆشی ناخاته‌وه ، و ده‌ست به سه‌ری ناکات ، و سه‌رشۆپری ناکات ، و به چاوی سووک و که‌م ریژه‌وه سه‌یری ناکات ، و هه‌ر که‌سیک له پیوستی برای موسلمانیدا بیٚت ئه‌وا خوا له پیوستیدا ده‌بیٚت ، و هه‌ر که‌سیک ناره‌حه‌تی‌یه‌ک له سه‌ر موسلمانیک لابه‌ریٚت ئه‌وا خوا ناره‌حه‌تی‌یه‌ک له ناره‌حه‌تی‌یه‌کانی قیامه‌تی له سه‌ر لاده‌بات ، و هه‌ر که‌سیک عه‌یبه و که‌م و کورپی موسلمانیک داپۆشیت ئه‌وا خوا عه‌یبه و که‌م و کورپی داده‌پۆشیت له قیامه‌تدا ، له خوا ترسان ئا لیٚره‌دایه - سیٚ جار ئاماژه‌ی کرد بوٚ سنگی - ، به‌سه بوٚ خراپیتی موسلمان که به چاوی سووک و که‌م ریژه‌ی‌یه‌وه سه‌یری برای موسلمانان بکات ، هه‌موو موسلمانیک خوین و

مال و ناموسی هه‌رامه له سه‌ر موسلمان .

خوا سه‌یری لاشه و وینه‌تان ناکات به‌لکو سه‌یری دل و کرده‌وه‌کانتان ده‌کات - وه به په‌نجه‌کانی ئاماژه‌ی کرد بوٚ سنگی - ، وه فه‌رموی : سویند به‌و خویه‌ی که‌گیانی منی به ده‌سته دوو که‌س نی‌یه خۆشه‌ویستی یه‌کترین و جیاوازی بکه‌ویٚته نیوانیان‌وه ئیلا به هۆی تاوانیکه‌وه نه‌بیٚت که یه‌کیکیان ئه‌نجامیداوه .

هه‌روه‌ها فه‌رموی : موسلمان شه‌ش مافی هه‌یه به سه‌ر موسلمان‌وه :
دوعای بوٚ ده‌کات ئه‌گه‌ر پژی ، و سه‌ردانی ده‌کات ئه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وت ، و

۱ . گومانی خراب بردن به یه کتر ﴿اجْتَبَرُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ ..
 ((إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ)) :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ" : قَالَ الحُطَّايُ وَعَيْرُهُ : لَيْسَ المُرَادُ تَرْكُ العَمَلِ بِالظَّنِّ الَّذِي تُنَاطُ بِهِ الْأَحْكَامُ عَالِيًا ، بَلْ المُرَادُ تَرْكُ تَحْقِيقِ الظَّنِّ الَّذِي يَضُرُّ بِالْمَظْنُونِ بِهِ ، وَكَذَا مَا يَقَعُ فِي القَلْبِ بِعَيْرِ دَلِيلٍ ، وَذَلِكَ أَنَّ أَوَائِلَ الظُّنُونِ إِنَّمَا هِيَ حَوَاطِرٌ لَا يُمَكِّنُ دَفْعُهَا ، وَمَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ لَا يُكَلِّفُ بِهِ ، وَيُؤَيِّدُهُ حَدِيثُ " تَجَاوَزَ اللهُ لِلْأُمَّةِ عَمَّا حَدَّثَتْ بِهِ أَنفُسُهَا " ...

واته : فهرموده‌ی "ثامان ووریا بن له گومان بردن به یه کتر" مه‌به‌ست پی‌ی
 نه‌وه نی‌یه که وازبه‌ینریت له کارکردن به‌و گومانه‌ی که‌وا زورجاریک حوکمه
 شه‌رعی‌یه‌کانی پی‌وه به‌نده ، به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه وازبه‌ینریت له گه‌پان و
 به‌جیه‌ینانی نه‌و گومانه‌ی که زهره‌ر و زینانی هه‌یه به‌ گومان پی‌براو ، هه‌روه‌ها له‌و
 گومانه‌ی که ده‌که‌ویته نا دل‌ه‌وه به‌ بی‌ به‌لگه ، چونکه سه‌ره‌تای گومان بریتی‌یه
 له خوتوره و ووته‌ی ده‌روون که ناتوانریت رت بکریته‌وه ، وه نه‌وه‌ش که مروث
 توانای به سه‌ردا نه‌بیته‌ه‌رک و ته‌کلیدی پی‌ ناکه‌ویته سه‌ر و نه‌م فه‌رموده‌یه‌ش
 پال‌پشتی نه‌مه ده‌کات : که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی : "خوا چاوپوشی
 نه‌وه‌ی کردوه بو نوممه‌ته‌که‌م که ده‌روونی پی‌براده‌گه‌یه‌نیت" ..

وَقَالَ القُرْطُبِيُّ : المُرَادُ بِالظَّنِّ هُنَا التُّهْمَةُ الَّتِي لَا سَبَبَ لَهَا كَمَنْ يَتَّهَمُ رَجُلًا بِالْفَاحِشَةِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَظْهَرَ عَلَيْهِ مَا يَقْتَضِيهَا ، وَلِذَلِكَ عَطَفَ عَلَيْهِ قَوْلُهُ : " وَلَا تَجَسَّسُوا " وَذَلِكَ أَنَّ الشَّخْصَ يَقَعُ لَهُ حَاطِرُ التُّهْمَةِ فَيُرِيدُ أَنْ يَتَحَقَّقَ فَيَتَجَسَّسَ وَيَبْحَثَ وَيَسْتَمِعَ ، فَنُهِيَ عَنِ ذَلِكَ .

مه‌کن ﴿﴾ ، جا نه‌گه‌ر ووتی : من دلنیا بوووم به بی چاودیری کردن ، نه‌وا پی‌ی ده‌وتریت : ﴿غهبیه‌ت و زهمی یه‌کتر مه‌کن﴾ ...

وَأَمَّا وَصْفُ الظَّنِّ بِكُونِهِ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ مَعَ أَنَّ تَعَمُّدَ الْكَذِبِ الَّذِي لَا يَسْتَنِدُ إِلَى ظَنٍّ أَصْلًا أَشَدُّ مِنَ الْأَمْرِ الَّذِي يَسْتَنِدُ إِلَى الظَّنِّ ، فَلِلْإِشَارَةِ إِلَى أَنَّ الظَّنَّ الْمَنْهِيَّ عَنْهُ هُوَ الَّذِي لَا يَسْتَنِدُ إِلَى شَيْءٍ يَجُوزُ الْإِعْتِمَادُ عَلَيْهِ فَيَعْتَمِدُ عَلَيْهِ وَيُجْعَلُ أَصْلًا وَجُزْمٌ بِهِ ، فَيَكُونُ الْجَازِمُ بِهِ كَاذِبًا ؛ وَإِنَّمَا صَارَ أَشَدَّ مِنَ الْكَاذِبِ ؛ لِأَنَّ الْكَذِبَ فِي أَصْلِهِ مُسْتَقْبَحٌ مُسْتَعْنَى عَنْ دَمِهِ ، بِخِلَافِ هَذَا فَإِنَّ صَاحِبَهُ بِرَعْمِهِ مُسْتَنَدٌ إِلَى شَيْءٍ فَوْصِفَ بِكُونِهِ أَشَدَّ الْكَذِبِ مُبَالَغَةً فِي دَمِهِ وَالتَّنْفِيرِ مِنْهُ ، وَإِشَارَةٌ إِلَى أَنَّ الْإِعْتِرَازَ بِهِ أَكْثَرُ مِنَ الْكَذِبِ الْمَحْضِ لِحِفَائِهِ غَالِبًا وَوُضُوحِ الْكَذِبِ الْمَحْضِ (...)(٦٤).

واته : وه‌سف کردنی گومان به‌وه‌ی که توندترین شیوازی درویه له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا درویه‌کی به نه‌نقه‌ست که به هیچ شیوازی‌ک له‌سه‌ر گومان بنیات نه‌نراوه توندتره له‌وه‌ی که بنیات نراوه له‌سه‌ر گومان : بو‌ئاماژه کردنه بو‌ئه‌وه‌ی که‌وا نه‌و گومانه‌ی که قه‌ده‌غه‌ کراوه بریتی‌یه له‌وه‌ی که له‌سه‌ر هیچ شیک بنیات نه‌نراوه دروست بی‌ت پستی پیببه‌سری‌ت و بکری‌ت به‌بنه‌مایه‌ک و باوه‌ری پیبکری‌ت ، جا نه‌و که‌سه‌ی باوه‌ر به‌وه‌ بکات ده‌بی‌ت به‌ دروژن ، وه‌ گومان له‌ به‌ر نه‌وه توندتره له‌ درو چونکه درو‌خوی له‌بنه‌ره‌تدا ناشیرین و نابه‌جی‌یه و پیویستی به‌ زهم کردن نی‌یه به‌ پیچه‌وانه‌ی گومانه‌وه‌ که‌وا خاوه‌نه‌که‌ی به‌و بو‌چوونه‌ی

(٦٤) الفتح : (١٠ / ٥٩١) .

گنده‌له‌ی خوی واده‌رده‌بریت که پشتی به شتیك به‌ستوه بویه وه‌سف کراوه به‌وه‌ی که‌وا توندترین شیوازی درویه به مه‌به‌ست پوچوون له زهم کردن و دور خستنه‌وه لئی ، وه ئاماژه‌شه بو ئه‌وه‌ی که‌وا هه‌لخه‌له‌تاندن به گومان زیاتره له دروی پروت چونکه گومان

زور جاریک شاراوه‌یه و دروی پروتیش ئاشکرایه . . .

۲ - چاودییری کردنی یه‌کتر ﴿وَلَا تَجَسَّوْا﴾ و گه‌ران به دوا‌ی که‌م و کورپی یه‌کتردا ﴿وَلَا تَجَسَّوْا﴾ :

أ / چاودییری کردنی یه‌کتر ﴿وَلَا تَجَسَّوْا﴾ :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "وَلَا تَجَسَّوْا" وَذَلِكَ أَنَّ الشَّخْصَ يَفْعُ لَهُ حَاطِرُ التُّهْمَةِ فَيُرِيدُ أَنْ يَتَحَقَّقَ فَيَتَجَسَّسَ وَيُبْحَثَ وَيَسْتَمِعَ ، فَنَهَى عَنْ ذَلِكَ) .

واته : له به‌ر ئه‌وه فه‌رموویه‌تی : "چاودییری یه‌کتر مه‌که‌ن" چونکه مروؤ خوتوره‌ی تۆمه‌تبارکردن که‌وته ده‌روونیوه ده‌یه‌ویت به دوا‌یدا بگه‌ریت بو جی‌به‌جیکردن و به دیهینانی بویه چاودییری ده‌کات و لیده‌کولیته‌وه و ده‌گه‌ریت و ده‌بیسیت له به‌ر ئه‌مه ئه‌وه‌ی لی‌قه‌ده‌غه کراوه .

ب / گه‌ران به دوا‌ی که‌م و کورپی یه‌کتردا ﴿وَلَا تَجَسَّوْا﴾ :

وقال الحافظ أيضاً : (قوله : "وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا" إِحْدَى الْكَلِمَتَيْنِ بِالْجِيمِ وَالْأُخْرَى بِالْحَاءِ الْمُهْمَلَةِ ، وَفِي كُلِّ مِنْهُمَا حَذْفُ إِحْدَى التَّائِينَ تَخْفِيفًا ... قَالَ الْخَطَّابِيُّ : مَعْنَاهُ لَا تَبْحَثُوا عَنْ عُيُوبِ النَّاسِ وَلَا تَتَّبِعُوهَا ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى حَاكِيًا عَنْ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : ﴿ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ ﴾ [يوسف] .

واته : مه‌گه‌پین به دواى كه‌م و كورپى خه‌لكدا و شوینی مه‌كه‌ون ، (يعقوب عليه السلام) وتى : برپون بگه‌پین به دواى (يُوسُف) و (براكه‌ى) دا .

وقال الحافظ أيضاً : (أصل هذه الكلمة التي بالمهملة من الحاسة إحدى الحواس الخمس ، وبالجميم من الجس بمعنى اختيار الشيء باليد وهي إحدى الحواس ، فتكون التي بالحاء أعم ، وقال إبراهيم الحري : هما بمعنى واحد ، وقال ابن الأنباري : ذكر الثاني للتأكيد كقولهم بعداً وسخطاً ، وقيل بالجميم البحث عن عوراتهم وبالحاء استماع حديث القوم ، وهذا رواه الأوزاعي عن يحيى بن أبي كثير أحد صغار التابعين ، وقيل : بالجميم البحث عن بواطن الأمور وأكثر ما يقال في الشر ، وبالحاء البحث عما يدرك بحاسة العين والأذن ورجح هذا القرطبي ، وقيل : بالجميم تتبّع الشخص لأجل غيره وبالحاء تتبّعهُ لنفسه وهذا اختيار ثعلب .

واته : بنه‌واى ئەم ووشه‌یه (تجسسوا) به بئى خال له (الحاسة) وه وه‌رگيراه وه كه‌یه‌كئكه له پينج ئەندامه هه‌ستياره‌كه ، وه (تجسسوا) به خاله وه له (الجس) وه وه‌رگيراه به واتاى تاقيكردنه وه‌ى شت به ده‌ست كه ئەویش به‌كئكه له ئەندامه هه‌ستياره‌كان ، كه‌واته ئەوه‌ى كه به بئى خاله (تجسسوا) گشت گيرتر و به‌رفراوان تره ، وه (إبراهيم الحري) فه‌رموويه‌تى : هه‌ردووکیان به‌ك واتایان هه‌یه

، وه (ابن الأنباري) فهرموویه‌تی : به خاله‌وه (تَجَسُّوا) بریتی‌یه له گه‌پان به دواى کهم و کورپی‌یه کتردا و به بئ خال (تَجَسُّوا) بریتی‌یه له گوئ‌گرتن بۆ قسه و باسی نیوان خه‌لك ، و ئەمه‌ش (الأوزاعي) گپ‌راوی‌یه‌ته‌وه له (یحیی بن أبی‌کنیر) ه‌وه که یه‌کیکه له شوینکه‌وته بچوکه‌کانی صه‌حابه (صغار التابعین) ، وه ووتراوه : به خاله‌وه (تَجَسُّوا) بریتی‌یه له گه‌پان به دواى ناوه‌پوکی شته‌کاندا و زیاتریش بۆ خراپه ده‌ووتریت ، وه به بئ خال (تَجَسُّوا) بریتی‌یه له گه‌پان به دواى ئەو شتانه‌دا که به چاو و گوئ هه‌ستیان پئ‌ده‌کریت و ده‌دۆزیننه‌وه و (القرطبي) ئەم ووته‌یه‌ی هه‌لبژاردوو و به ره‌واى زانیوه ، وه ووتراوه : به خاله‌وه (تَجَسُّوا) بریتی‌یه له گه‌پان و ووردبوونه‌وه‌ی که‌سیک به دواى شتی‌کدا له پیناو که‌سیکی تردا ، وه به بئ خال (تَجَسُّوا) بریتی‌یه له گه‌پان و ووردبوونه‌وه‌ی که‌سیک به دواى شتی‌کدا بۆ خوئ و ئەم ووته‌یه‌ش هه‌لبژێردراوی (ثعلب) ه .

وَيُسْتَنْتَى مِنَ النَّهْيِ عَنِ التَّجَسُّسِ مَا لَوْ تَعَيَّنَ طَرِيقًا إِلَىٰ إِنْقَاذِ نَفْسٍ مِنَ الْهَلَاكِ مَثَلًا كَأَنْ يُخْبِرَ نَفَةً بِأَنَّ فُلَانًا خَلَا بِشَخْصٍ لِيَقْتُلَهُ ظُلْمًا ، أَوْ بِامْرَأَةٍ لِيَزْنِيَ بِهَا ، فَيُشْرَعُ فِي هَذِهِ الصُّورَةِ التَّجَسُّسُ وَالْبَحْثُ عَنِ ذَلِكَ حَدَرًا مِنْ فَوَاتِ اسْتِدْرَاكِهِ ، نَقَلَهُ النَّوَوِيُّ عَنِ " الْأَحْكَامِ السُّلْطَانِيَّةِ " لِلْمَاوَرِدِيِّ وَاسْتِجَادَهُ ، وَأَنَّ كَلَامَهُ : لَيْسَ لِلْمُحْتَسِبِ أَنْ يَبْحَثَ عَمَّا لَمْ يَظْهَرِ مِنَ الْمُحَرَّمَاتِ وَلَوْ غَلَبَ عَلَى الظَّنِّ اسْتِسْرَارُ أَهْلِهَا بِهَا إِلَّا هَذِهِ الصُّورَةُ^(٦٥) .

(٦٥) الفتح : (١٠ / ٥٩٢) .

واته : حاله تیك هه یه دهرده هیئیریٔ و جیا ده کریٔه وه له قه دهغه کراویٔی چاودیٔری کردنی یه کتر ئه ویش بریتی یه له و حاله ته ی که ئه گهر چاودیٔری کردن ته نها ریگیایه ک بوو بۆ پزگار کردنی که سیٔک له تیاچوون بۆ نمونه ، وه ک ئه وه ی که سیٔکی باوه پئی کراو هه وال بدات که وا فلانه که س که سیٔکی تری بردووه بۆ چۆله وانی یه ک بۆ ئه وه ی بیکوژیٔت به زولم و سته مکاری یان ئا فره تیٔکی بردووه بۆ ئه وه ی زینا و داوین پیسی له گه لدا ئه نجام بدات ، ئا له م حاله ت و شیوازهدا دروسته چاودیٔری بکریٔت و بگه پریٔت به دوا ی ئه وه دا له ترسی له دست دهرچوونی کاتی فریا که وتنی ...

٣ . غه بیهت و زهم کردنی یه کتر ﴿ وَلَا يَغْتَابَ بَعْضُكُم بَعْضًا ﴾ :

قال الحافظ : (وَقَدْ أُخْتَلِفَ فِي حَدِّ الْغَيْبَةِ وَفِي حُكْمِهَا ، فَأَمَّا حَدُّهَا :

فَقَالَ الرَّاعِبُ : هِيَ أَنْ يَذْكُرَ الْإِنْسَانُ عَيْبَ غَيْرِهِ مِنْ غَيْرِ مَخْرَجٍ إِلَى ذِكْرِ ذَلِكَ .

وَقَالَ الْعَزَلِيُّ : حَدُّ الْغَيْبَةِ أَنْ تَذْكُرَ أَحَاكَ بِمَا يَكْرَهُهُ لَوْ بَلَغَهُ .

وَقَالَ ابْنُ الْأَثِيرِ فِي "النَّهَائَةِ" : الْعَيْبَةُ أَنْ تَذْكُرَ الْإِنْسَانَ فِي غَيْبَتِهِ بِسُوءٍ وَإِنْ كَانَ فِيهِ .

وَقَالَ النَّوَوِيُّ فِي "الْأَذْكَارِ" تَبَعًا لِلْعَزَلِيِّ : ذِكْرُ الْمَرْءِ بِمَا يَكْرَهُهُ ، سَوَاءً كَانَ ذَلِكَ فِي بَدَنِ

الشَّخْصِ أَوْ دِينِهِ أَوْ دُنْيَاهُ أَوْ نَفْسِهِ أَوْ خَلْقِهِ أَوْ حُلُقِهِ أَوْ مَالِهِ أَوْ وَالِدِهِ أَوْ وَالدَةِ أَوْ زَوْجِهِ أَوْ

خَادِمِهِ أَوْ تَوْبِهِ أَوْ حَرَكَتِهِ أَوْ طَلَّاقَتِهِ أَوْ عُبُوسَتِهِ أَوْ غَيْرِ ذَلِكَ مِمَّا يَتَعَلَّقُ بِهِ ، سَوَاءً ذَكَرْتَهُ بِاللَّفْظِ
أَوْ بِالْإِشَارَةِ وَالرَّمْزِ ...

واته : جیاوازی هه‌یه له نیوان زانایاندا سه‌بارهت به پیناسه‌ی (غهبه‌ت) و

حوکمه‌که‌ی ، جا سه‌بارهت به پیناسه‌ی (غهبه‌ت) :

(الراغب الأصفهانی) فهرموویه‌تی : غهبه‌ت بریتیه‌یه له‌وه‌ی که مرؤفد باسی که‌م
و کورپی که‌سیکی تر جگه له خوی بکات به بیئ ئه‌وه‌ی پیویست به‌وه بکات ئه‌و
باسه بکریت ، وه (الغزالی) فهرموویه‌تی : پیناسه‌ی (غهبه‌ت) ئه‌وه‌یه که باسی
براکه‌ت بکه‌یت به‌وه‌ی که پیئی ناخوش بیئ ئه‌گه‌ر پیی‌بگات ، وه (ابن الأثیر)
فهرموویه‌تی : (غهبه‌ت) ئه‌وه‌یه که باسی مرؤفد بکه‌یت به خراپه ئه‌گه‌ر چی
ئه‌وه‌شی تییدا بیئ له کاتی‌کدا که نا دیاره و ئاماده نی‌یه ، وه (النووی)
فهرموویه‌تی : غهبه‌ت بریتیه‌یه له باس کردنی که‌سیک به‌وه‌ی که پیئی ناخوشه
جا ئه‌و باس کردنه په‌یوه‌ندی به لاشه‌ی که‌سه‌که‌وه بیئ یان ئایین و دینی یان
دونیا‌ی یان ده‌روونی یان رووخسار و دیمه‌نی یان ره‌وشت و ئاکاری یان مال و
سامانی یان باوکی یان مندالی یان خیزانی یان خزمه‌ت کاره‌که‌ی یان جل و به‌رگ
و پۆشاکه‌که‌ی یان جموجول و هاتووچۆکردنی یان پوو‌خوشی و کراوه‌یه‌تی
پوومه‌تی یان پوو درژی که‌سه‌که‌ یان جگه له‌مانه له‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌و
که‌سه‌که‌وه هه‌یه هه‌موو ئه‌مانه یه‌کسانن و به غهبه‌ت ده‌ژمی‌ردرین ، وه ئه‌و باس

کردنه به ووته بیټ یان به نامارزه بیټ یان به نیشانه بیټ یه‌کسانه و هه‌ر به
غه‌بیته ده‌ژم‌دریټ ...

وَمَسَّكَ مَنْ قَالَ : إِهَّا لَا يُشْتَرَطُ فِيهَا غَيْبَةَ الشَّخْصِ بِالْحَدِيثِ الْمَشْهُورِ الَّذِي أَخْرَجَهُ
مُسْلِمٌ وَأَصْحَابُ السُّنَنِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَفَعَهُ : ((أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ ؟ قَالُوا : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ ، قَالَ
: ذِكْرُكَ أَحَاكَ بِمَا يَكْرَهُهُ ، قَالَ : أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَحِي مَا أَقُولُ ؟ قَالَ : إِنْ كَانَ فِي أَحِيكَ
مَا تَقُولُ فَقَدْ اعْتَبْتَهُ ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ بَهْتَهُ)) ... فَلَمْ يُقَيِّدْ ذَلِكَ بِغَيْبَةِ الشَّخْصِ
فَدَلَّ عَلَى أَنْ لَا فَرْقَ بَيْنَ أَنْ يَقُولَ ذَلِكَ فِي غَيْبَتِهِ أَوْ فِي حُضُورِهِ .

وَالْأَرْجَحُ اخْتِصَاصُهَا بِالْغَيْبَةِ مُرَاعَاةً لِاشْتِقَاقِهَا ، وَبِذَلِكَ جَزَمَ أَهْلُ اللَّغَةِ :

قَالَ ابْنُ اللَّيْنِ : الْغَيْبَةُ ذِكْرُ الْمَرْءِ بِمَا يَكْرَهُهُ بِظَهْرِ الْعَيْبِ ، وَكَذَا قَيْدُهُ الرَّخْشِرِيُّ وَأَبُو نَصْرِ
الْفَشِيرِيُّ فِي "التَّفْسِيرِ" وَابْنُ حَمِيْسٍ فِي جُزْءٍ لَهُ مُفْرَدٌ فِي الْعَيْبَةِ وَالْمُنْدَرِيُّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْعُلَمَاءِ مِنْ
آخِرِهِمُ الْكُرْتَابِيُّ قَالَ : الْغَيْبَةُ أَنْ تَتَكَلَّمَ خَلْفَ الْإِنْسَانِ بِمَا يَكْرَهُهُ لَوْ سَمِعَهُ وَكَانَ صِدْقًا ، قَالَ :
وَحُكْمُ الْكِنَايَةِ وَالْإِشَارَةِ مَعَ النَّبِيَّةِ كَذَلِكَ ... نَعَمْ الْمُوَاجَهَةُ بِمَا دُكِرَ حَرَامٌ لِأَنَّهُ دَاخِلٌ فِي السَّبِّ
وَالشَّتْمِ .

واته : وه ئەوانه‌ی كه ده‌لێن مه‌رج ن‌ی‌یه كه‌سه‌كه خوی نادیار بیټ ئەم
فه‌رمووده به‌ناوبانگه ده‌كه‌نه به‌لگه كه پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تئیدا به‌هاوه‌لانی
فه‌رموو: "نایا ده‌زانن غه‌بیته چ‌ی‌یه؟ ووتیان : خوا و پینغه‌مبه‌ره‌كه‌ی زانا ترن ،
فه‌رمووی : (غه‌بیته) نه‌وه‌یه كه باسی براكه‌ت بكه‌یت به‌وه‌ی كه پ‌ی‌ی ناخوش بیټ ،
ووتی : نه‌ی نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی كه ده‌یلیم له براكه‌مدا هه‌بیټ ؟ فه‌رمووی : نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی كه

دهیلیت له براكه‌تدا هه‌بی‌ت نه‌وا غه‌بی‌ه‌تیت کردوو ، وه نه‌گه‌ر تییدا نه‌بوو نه‌وا بوختیان‌ت بو‌کردوو " ... چونکه له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا باس کردنه‌که‌ی به‌ند نه‌کردوو به‌ نادیا‌ری که‌سه‌که‌وه بو‌یه نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ جیا‌وازی نی‌یه له‌ نیوان نه‌وه‌دا که‌ نه‌و باس کردنه به‌ نادیا‌ری که‌سه‌که‌وه بی‌ت یان به‌ ئاماده‌بوونی .

به‌لام ووت‌ه‌ی پاست نه‌وه‌یه که‌ غه‌بی‌ه‌ت تاییه‌ته به‌ حاله‌تی نادیا‌ری و ئاماده‌نه‌بوونی که‌سه‌که‌وه له‌به‌ر په‌چا‌و‌کردنی دا‌رشتنی به‌نه‌وا‌ی ووشه‌ی (الغیبة) وه ، وه زانایانی زمانه‌وانیش نه‌م بو‌چوونه‌یان یه‌کلا‌کردوو‌ته‌وه و هه‌لیان‌ب‌ژاردوو ، (ابن التین) فه‌رموویه‌تی : غه‌بی‌ه‌ت بریتی‌یه له‌ باس کردنی که‌سیک به‌وه‌ی که‌ پی‌ی ناخوشه له‌ کاتی‌کدا که‌ نادیا‌ره و ئاماده‌نی‌یه ، هه‌روه‌ها (الرحشري وأبو نصر القشيري وابن خميس والمنذري) و جگه له‌مانیش له‌ زانایان به‌ندیان کردوو به‌ حاله‌تی نادیا‌ری که‌سه‌که‌وه و دواترینیان (الکرمانی) یه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی : غه‌بی‌ه‌ت بریتی‌یه له‌وه‌ی که‌ له‌ پشته‌مله‌وه قسه‌ ده‌رباره‌ی مؤق‌یک بکه‌یت به‌وه‌ی که‌ پی‌ی ناخوشه نه‌گه‌ر بی‌بی‌سی‌ت نه‌گه‌ر چی‌ پاستیش بی‌ت ، هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی : وه حوکمی درکه و ئاماژه‌ش به‌ مه‌به‌سته‌وه به‌ هه‌مان شیوه‌یه ، وه ووت‌ه‌ی نه‌و زانایانه‌ی که‌ به‌ شیوازیکی په‌ها و بی‌ به‌ند فه‌رموویانه : درکه و ئاماژه‌ش هه‌ر به‌ غه‌بی‌ه‌ت ده‌ژمیردری‌ت به‌وه لی‌کده‌دری‌ته‌وه و به‌ند ده‌کریت که‌ به‌ مه‌به‌سته‌وه بی‌ت ... به‌لی

باس کردنی کہ سیک پووبہ پوو بہ وہی کہ پی ناخوشہ حہ رامہ چونکہ دہ چیتہ ژیر
بابہ تی جوین و قسہ پی ووتنہ وہ .

وَأَمَّا حُكْمُهَا : فَقَالَ النَّوَوِيُّ فِي "الْأَذْكَار" : الْغَيْبَةُ وَالنَّمِيمَةُ مُحْرَمَتَانِ بِإِجْمَاعِ الْمُسْلِمِينَ ،
وَقَدْ تَطَاهَرَتِ الْأَدِلَّةُ عَلَى ذَلِكَ ، وَذَكَرَ فِي "الرَّوْضَةِ" تَبَعًا لِلرَّافِعِيِّ أَنَّهَا مِنَ الصَّغَائِرِ ، وَتَعَقَّبَهُ
جَمَاعَةٌ ، وَنَقَلَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْفُرْطُيُّ فِي "تَفْسِيرِهِ" الْإِجْمَاعَ عَلَى أَنَّهَا مِنَ الْكِبَائِرِ لِأَنَّ حَدَّ الْكِبِيرَةِ
صَادِقٌ عَلَيْهَا لِأَنَّهَا مِمَّا تَبَتَّ الْوَعِيدُ الشَّدِيدُ فِيهِ .

وَقَالَ الْأَذْرَعِيُّ : لَمْ أَرَ مَنْ صَرَّحَ بِأَنَّهَا مِنَ الصَّغَائِرِ إِلَّا صَاحِبَ الْعُدَّةِ وَالْعَزَلِيِّ .

وَصَرَّحَ بَعْضُهُمْ بِأَنَّهَا مِنَ الْكِبَائِرِ ، وَإِذَا لَمْ يَنْبُتِ الْإِجْمَاعُ فَلَا أَقْلَ مِنَ التَّفْصِيلِ ، فَمَنْ اِغْتَابَ
وَلِيًّا لِلَّهِ أَوْ عَالِمًا لَيْسَ كَمَنْ اِغْتَابَ مَجْهُولَ الْحَالَةِ مَثَلًا .

وَقَدْ قَالُوا : ضَابِطُهَا ذِكْرُ الشَّخْصِ بِمَا يَكْرَهُ ، وَهَذَا يَحْتَلِفُ بِاخْتِلَافِ مَا يُقَالُ فِيهِ ، وَقَدْ
يَشْتَدُّ تَأْذِيهِ بِذَلِكَ وَأَذَى الْمُسْلِمِ مُحْرَمٌ .

وَذَكَرَ النَّوَوِيُّ مِنَ الْأَحَادِيثِ الدَّالَّةِ عَلَى تَحْرِيمِ الْغَيْبَةِ حَدِيثَ أَنَسٍ رَفَعَهُ : ((لَمَّا عُرِجَ بِي مَرَرْتُ
بِقَوْمٍ هُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَحْمُسُونَ بِهَا وُجُوهُهُمْ وَصُدُورَهُمْ ، قُلْتُ : مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ ؟ قَالَ :
هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ)) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَلَهُ شَاهِدٌ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ
عِنْدَ أَحْمَدَ ، وَحَدِيثَ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَفَعَهُ : ((إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرِّبَا الْإِسْتِطَالَهَ فِي عَرَضِ الْمُسْلِمِ بِغَيْرِ
حَقِّ)) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ ، وَلَهُ شَاهِدٌ عِنْدَ الْبَرْزَارِ وَابْنِ أَبِي الدُّنْيَا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، وَعِنْدَ أَبِي

يَعْلَى مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ ، ... وَهَذَا الْوَعِيدُ فِي هَذِهِ الْأَحَادِيثِ يُدُلُّ عَلَى أَنَّ الْغَيْبَةَ مِنَ الْكِبَائِرِ ، لَكِنَّ تَقْيِيدَهُ فِي بَعْضِهَا بِعَيْرِ حَقِّ قَدْ يُخْرِجُ الْغَيْبَةَ بِحَقِّ لِمَا تَقَرَّرَ أَنَّهَا ذِكْرُ الْمَرْءِ بِمَا فِيهِ^(٦٦).

واته : سه بارهت به حوكمه كه‌ی (النووي) له كتيبي (الأذكار) دا فهرمويه‌تی :
 غه‌یبه‌ت و دووزوبانی هه‌ردووکیان حه‌رامن به یه‌كده‌نگی و كوړای زانایان له
 كاتيكدا كه به‌لگه‌یه‌کی زور له‌م باره‌یه‌وه هاتووه ، وه له كتيبي (الروضة) شدا به
 دواي (الرافعي) هوه فهرمويه‌تی : غه‌یبه‌ت له تاوانه بچووكه‌كانه (الصغائر) ، به‌لام
 كوومه‌ليك له زانایان له‌مه‌دا په‌خنه‌یان ليگرتووه ، وه (القرطي) له (ته‌فسير) ه‌كه‌يدا
 یه‌كده‌نگی و كوړای زانایانی (الإجماع) باس كړدووه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی كه غه‌یبه‌ت
 له تاوانه گه‌وره‌كانه (الكبائر) چونكه به‌پاستی پیناسه‌ی تاوانی گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا
 ده‌سه‌پیت چونكه غه‌یبه‌ت كړدن هه‌په‌شه‌ی توندی له سه‌ر هاتووه ، وه (الأذري)
 فهرمويه‌تی : نه‌م بينيووه كه‌س له زانایان به راشكاوی بليت غه‌یبه‌ت له تاوانه
 بچووكه‌كانه (الصغائر) جگه له خاوه‌نی كتيبي (العدة) و (الغزالي) نه‌بيت ، وه هه‌نديك له
 زانایان به راشكاوی فهرمويانه : غه‌یبه‌ت له تاوانه گه‌وره‌كانه (الكبائر) ، جا
 نه‌گه‌ر یه‌كده‌نگی و كوړای زانایان (الإجماع) سه‌لمینراو نه‌بيت نه‌وا له پوون كړدنه‌وه
 و شيكړدنه‌وه كه‌مترمان له ده‌ست نایه‌ت : جا هه‌ر كه‌سيك غه‌یبه‌تی دوستيك له

(٦٦) الفتح : (١٠ / ٥٧٦ - ٥٧٧) ، وحديث : ((مَرَزْتُ بِقَوْمٍ ...)) في صحيح سنن أبي داود رقم : (٤٨٧٨) ، وأما
 حديث : ((إِنَّ مِنْ أَرْزَى الرِّبَا ...)) ففي صحيح سنن أبي داود رقم : (٤٨٧٦) .

دۆسته کانی خوا یان غه یبه تی زانایه ک بکات ئه وه وه کو غه یبه ت کردنی که سیکی نه ناسراو نی یه بو نمونه .

وه زانایان فهرموویانه : ریڅخه ری غه یبه ت بریتی یه له وه ی که باسی که سیکی بکریت به وه ی که پی ناخۆشه ، وه ئه مه ش ده گۆرپیت به پی گۆرپینی ئه وه ی که ده ووتریت سه باره ت به و که سه ، وه هه ندیک جار به توندی ئالۆزی ده کات و ئالۆز کردن و ئازار دانی موسلمانیش هه رانه .

وه له و فهرموودانه ی که (النووی) باسی کردوه سه باره ت به هه رامیتی غه یبه ت کردن بریتی یه له فهرمووده که ی (أنس) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) تییدا فهرموویه تی : "کاتیک به رز کرامه وه بو ئاسمان دام به لای که سانیکدا نینۆکیان هه بوو له مس و پرومه ت و سنگی خۆیانیان پی داده رپی ، ووتم : ئه ی جبریل ئه وانه کین ؟ فهرمووی : ئه وانه ئه و که سانه ن که وا گوشتی خه لک ده خۆن و ده که ونه ناو باسی شکاندنی سومعه ت و ناوبانگیانه وه " ، هه روه ها فهرمووده که ی (سعید بن زید) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) تییدا فهرموویه تی : "به راستی له گوره ترین به شه کانی ربا بریتی یه له زوبان دریژی کردن بو شکاندنی سومعه ت و ناوبانگی موسلمان به بی حه ق" ... جا ئه م هه ره شه یه له م فهرموودانه دا به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وا غه یبه ت له تاوانه گه وره کانه (الکبائر) ، به لام به ند کردنی غه یبه ت کردن له هه ندیک له فهرمووده کانه به وه ی که وا ئه گه ر به ناحه ق بی ت ئه و غه یبه تانه ده رده کاته ده ره وه که وا به حه ق ده کرین چونکه

ئوه یه کلاکرایه وه که وا غه‌یبهت بریتی‌یه له باس کردنی که سئیک به‌وه‌ی که تییدا هه‌یه .

٤ - خوویستی و به‌ره‌لستکاری کردنی یه‌کتر ((ولا تنافسوا)) :

قال النووي : (وَأَمَّا الْمُنَافَسَةُ وَالتَّنَافُسُ : فَمَعْنَاهُمَا الرَّغْبَةُ فِي الشَّيْءِ وَفِي الْإِنْفِرَادِ بِهِ ، وَنَافَسْتُهُ مُنَافَسَةً إِذَا رَغِبْتُ فِيمَا رَغِبَ ، وَقِيلَ : مَعْنَى الْحَدِيثِ التَّبَارِي فِي الرَّغْبَةِ فِي الدُّنْيَا وَأَسْبَابِهَا وَخُطُوبَهَا)^(٦٧).

واته : خوویستی بریتی‌یه له ئاره‌زووکردنی شتیک و تاک خوازی تییدا ، ووتراوه : واتای فه‌رمووده‌که بریتی‌یه له به‌ره‌لستکاری یه‌کتر له ئاره‌زووکردنی دونیا و هۆکار و پێگا و به‌شه‌کانی .

وقال ابن عبد البر : (قَوْلُهُ : "وَلَا تَنَافَسُوا" فَالْمُرَادُ بِهِ التَّنَافُسُ فِي الدُّنْيَا ، وَمَعْنَاهُ طَلَبُ الظُّهُورِ فِيهَا عَلَى أَصْحَابِهَا وَالتَّكْبُرِ عَلَيْهِمْ وَمُنَافَسَتِهِمْ فِي رِيَّاسَتِهِمْ وَالبَغْيِ عَلَيْهِمْ وَحَسَدِهِمْ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْهَا ، وَأَمَّا التَّنَافُسُ وَالحَسَدُ عَلَى الحَيْرِ وَطُرُقِ البِرِّ فَلَيْسَ مِنْ هَذَا فِي شَيْءٍ ، وَكَذَلِكَ مَنْ سَأَلَ عَمَّا غَابَ عَنْهُ مِنْ عِلْمٍ وَخَيْرٍ فَلَيْسَ بِمُتَجَبِّسٍ)^(٦٨).

واته : مه‌به‌ست به "به‌ره‌لستکاری یه‌کتر مه‌که‌ن" ئه‌وه‌یه : پێش برکئی یه‌کتر مه‌که‌ن له شته دونیای‌یه‌کاندا ، وه مه‌به‌ستش ئه‌وه‌یه داخوازی کردنی

(٦٧) شرح صحیح مسلم : (١٦ / ١١٩) .

(٦٨) التمهید : (٢٢ / ١٨) .

خودرختن له وهی که له لای هاوه‌له‌کانی‌دایه و خوبه‌زل زانین و فیزکردن به سه‌ریاندا و بهره‌لستکاری کردنیان له پله‌وپایه‌یاندا و ده‌ست درئیژی کردنه سه‌ریان و سه‌سودی پی‌بردنیان له وهی که خوا پی‌ی به‌خشیون ، به‌لام پیش برکئی و ئاواته‌خوازبون و سه‌سودی بردن له سه‌ر خیر و ریگاکانی چاکه ئه‌وا ئه‌مه له‌م بابه‌ته‌نی‌یه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ، هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ی که پرسیار ده‌کات سه‌بارت به‌وه‌ی که نایزانیّت له زانست و چاکه ئه‌وا ئه‌مه‌ش به‌چاودیری کردنی یه‌کتر ناژمی‌دریّت .

٥ . سه‌سودی بردن به‌یه‌کتر ((ولا تحاسدوا)) :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "وَلَا تَحَاسَدُوا" : الْحَسَدُ تَمَيُّ الشَّخْصِ زَوَالِ الْبِعْمَةِ عَنْ مُسْتَحَقِّهَا أَعْمٌ مِنْ أَنْ يَسْعَى فِي ذَلِكَ أَوْ لَا ، فَإِنْ سَعَى كَانَ بَاغِيًّا ، وَإِنْ لَمْ يَسْعَ فِي ذَلِكَ وَلَا أَظْهَرَ وَلَا تَسَبَّبَ فِي تَأْكِيدِ سَبَابِ الْكِرَاهَةِ الَّتِي تُهَيِّ الْمُسْلِمَ عَنْهَا فِي حَقِّ الْمُسْلِمِ نُظَرَ : فَإِنْ كَانَ الْمَانِعُ لَهُ مِنْ ذَلِكَ الْعَجْزُ بِحَيْثُ لَوْ تَمَكَّنَ لَفَعَلَ فَهَذَا مَأْرُورٌ ، وَإِنْ كَانَ الْمَانِعُ لَهُ مِنْ ذَلِكَ التَّقْوَى فَقَدْ يُعْذَرُ لِأَنَّهُ لَا يَسْتَطِيعُ دَفْعَ الْخَوَاطِرِ النَّفْسَانِيَّةِ فَيَكْفِيهِ فِي مُجَاهَدَتِهَا أَنْ لَا يَعْمَلَ بِهَا وَلَا يَعْزِمَ عَلَى الْعَمَلِ بِهَا ...) (٦٩) .

واته : **سه‌سودی** بریتی‌یه له خۆزگه خواستنی که‌سیک به‌نه‌مانی ناز و نیعمه‌تی خوا به سه‌ر که‌سیکه‌وه که شایسته‌یه‌تی به شیوه‌یه‌ک که‌وا گشتگیر تر

(٦٩) الفتح : (١٠ / ٥٩٢) .

بیټ له وهی که ههولّ بدات بۆ ئهوه یان ههولّ نه دات ، جا ئه گهر ههولّی دا ئه واه ده بیټ به سته مکار و ده ست درژیکار ، وه ئه گهر ههولّی بۆ نه دا و ده ری نه خست و نه شبووه هۆکاریک بۆ جهخت کردنه وه له هۆکاره کانی ناخۆش حالّی که واه موسلمانان لئقه ده غه کراوه له ئاستی موسلماناندا ئه واه سه یر ده کریټ : جا ئه گهر ریگر له ده رنه خستن و نه بوونه هۆکار بۆ له ناودانی بی ده سه لاتی و بی توانایی بوو به شیوازیک که واه گهر توانای بیټ ئه وه ده کات ئا ئه وه تاوانباره .. وه ئه گهر ریگر له وه خۆپاریزی کردنی بوو له سزای خوای گه وره ئا ئه وه بیانووی بۆ ده هیئریته وه و تاوانبار ناکریټ چونکه ناتوانیټ ئه و خوتوره ده روونی یانه له خوی دوور خاته وه ، بۆیه ئه وه نده ی به سه که ههولّ بدات بۆ پهت کردنه وه و دوور خستنه وه ی ئه و ختوورانه و کار پی نه کردنیان و پریاریش نه دات که واه کاریان پی بکات و پریاریان له سه ر بدات ...

وقال الشيخ ابن العثيمين : ("وَلَا تَحَاسَدُوا" أي لا يحسد بعضكم بعضاً ، والحسد أن يكره الإنسان ما أنعم الله به على غيره ، هذا هو الحسد ، ومثاله : أن تكره أن الله أنعم على هذا الرجل بالمال أو بالبنين أو بالزوجة أو بالعلم أو بالعبادة أو بغير ذلك من النعم ، سواء تمنيت أن تزول أو لم تتمن ، وإن كان بعض العلماء يقول : إن الحسد أن يتمي زوال نعمة الله على غيره ، لكن هذا أخبثه وأشدّه ، وإلّا فمجرد كراهة الإنسان أن ينعم الله على شخص فهو حسد) (٧٠).

(٧٠) شرح رياض اللحين : (١ / ٥٩٨) .

واته : **حه‌سودی** : بریتی‌یه له‌وه‌ی که‌وا مرؤفـ پی‌ی ناخۆش بیٚت خوا ناز و نیعمه‌تی داوه به که‌سیکی تر جگه له خۆی ، بۆ نمونه : پیٚت ناخۆش بیٚت که‌وا خوا نیعمه‌تی خۆیی داوه به سهر ئه‌و پیاوه‌دا به مال و پاره یان به کوپ و مندال یان به ژن و خیزان یان به زانست یان به خواپه‌رستی یان به جگه له‌مانه له نیعمه‌ته‌کانی تر ، جا خۆزگه‌ی نه‌مان و له ناوچوونی بخوازیت یان نه‌یخوازیت یه‌کسانه و ههر به حه‌سودی ده‌ژمی‌دریٚت .

هه‌رچه‌نده هه‌ندی‌ک له زانایانیش ده‌فه‌رمون : **حه‌سودی** : بریتی‌یه له خۆزگه خواستنی که‌سیک به نه‌مانی ناز و نیعمه‌تی خوا به سهر که‌سیکی تره‌وه ، به‌لام ئه‌مه پیس تره و توند و خه‌س تره ، ئه‌گینا ته‌نها پی‌ناخۆش بوونی مرؤفـ به‌وه‌ی که خوا نیعمه‌تی خۆی بدات به سهر که‌سیکی تره‌وه بریتی‌یه له حه‌سودی .

٦ - زیاد کردنی نرخی شت و مه‌ک له سهر یه‌کتر به بی مه‌به‌ستی کړینی

((ولا تناجشوا)) :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "وَلَا تَنَاجِشُوا" مِنْ النَّجْشِ وَهُوَ أَنْ يَزِيدَ فِي السِّلْعَةِ وَهُوَ لَا يُرِيدُ شِرَاءَهَا لِيَقَعَ عَلَيْهِ فِيهَا)^(٧١).

(٧١) الفتح : (١٠ / ٥٩٥) .

واته : (النجش) بریتی‌یه له زیاد کردنی نرخى شت و مه‌ک له سه‌ریه‌کتر به بی مه‌به‌ستی کرینی بوئه‌وه‌ی که سیکی تر جگه له خوئی بکه‌وئته ناوئه و زیاده دانه‌یه‌وه .

وقال الحافظ ابن رجب الحنبلي : (قوله (ﷺ) : " وَلَا تَنَاجَشُوا " فَسَّرَهُ كَثِيرٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ بِالنَّجَشِ فِي الْبَيْعِ ، وَهُوَ : أَنْ يَزِيدَ فِي السَّلْعَةِ مِنْ لَا يَرِيدُ شَرَاءَهَا ، إِمَّا لِنَفْعِ الْبَائِعِ بِزِيَادَةِ الثَّمَنِ لَهُ ، أَوْ بِإِضْرَارِ الْمُشْتَرِي بِتَكْثِيرِ الثَّمَنِ عَلَيْهِ ...

وَيَحْتَمَلُ أَنْ يُفَسَّرَ التَّنَاجَشُ الْمَنْهِي عَنْهُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ بِمَا هُوَ أَعْمُ مِنْ ذَلِكَ ، فَإِنَّ أَكْثَرَ النَّجَشِ فِي اللُّغَةِ : إِثَارَةُ الشَّيْءِ بِالْمَكْرِ وَالْحِيلَةِ وَالْمُخَادَعَةِ ... فَيَكُونُ الْمَعْنَى لَا تَتَخَادَعُوا ، وَلَا يُعَامَلُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ بِالْمَكْرِ وَالْإِحْتِيَالِ ...

فیدخل على هذا التقدير في التناجش المنهي عنه : جميع المعاملات بالغش ونحوه ، كتدليس العيوب وكتماها ، وعش المبيع الجيد بالرديء ، وعش المسترسل الذي لا يعرف المماكسة ... (٧٢).

واته : فهرموده‌ی " وَلَا تَنَاجَشُوا " : زۆرینه‌ی زانایان به‌وه لیکیانداوه‌ته‌وه که مه‌به‌ست پی‌ی زیاد کردنی نرخى شت و مه‌که له سه‌ریه‌کتر له کرین و فروشتندا ، که بریتی‌یه له : زیاد کردنی نرخى شت و مه‌ک له سه‌ریه‌کتر له لایهن که سیکه‌وه که نایه‌وئیت بیکریت ، یان به مه‌به‌ستی سوود گه یاندن به فروشیار به زیاد کردنی

(٧٢) جامع العلوم والحکم : (٢ / ٢٦٣ - ٢٦٤) .

نرخى شته كه بوى ، وه يان به مه به سستی زهره رگه ياندن به كپيار به زور كردنى
نرخه كه له سه رى ...

وه له وانه شه ئەم ووروزاندنه كه قه ده غه كراوه لهم فهرمووده يه دا به له و
واتايه گشتگير تر ليك بدریته وه ، چونكه بنه وای (النَّجَش) له زمانه وانیدا بریتى به له
ووروزاندنى شتيك به فيل و خه له تاندن ... كه واته مانا كه ی بریتى به له وه ی كه :
یه كتر مه خه له تینن و با هه نديكتان هه لسوكه وت نه كات له گه ل هه نديكى تراتاندا به
فيل و ته له كه بازى ...

كه واته به م پيوه ره ئەم ووروزاندنه قه ده غه كراوه هه موو ئەو جو ره
مامه لانه ده گريته وه كه به غه ش و فيل و هاوشيوه كانى ده كرين ، وه ك
شاردنه وه ی عه يب و كه م و كورپى شتومه ك و داپوشينى ، هه روه ها غه ش كردن له
تيكه ل كردنى فروشراوى چاك له گه ل فروشراوى خراپدا ، وه هه روه ها خه له تاندنى
كپياريك يان فروشياريك كه مامه له نازانيت و ناگای له نرخى بازار نى به ...

۷ - رِق و قین له به کتر بوون : ((ولا تباعضوا)) :

قال ابن عبد البر : (وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ مِنَ الْفِقْهِ : أَنَّهُ لَا يَحِلُّ التَّبَاعُضُ لِأَنَّ التَّبَاعُضَ مُفْسِدَةٌ لِلدِّينِ خَالِقَةٌ لَهُ ، وَلِهَذَا أَمَرَ (ﷺ) بِالتَّوَادِّ وَالتَّحَابِّ حَتَّى قَالَ (ﷺ) : " هَذَا وَتَحَابُّوا " (۷۳) (۷۴).

واته : له م فرموده‌ی‌ده‌دا نه‌وه تیده‌گه‌ین که‌وا رقه‌به‌رایه‌تی‌ه‌لال‌نی‌یه به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتر چونکه رِق و قین له به‌کتر بوون تیکده‌ری‌دینه و نایین داده‌تاشیّت ، له‌به‌ر نه‌مه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمانی‌کردووه به‌دوستایه‌تی‌و خوْشه‌ویستی‌یه‌کتر تا نه‌و راده‌یه‌ی‌که فه‌رموویه‌تی : دیاری‌بده‌ن به‌یه‌کتر بوْ نه‌وه‌ی‌ببن به‌خوْشه‌ویستی‌یه‌کتر .

وقال الحافظ : (قَوْلُهُ : "وَلَا تَبَاعُضُوا" أَي لَا تَتَعَاطَاوْا أَسْبَابَ الْبُغْضِ ، لِأَنَّ الْبُغْضَ لَا يُكْتَسَبُ ائْتِدَاءً ، وَقِيلَ : الْمُرَادُ النَّهْيُ عَنِ الْأَهْوَاءِ الْمُضِلَّةِ الْمُفْتَضِيَةِ لِلتَّبَاعُضِ ، قُلْتُ : بَلْ هُوَ أَعْمٌ مِنَ الْأَهْوَاءِ ، لِأَنَّ تَعَاطِي الْأَهْوَاءِ ضَرَبٌ مِنْ ذَلِكَ .

وَحَقِيقَةُ التَّبَاعُضِ أَنْ يَقَعَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَقَدْ يُطْلَقُ إِذَا كَانَ مِنْ أَحَدِهِمَا ، وَالْمَذْمُومُ مِنْهُ مَا كَانَ فِي غَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى ، فَإِنَّهُ وَاجِبٌ فِيهِ وَيُتَابُ فَاعِلُهُ لِتَعْظِيمِ حَقِّ اللَّهِ وَلَوْ كَانَ أَوْ أَحَدَهُمَا عِنْدَ اللَّهِ مِنْ

(۷۳) صحیح الجامع الصغیر رقم : (۳۰۰۴) .

(۷۴) التمهید : (۶ / ۱۱۶) .

أَهْلِ السَّلَامَةِ ، كَمَنْ يُؤَدِّيهِ اجْتِهَادُهُ إِلَى اِعْتِقَادِ يُنَافِي الْآخَرَ فَيَبْعُضُهُ عَلَى ذَلِكَ وَهُوَ مَعْدُورٌ عِنْدَ اللَّهِ (٧٥).

واته : "رق و قینتان له یه‌کتر نه‌بیٔ" ، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ریگا و هوکاره‌کانی رق لیبون مه‌گرنه‌به‌ر چونکه رق و قین خوئی له سه‌ره‌تاوه به ده‌ست نایه‌ت ، وه ووتراوه : مه‌به‌ست قه‌ده‌غه کردنی هوا و ئاره‌زووه گومرپاکاره‌کانه که ده‌بیٔته هوئی په‌یدابوونی رق و قین ، منیش ده‌لیم (الحافظ ابن حجر) : به‌لکو گشتگیر تره له‌وه‌ی که مه‌به‌ست قه‌ده‌غه کردنی هوا و ئاره‌زووه گومرپاکاره‌کان بیٔت چونکه گرتنه به‌ری هوا و ئاره‌زووه‌کان جوریکه له رق و قین .

وه له راستیدا رق و قین له نیوان دوو که‌سدا ده‌بیٔت ، به‌لام هه‌ندیك جار بوئ هه‌وش به کار دیت ئه‌گه‌ر له یه‌کی‌کیش له و دووانه‌وه بیٔت ، وه ئه‌و رق و قینه‌ش زه‌م کراوه که له پینا و جگه له خوای گه‌وره‌دا بیٔت ، چونکه رق و قین له پیناوی خوای گه‌وره‌دا واجب و پیویسته و خاوه‌نه‌که‌شی پادا‌شت ده‌دریٔته‌وه له به‌ر ئه‌وه‌ی حق و مافی خوای به‌گه‌وره‌را گرتووه ئه‌گه‌ر چی هه‌ردووکیان یان یه‌کی‌کیانیش له لای خوا له که‌سانی سه‌لامه‌ت و بی‌خه‌وش بن ، وه‌ک ئه‌وه‌ی تی‌کۆشان و هه‌ول‌دانی ری‌پی‌په‌ده‌باته به‌ر باوه‌ر بوون به شتی‌ک به پی‌چه‌وانه‌ی

(٧٥) الفتح : (١٠ / ٥٩٣) .

ئەوێه‌که‌ی تر ، ئەویش بق و قینی لێده‌بی‌ت له سه‌ر ئه‌وه ، ئا ئه‌و که‌سه
چا‌ولێ‌پۆشا‌و کرا‌و ده‌بی‌ت له لای خوا .

٨ - پشت له به‌کتر کردن ((ولا تدابروا)) :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "وَلَا تَدَابِرُوا" قَالَ الْخَطَّابِيُّ : لَا تَتَهَاجَرُوا فَيَهْجُرَ أَحَدُكُمْ أَحَاهُ ،
مَأْخُودٌ مِنْ تَوَلَّى الرَّجُلِ الْآخَرَ دُبْرَهُ إِذَا أَعْرَضَ عَنْهُ حِينَ يَرَاهُ .

وَقَالَ ابْنُ عَبْدِ الْبَرِّ : قِيلَ لِلْإِعْرَاضِ مُدَابِرَةٌ لِأَنَّ مَنْ أَبْعَضَ أَعْرَضَ وَمَنْ أَعْرَضَ وَلى دُبْرَهُ
، وَالْمُحِبُّ بِالْعَكْسِ .

وَقِيلَ : مَعْنَاهُ لَا يَسْتَأْثِرُ أَحَدُكُمْ عَلَى الْآخَرَ ، وَقِيلَ لِلْمُسْتَأْثِرِ مُسْتَدْبِرٌ لِأَنَّهُ يُؤَيِّ دُبْرَهُ
حِينَ يَسْتَأْثِرُ بِشَيْءٍ دُونَ الْآخَرَ ...

وَقَدْ فَسَّرَهُ مَالِكٌ فِي "الْمَوْطَأ" بِأَخٍ ۞ مِنْهُ فَقَالَ . إِذْ سَأَقَ حَدِيثَ الْبَابِ عَنِ الرَّهْرِيِّ
بِهَذَا السَّنَدِ . : وَلَا أَحْسِبُ التَّدَابِرَ إِلَّا الْإِعْرَاضَ عَنِ السَّلَامِ ، يُدْبِرُ عَنْهُ بِوَجْهِهِ .

وَكَأَنَّهُ أَحَدَهُ مِنْ بَقِيَّةِ الْحَدِيثِ : "يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا ، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي
يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ" فَإِنَّهُ يُفْهَمُ أَنَّ صُدُورَ السَّلَامِ مِنْهُمَا أَوْ مِنْ أَحَدِهِمَا يَرْفَعُ ذَلِكَ الْإِعْرَاضَ ...

وَيُؤَيِّدُهُ مَا أَخْرَجَهُ الْحُسَيْنُ بْنُ الْحَسَنِ الْمَرْوَزِيُّ فِي "زِيَادَاتِ كِتَابِ الْبِرِّ وَالصَّلَاةِ" لِابْنِ الْمُبَارَكِ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ عَنْ أَنَسٍ قَالَ: "التَّدَابُّرُ التَّصَارُفُ" (٧٦).

واته : "پشت له یه کتر مه‌که‌ن" ، (الخطابی) فهرموویه‌تی : مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه
پشت له یه کتر مه‌که‌ن به‌وه‌ی یه‌کیکتان پشت له براکه‌ی بکات ، له پووکردنی
پشتی که‌سیک له که‌سیکی تره‌وه وه‌رگیراوه ئه‌گه‌ر پووی تیئه‌کات و پوو له لا بیٔ
له کاتیکا که ده‌بیئیٔ .

وه (ابن عبد البر) فهرموویه‌تی : به پوو لیئه‌کردن ووتراوه پشت لی‌کردن
چونکه ئه‌وه که‌سه‌ی رق و قینی له دل‌دایه پوو له لا ده‌بیٔ ، وه هه‌ر که‌سیک پوو له
لا بوو پشتی لی‌ده‌کات ، وه خو‌شه‌ویستیش به پیچه‌وانه‌وه پووی لی‌ده‌کات .

وه ووتراوه : مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه با یه‌کیکتان خو پیش خه‌ر نه‌بیٔ به‌سه‌ر
که‌سیکی تره‌وه ، وه به خو پیش خه‌ر ووتراوه پشت لی‌کار له به‌ر ئه‌وه‌ی پشتی
لی‌ده‌کات کاتیک خو‌ی پیش ده‌خات له شتیکا به‌رامبه‌ر به‌ئوی تر .

وه ئیمامی (مالک) له کتیبی (الموطأ) دا به له‌مه‌ تاییه‌ت تر لی‌کیداره‌ته‌وه و
فهرموویه‌تی : من پشت لی‌کردن ته‌نها به‌وه ده‌ژمی‌رم که پوو له لا بکات له کاتی
سه‌لام کردندا ، به‌وه‌ی که پووی تیئه‌کات و پشتی پوومه‌تی لی‌بکات ، وه‌کو بلی‌ی
ئهم لی‌کدانه‌وه‌ی له کۆتایی فهرمووده‌که‌وه وه‌رگرتووه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

(٧٦) الفتح : (١٠ / ٥٩٢ - ٥٩٣) .

فهرموویه‌تی : " به یه‌ک ده‌گن ، به‌لام ئەم پروو ناکاته ئەو ، وه ئەویش پروو له ئەم ناکات ، وه چاکترینیان ئەوه‌یانە که دەست به سه‌لام کردن ده‌کات " ، چونکه له‌مه وا تێده‌گه‌یت که ده‌رپرینی سه‌لام کردن له هه‌ردووکیانه‌وه یان له یه‌کیکیانه‌وه ئەو پروو له لا کردنه هه‌لده‌گریت و نایه‌یلێت ... وه ئەوه‌ش پشتگیری ئەم لیکدانه‌وه‌یه بکات و وته‌که‌ی (أنس) له که فهرموویه‌تی : پشت لیکردن بریتێ‌یه له ناکۆکی و عاجز بوون .

۹ - مامه‌ئه کردن له سه‌ر مامه‌ئه‌ی یه‌کتر : ((ولا یبیع بعضکم علی بیع بعض)) :

قال ابن عبد البر : ("ولا یبیع بعضکم علی بیع بعض" : وهو أن يستحسن المشتري السلعة ويهواها ويركن إلى البائع ويميل إليه ويتذكران الثمن ولم يبق إلا العقد والرضى الذي يتم به البيع .. فإذا كان البائع والمشتري على مثل هذه الحال لم يجز لأحد أن يعترضه فيعرض على أحدهما ما يفسد به ما هما عليه من التبايع ، فإن فعل أحد ذلك فقد أساء وبئسما فعل ، فإن كان عالماً بالنهي عن ذلك فهو عاص لله . . . وقال الثوري في قول رسول الله (ﷺ) "لا یبیع بعضکم علی بیع بعض" : أن يقول عندي ما هو خير منه ... (۷۷).

واته : مه‌به‌ست به فهرمووده‌ی "مامه‌ئه له سه‌ر مامه‌ئه‌ی یه‌کتر مه‌که‌ن" ئەوه‌یه که‌وا کړیار شتومه‌کێک په‌سه‌ند بکات و به باشی بزانی‌ت و ئاره‌زووی بکات و به شیوازیکی گه‌رمه‌وه بجیته ده‌م فرۆشیاره‌وه و لای بو بکاته‌وه و هه‌ردووکیان

(۷۷) التمهید : (۱۳ / ۳۱۷) .

بکه‌ونه ناو باسی نرخه‌که‌یه‌وه و تهنه‌ا ئه‌وه مابیت که مامه‌له‌که دابمه‌زریّت و پازی بین پی‌ی . . جا ئه‌گه‌ر فروشیار و کرپار گه‌یشتنه ئه‌م حاله‌ته ئه‌وا دروست نی‌یه بو هیچ که‌سیک بیته به‌ینیانه‌وه و داخواری بکات له یه‌کیکیان که‌وا مامه‌له‌که‌یان هه‌لبوه‌شینیته‌وه ، وه ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک ئه‌مه‌ی کرد ئه‌وا کاریکی خرابی کردوه ، وه ئه‌گه‌ر زانا بیّت به‌قه‌ده‌غه‌کراویتی ئه‌مه ئه‌وا سه‌ریچی خوای کردوه و تاوانباره ، وه ئیمامی (الثوری) فه‌رموویه‌تی: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه بلّیت : لای من له‌مه‌ باشتر هه‌یه ...

وقال الحافظ : (قَالَ الْعَلَمَاءُ : الْبَيْعُ عَلَى الْبَيْعِ حَرَامٌ ، وَكَذَلِكَ الشِّرَاءُ عَلَى الشِّرَاءِ ، وَهُوَ أَنْ يَقُولَ لِمَنْ اشْتَرَى سِلْعَةً فِي زَمَنِ الْحَيَارِ : ائْسَخْ لِأَيْبِعَكَ بِأَنْقَصَ ، أَوْ يَقُولَ لِلْبَائِعِ : ائْسَخْ لِأَشْتَرِي مِنْكَ بِأَزِيدَ ، وَهُوَ مُجْمَعٌ عَلَيْهِ)^(٧٨).

واته : زانایان فه‌رموویانه : فروشتن له سه‌ر فروشتنی یه‌کتر هه‌رامه ، هه‌روه‌ها کرپینیش له سه‌ر کرپینی یه‌کتر ، ئه‌مه‌ش بریتی‌یه له‌وه‌ی که‌وا له‌کاتی په‌شیمانیدا بلّیت به‌وه‌که‌سه‌ی که‌شتیکی کرپوه ئه‌م مامه‌له‌یه هه‌لوه‌شینه‌وه بو ئه‌وه‌ی من به‌نرخیکی که‌م تر و هه‌رزان تر پیّت بفروشم ، یان ده‌لّیت به‌کابرای فروشیار ئه‌م مامه‌له‌یه هه‌لوه‌شینه‌وه بو ئه‌وه‌ی من به‌نرخیکی زیاتر لیّتی بکرم ، ئه‌مه‌ش هه‌رامه به‌کوڤای زانایان .

(٧٨) الفتح : (٤ / ٤٤٧) .

ههروهها ناشیبت موسلمان شتی عهیب دار بفرۆشیت به برای موسلمانن مه‌گه

بۆی پوون بکاته‌وه :

وقال الحافظ : (وقال عقبة بن عامر : " لا يَحِلُّ لامرئٍ أَنْ يبيعَ سلعةً يعلمُ أنَّ بها داءٌ إلاَّ أخبره" في رواية الكشميهني "أخبر به" ، وهذا الحديث وصله أحمد وابن ماجه والحاكم من طريق عبد الرحمن بن شماسة . بكسر المعجمة وتخفيف الميم وبعد الألف مهملة . عن عقبة مرفوعاً بلفظ : "المسلم أخو المسلم ، ولا يحل لمسلم باع من أخيه بيعاً فيه غش إلاَّ بينته له" ، وفي رواية أحمد : "يعلم فيه عيباً" وإسناده حسن^(٧٩) .

واته : حه‌لال نی‌یه بۆ هه‌یچ كه‌سه‌یك شتومه‌كێك بفرۆشیت به كه‌سه‌یكى تر له كاتیكدا كه ده‌زانیت ئه‌و شتومه‌كه عه‌یب داره ئیلا مه‌گه‌ر هه‌والی بداتی ، وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی : "موسلمان برای موسلمانه ، وه حه‌لال نی‌یه بۆ هه‌یچ موسلمانێك شتیك كه‌وا غه‌ش و خیانه‌ت و كه‌م و كوری تییدا بییت بفرۆشیت به براكه‌ی ئیلا مه‌گه‌ر بۆی پوون بکاته‌وه" .

١٠ - داخوازی کردنی ژن له سه‌ر داخوازی یه‌که‌تر ((ولا یخطب الرجل علی

خطبة أخیه)) :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "بَابُ لَا يَخْطُبُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَنْكِحَ أَوْ يَدَعَ" كَذَا أَوْرَدَهُ بِلَفْظٍ : "أَوْ يَدَعَ" وَذَكَرَهُ فِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ بِلَفْظٍ : "أَوْ يَتْرُكُ" وَأَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ مِنْ حَدِيثِ

(٧٩) الفتح : (٤ / ٣٩٣) .

عُمَبَةُ بْنُ عَامِرٍ بَلَفِظَ : "حَتَّى يَدْرَ" وَقَدْ أَحْرَجَهُ أَبُو الشَّيْخِ فِي كِتَابِ النِّكَاحِ مِنْ طَرِيقِ عَبْدِ الْوَارِثِ عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ بَلَفِظَ : "حَتَّى يَنْكِحَ أَوْ يَدَعَ" وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ ...

واته : نابیت موسلمان بچیته خوازینی ئافرته له سه‌ر خوازینی برای موسلمانان تاوه‌کو ئه و ده‌خوازیت یان وازی لیدیئیت .

قَوْلُهُ : "أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْخَاطِبُ" أَيَّ حَتَّى يَأْذَنَ الْأَوَّلُ لِلثَّانِي ...

واته : یان تاوه‌کو خوازینی کاری یه‌که م‌رپی پی‌بدات واته به‌وهی دووهی

...

قَالَ الْجُمْهُورُ : هَذَا النَّهْيُ لِلتَّحْرِيمِ ، وَقَالَ الْخَطَّابِيُّ : هَذَا النَّهْيُ لِلتَّأْدِيبِ وَلَيْسَ بِنَهْيٍ تَحْرِيمٍ يُبْطِلُ الْعَقْدَ عِنْدَ الْمُفْقَهَاءِ ، كَذَا قَالَ ، وَلَا مُلَازِمَةً بَيْنَ كَوْنِهِ لِلتَّحْرِيمِ وَبَيْنَ الْبُطْلَانِ عِنْدَ الْجُمْهُورِ بَلْ هُوَ عِنْدَهُمْ لِلتَّحْرِيمِ وَلَا يُبْطِلُ الْعَقْدَ ، بَلْ حَكَى التَّوَوِيُّ أَنَّ النَّهْيَ فِيهِ لِلتَّحْرِيمِ بِالْإِجْمَاعِ ...

واته : زۆرینه‌ی زانایان فه‌رموویانه : ئه‌م قه‌غه‌کردنه‌ی خوازینی له سه‌ر خوازینی بو‌حه‌رامیتی‌یه ، وه (الخطابي) فه‌رموویه‌تی : ئه‌م قه‌غه‌کردنه‌ی خوازینی له سه‌ر خوازینی له په‌وشت و ئاکار به‌رزی‌یه و بو‌قه‌غه‌کردنیکی ه‌رامیتی نی‌یه که‌وا گری‌به‌ند و عه‌قدی یه‌ک خستنی ژن و می‌رد هه‌لوه‌شینیتیه‌وه لای زۆرینه‌ی زانایان ، (الخطابي) ئا‌وای فه‌رمووه به‌لام ه‌یچ په‌یوه‌ست بو‌ونیک نی‌یه له نیوان ئه‌وه‌ی که بو‌حه‌رامیتی و هه‌لوه‌شانده‌وه بی‌ت لای زۆرینه‌ی زانایان

به لکو ئەمه لای زۆرینهی زانایان بۆ حه‌رام بوونه و گری به‌ند و عه‌قه‌ده‌که‌ش
 هه‌لناوه‌شینیته‌وه ، به‌لکو (النووی) کۆرای زانایانی گێراوه‌ته‌وه له سه‌ر ئه‌وه‌ی که
 ئەم قه‌غه‌کردنه بۆ حه‌رامیته‌ی هه ...

قَوْلُهُ : "حَتَّى يَنْكَحَ" أَي حَتَّى يَتَزَوَّجَ الْحَاطِبُ الْأَوَّلُ فَيَحْضُلُ الْيَأْسُ الْمَحْضُ .

واته : تاوه‌کو خوازینی کاری یه‌که‌م ماره‌ی ده‌کات و ئه‌وکاته‌ته‌نها
 بی‌ئومیدی دیته‌ دی بۆ خوازینی کاری دوهم .

وَقَوْلُهُ : "أَوْ يَتْرُكَ" أَي الْحَاطِبُ الْأَوَّلُ التَّزْوِيجَ فَيَجُوزُ حِينَئِذٍ لِلثَّانِي الْحُطْبَةُ ، فَالْعَائِيَانِ
 مُخْتَلِفَتَانِ : الْأُولَى تَرْجِعُ إِلَى الْيَأْسِ ، وَالثَّانِيَةُ تَرْجِعُ إِلَى الرَّجَاءِ ... (٨٠).

واته : یان تاوه‌کو خوازینی کاری یه‌که‌م واز دینیته‌ له خواستنی ، ئه‌وکاته
 دروسته بۆ ئه‌وه‌ی دوهم بچیته‌ خوابینی ئه‌و ئافره‌ته‌ داواکراوه ، لی‌ره‌دا هه‌ردوو
 ده‌رئه‌نجامه‌که‌ جیاوازن : یه‌که‌میان ده‌گه‌ریته‌وه بۆ بی‌ئومیدی ، وه‌ دوهمیان
 ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ئومید و هیوا بوون ...

(٨٠) الفتح : (٩ / ٢٤٩ - ٢٥٢) .

۱۱ - هه ئساندنی که سیک له جیگاکی خوی ((ولا یقم احدکم آخاه من

مجلسه)) :

عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((لَا يُقِمُّ أَحَدُكُمْ آخَاهُ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ))^(۸۱).

واته : با یه کیك له نیوه براكه ی له جیگای دانیشتنی هه لئه سینیت و نه نجا خوی تییدا دانیشیت .

ولفظ البخاري : ((لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ))^(۸۲).

واته : با پیاویك پیاویکی تر له جیگای دانیشتنی هه لئه سینیت و نه نجا خوی تییدا دانیشیت .

قال الحافظ : (قَالَ ابْنُ أَبِي جَمْرَةَ : هَذَا اللَّفْظُ عَامٌّ فِي الْمَجَالِسِ وَلَكِنَّهُ مَخْصُوصٌ بِالْمَجَالِسِ الْمُبَاحَةِ إِذَا عَلَى الْعُمُومِ كَالْمَسَاجِدِ وَبِالْمَجَالِسِ الْحُكَّامِ وَالْعِلْمِ ، وَإِنَّمَا عَلَى الْخُصُوصِ كَمَنْ يَدْعُو قَوْمًا بِأَعْيَانِهِمْ إِلَى مَنْزِلِهِ لَوْلِيْمَةٍ وَنَحْوَهَا ، وَأَمَّا الْمَجَالِسُ الَّتِي لَيْسَ لِلشَّخْصِ فِيهَا مِلْكٌ وَلَا إِذْنٌ لَهُ فِيهَا فَإِنَّهُ يُقَامُ وَيُخْرَجُ مِنْهَا ، ثُمَّ هُوَ فِي الْمَجَالِسِ الْعَامَّةِ ، وَلَيْسَ عَامًّا فِي النَّاسِ بَلْ هُوَ خَاصٌّ بِغَيْرِ الْمَجَانِينَ وَمَنْ يَخْضُلُ مِنْهُ الْأَذَى كَأَكْلِ الثُّومِ النَّبِيِّ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ وَالسَّفِيْهُ إِذَا دَخَلَ مَجْلِسَ الْعِلْمِ أَوْ الْحُكْمِ ، قَالَ : وَالْحِكْمَةُ فِي هَذَا النَّهْيِ مَنَعُ اسْتِنْقَاصِ حَقِّ الْمُسْلِمِ الْمُفْتَضِي لِلصَّغَائِنِ ،

^(۸۱) صحيح سنن الترمذي رقم : (۲۷۴۹) و (۲۷۵۰) .

^(۸۲) صحيح البخاري رقم : (۶۲۶۹) .

وَالْحَتِّ عَلَى التَّوَاضُّعِ الْمُقْتَضِي لِلْمُؤَادَّةِ ، وَأَيْضاً فَالِنَّاسِ فِي الْمُبَاحِ كُلِّهِمْ سَوَاءً ، فَمَنْ سَبَقَ إِلَى شَيْءٍ اسْتَحَقَّهُ ، وَمَنْ اسْتَحَقَّ شَيْئاً فَأَخَذَ مِنْهُ بِعَيْرِ حَقِّ فَهُوَ عَصَبٌ وَالْعَصَبُ حَرَامٌ ، فَعَلَى هَذَا قَدْ يَكُونُ بَعْضُ ذَلِكَ عَلَى سَبِيلِ الْكِرَاهَةِ وَبَعْضُهُ عَلَى سَبِيلِ التَّحْرِيمِ^(۸۳).

واته : (ابن ابي جرمة) فهرموويه‌تی : ئەمه گشتی‌یه بۆ هه‌موو دانیش‌تگه و مه‌جلیسه‌کان به‌لام تاییه‌ت کراوه به دانیش‌تگه و مه‌جلیسه سنوور بۆ دانه‌نراوه‌کان یان به شیوازیکی گشتی وه‌کو مزگه‌وته‌کان و دانیش‌تگه‌ی دادوهری و زانست ، وه یان به شیوازیکی تاییه‌ت وه‌کو ئەوه‌ی که‌سیک‌ه‌لکانیکی تاییه‌ت ده‌عوته بکات بۆ مالی خوی بۆ ئاماده بوونی خواردنیکی دروست کراو و هاوشیوازه‌کانی ، به‌لام ئەو دانیش‌تگانه‌ی که مولکی تاییه‌تی که‌سیک‌ه‌نین و به‌ندیش‌نین به‌پێیدانی‌یه‌وه ئەوا دروسته هه‌لبسی‌نریت و ده‌ربکریت تییدا ، ئەنجا ئەمه‌ش بۆ دانیش‌تگه و مه‌جلیسه گشتی‌یه‌کانه ، وه گشتگیریش‌نی‌یه بۆ هه‌موو خه‌لک‌یک‌به‌لکو تاییه‌ته به‌جگه له شیت و ئەوانه‌ی که ئازاریان لی‌ده‌که‌ویتی‌وه وه‌کو که‌سیک‌ه‌سیری به کالی خواردنیته ئەگه‌ر پویشته ناو مزگه‌وته‌وه ، وه یان ئەگه‌ر که‌سیکی گه‌مزه و بی‌عقل پویشته ناو دانیش‌تگه و مه‌جلیسی زانست و دادوهری‌یه‌وه ، وه حکمه‌ت له‌م‌رپی‌گرتن و قه‌ده‌غه‌کاری‌یه‌دا ئەوه‌یه که‌رپی‌بگیریت له سوکایه‌تی کردن به مافی موسلمان که ده‌بیته هوی دروست بوونی بق و کینه له‌دله‌کاندا ، وه هاندانی تیدایه بۆ خو به‌زل نه‌زانین که ده‌بیته هوی دروست بوونی دۆستایه‌تی و

(۸۳) الفتح : (۱۱ / ۷۵ - ۷۶) .

خۆشه‌ویستی ، وه هه‌روه‌ها خه‌لك له شته گشتی و حه‌لاله‌كاندا هه‌موویان یه‌كسانن ، كه‌واته هه‌ر كه‌سێك شایسته‌ی شتیك بوو به‌لام لێی سه‌نرا به‌بی‌حه‌ق ئە‌وا ده‌بیته ده‌ست به‌سه‌را گیراو و ده‌ست به‌سه‌راگیراویش حه‌رامه ، كه‌واته هه‌ندیك له‌وه‌ڵساندانانه له سه‌ر شی‌وازی كه‌راهه‌ت و بی‌زین‌راوی‌یه و هه‌ندیكیشیان له سه‌ر شی‌وازی حه‌رامی‌تی‌یه .

١٢ - سته‌م لێ‌کردن ((لا یظلمه)) :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : " لَا يَظْلِمُهُ " هُوَ حَبْرٌ بِمَعْنَى الْأَمْرِ فَإِنَّ ظُلْمَ الْمُسْلِمِ لِلْمُسْلِمِ حَرَامٌ) (٨٤).

واته : "سته‌م و زولمی لێ‌ناکات" ئە‌مه هه‌واله به‌ واتای فه‌رمان پێ‌کردن به‌وه‌ی كه سته‌م و زولم له یه‌كتر نه‌که‌ن ، چونکه سته‌م و زولمی موسلمان له موسلمان حه‌رامه .

وقال الشيخ ابن العثيمين : (لا يَظْلِمُهُ لا في ماله ، ولا في بدنه ، ولا في عِرْضِهِ ، ولا في أهله ، يعني لا يظلمه بأي نوعٍ من الظلم ...) (٨٥).

(٨٤) الفتح : (٥ / ١٢١) .

(٨٥) شرح رياض الصالحين : (١ / ٥٩٢) .

واته : سته‌م و زولمی لئیناکات نه له مال و سامانیدا ، وه نه له لاشه‌یدا ، وه نه له سومعه‌ت و ناموسیدا ، وه نه له خیزان و کسه و کاریدا ، واته سته‌م و زولمی لئیناکات به هیچ جوریک له جوره‌کانی سته‌م و زولم ...

۱۳ - یه‌کتر به ده‌سته‌وه دان ((وَلَا يُسْلِمُهُ)) :

قال الحافظ : (وَقَوْلُهُ : "وَلَا يُسْلِمُهُ" أَي لَا يَتْرُكُهُ مَعَ مَنْ يُؤْذِيهِ وَلَا فِيمَا يُؤْذِيهِ ، بَلْ يَنْصُرُهُ وَيُدْفَعُ عَنْهُ ، وَهَذَا أَحْصَى مِنْ تَرْكِ الظُّلْمِ ، وَقَدْ يَكُونُ ذَلِكَ وَاجِبًا وَقَدْ يَكُونُ مُنْذُوبًا بِحَسَبِ اِخْتِلَافِ الْأَحْوَالِ ، وَزَادَ الطَّبْرَانِيُّ مِنْ طَرِيقِ أُخْرَى عَنْ سَالِمٍ : "وَلَا يُسْلِمُهُ فِي مُصِيبَةٍ نَزَلَتْ بِهِ" ... (٨٦).

واته : مه‌به‌ست به "نایدات به ده‌سته‌وه" ئه‌وه‌یه که‌وا وازیلینا‌هینیت بۆ که‌سیک یان بۆ شتیک که زیانی پی‌بگه‌یه‌نیت به‌لکو سه‌ری ده‌خات و به‌رگه‌ری لیده‌کات ، وه ئه‌مه‌ش تایبه‌ت تره له سته‌م لئینه‌کردن ، وه ئه‌مه‌ش هه‌ندیک جار واجبه و هه‌ندیک جاریش سوننه‌ته به پی‌جیاوازی حاله‌ته‌کان ، وه له ریگه‌یه‌کی تری فه‌رمووده‌که‌دا هاتووه : "نایدات به ده‌سته‌وه له کاتی‌کدا که به‌لایه‌ک رووی تیده‌کات ..."

وقال الشيخ ابن العثيمين : (... "ولا يسلمه" يعني لا يسلمه لمن ظلمه ، فهو يُدافع عنه ، ويحميه من شرِّه ، فهو جامعٌ بين أمرين :

(٨٦) الفتح : (٥ / ١٢١) .

الأمر الأول : أَنَّهُ لَا يَظْلَمُهُ .

والأمر الثاني : أَنَّهُ لَا يُسْلِمُهُ لِمَنْ يَظْلَمُهُ ، بَلْ يُدَافِعُ عَنْهُ .

ولهذا قال العلماء رحمهم الله : يَجِبُ عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ يُدَافِعَ عَنْ أَخِيهِ فِي عَرَضِهِ وَبَدَنِهِ وَمَالِهِ ، فِي عَرَضِهِ : يَعْنِي إِذَا سَمِعَ أَحَدًا يَسِبُهُ وَيَغْتَابُهُ يَجِبُ أَنْ يُدَافِعَ عَنْهُ ، وَكَذَلِكَ أَيْضًا فِي بَدَنِهِ : إِذَا أَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَعْتَدِيَ عَلَى أَخِيكَ الْمُسْلِمِ وَأَنْتَ قَادِرٌ عَلَى دَفْعِهِ وَجَبَ عَلَيْكَ أَنْ تُدَافِعَ عَنْهُ ، وَكَذَلِكَ فِي مَالِهِ : لَوْ أَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَأْخُذَ مَالَهُ ، فَإِنَّهُ يَجِبُ عَلَيْكَ أَنْ تُدَافِعَ عَنْهُ^(٨٧).

واته : "وه نايدات به دهستهوه" مه بهست نه وهيه نايدات به دهست كه سيكه وه كه سته م و زولمي ليبيكات ، به لكو به رگري ليده كات ، و ده پيازييت له خراپه و زيان و زهره ر ، كه واته نه مه دوو شتي كو كردو وه ته وه :

يه كه م : كه وا خوئي سته م و زولمي ليناكات .

وه دوو وه م : كه وا نايدات به دهست كه سيكي تره وه كه سته م و زولمي ليبيكات ، به لكو به رگري ليده كات .

له بهر نه مه زانايان (ره حمه تي خوايان ليبييت) فه رموويانه : واجب و پيوسته له سه ر مروقي موسلمان به رگري بكات له براي موسلماني له سومعته و ناموس و لاشه و مال و سامانيدا ، واتاي به رگري كردن له سومعته و ناموسي نه وهيه : كه نه گه ر بيستي يه كيكي جوييني پيده دات و غه يبه ت و زه مي ده كات نه وا پيوسته

(٨٧) شرح رياض اللالحين : (١ / ٥٩٢) .

به‌رگری لیبکات ، هه‌روه‌ها واتای به‌رگری کردن له لاشه‌ی ئه‌وه‌یه : که ئه‌گه‌ر یه‌کێک ویستی ده‌ست درێژی بکاته سه‌ر براهه‌کی موسلمانان و تۆش له تواناندا هه‌یه ئه‌و ده‌ست درێژی کردنه په‌ت که‌یه‌وه ئه‌وا پێویسته له سه‌رت که‌وا به‌رگری لیبکه‌یت ، هه‌روه‌ها واتای به‌رگری کردن له مال و سامانی ئه‌وه‌یه : که ئه‌گه‌ر یه‌کێک ویستی ماله‌که‌ی ببات ، ئه‌وا پێویسته له سه‌رت که‌وا به‌رگری لیبکه‌یت .

١٤ - خیانه‌ت کردن له یه‌کتر ((ولا یخونه)) :

قال الشيخ ابن العثيمين : ("لا يَخُونُهُ" : يعني لا يغدر به في محل الائتمان إذا ائتمنه على شيء أو على مالٍ أو على سِرٍّ أو على غير ذلك فإنه لا يخونه .

والخیانة : هي الغدر بالشخص في موضع الائتمان ، ولا يجوز لأحدٍ أن يخون أخاه المسلم حتى وإن خانَهُ ، يعني وإن خانَكَ أخوكَ المسلم فلا تخنُهُ لقول النبي (ﷺ) : "أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ أَيْتَمَمْتَكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ"^(٨٨) ، فلو فرضنا أنَّ شخصاً خانَكَ في مالٍ ، بأنَّ أقرضتَهُ مالاً أي سلفتَهُ ، ثُمَّ أنكر بعد ذلك ، وقال : لَمْ تَقْرُضْنِي شَيْئاً ، فإنه لا يَجَلُّ لَكَ أَنْ تَخُونَهُ فتنقض منه ثُمَّ تنكره ، بل أَدِّ إِلَيْهِ أَمَانَتَهُ ، واسأل الله الحق الذي لك ، لقوله عليه الصلاة والسلام : "الْأَخْنُ مَنْ خَانَكَ"^(٨٩) .

(٨٨) صحيح سنن أبي داود رقم : (٣٥٣٥) وصحيح سنن الترمذي رقم : (١٢٦٤) .

(٨٩) شرح رياض الصالحين : (١ / ٥٩٥) .

واته : مه‌به‌ست به "خیانه‌تی لیناکات" نه‌وه‌یه : که غه‌دری لیناکات له جیگای متمانی پی‌کردندا نه‌گه‌ر نه‌مانه‌تی پیدایا به سهر شتیگدا یان به سهر مالیگدا یان به سهر نه‌ینی‌یه‌گدا یان به سهر جگه له‌مانه‌دا نه‌وا خیانه‌تی لیناکات .

وه خیانه‌ت : بریتی‌یه له غه‌در کردن له که‌سیک له جیگای متمانی پی‌کردندا ، وه دروست نی‌یه بو هیچ که‌سیک که‌وا خیانه‌ت بکات له برای موسلمانان نه‌گه‌ر چی نه‌ویش خیانه‌تی له‌م کردبی ، واته نه‌گه‌ر برایه‌کی موسلمانان خیانه‌تی لیت کرد نه‌وا تو خیانه‌تی لی مه‌که له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که فه‌رموویه‌تی : "نه‌مانه‌ته‌که بده‌روه به ده‌ست نه‌و که‌سه‌ی که داویتی به ده‌ست ، وه خیانه‌ت مه‌که له‌و که‌سه‌ی که خیانه‌تی لیت کردوه ..."

۱۵ - درو کردن له گه‌ل یه‌کتردا ((وَلَا يَكْذِبُ)) :

قال الشيخ ابن العثيمين: ("لَا يَكْذِبُ" أَي لَا يُحَدِّثُهُ بِكَذِبٍ ، وَالكَذِبُ حَرَامٌ)^(۹۰).

واته : مه‌به‌ست نه‌وه‌یه دروی له‌گه‌لدا ناکات ، چونکه درو حرامه .

۱۶ - پشت به‌ردانی یه‌کتر ((وَلَا يَخْذُلُهُ)) :

قال الصنعاني: ("وَلَا يَخْذُلُهُ" : وَالْخِذْلَانُ تَرْكُ الْإِعَانَةِ وَالنَّصْرِ ، وَمَعْنَاهُ : إِذَا اسْتَعَانَ بِهٖ فِي دَفْعِ أَيِّ ضَرَرٍ أَوْ جَلْبِ أَيِّ نَفْعٍ أَعَانَهُ)^(۹۱).

(۹۰) المصدر السابق .

واته : پشتی‌به‌رنادات ، وه پشت به‌ردان بریتی‌یه له یارمه‌تی‌نه‌دان و سه‌رنه‌خستن ، وه مه‌به‌ستیش ئه‌وه‌یه : ئه‌گه‌ر داوای پشت گیری لیکرد بۆ دوور خستنه‌وه‌ی هه‌ر زیانیك یان بۆ ده‌ست کهوتنی هه‌ر سوودیک ئه‌وا پشت گیری ده‌کات .

وقال الحافظ : (قَوْلُهُ : "مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ" (٩٢) وَفِي حَدِيثِ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ عِنْدَ مُسْلِمٍ : "مَنْ سَلَّ عَلَيْنَا السَّيْفَ" (٩٣) ، وَمَعْنَى الْحَدِيثِ : حَمَلَ السِّلَاحَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ لِقِتَالِهِمْ بِهِ بِعَبْرٍ حَقٍّ لِمَا فِي ذَلِكَ مِنْ تَخْوِيفِهِمْ وَإِدْحَالِ الرُّعْبِ عَلَيْهِمْ ...

وَعِنْدَ أَحْمَدَ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ بِلَفْظٍ : "مَنْ رَمَانَا بِالنَّبْلِ فَلَيْسَ مِنَّا" وَهُوَ عِنْدَ الطَّبْرَانِيِّ فِي "الْأَوْسَطِ" بِلَفْظٍ : "اللَّيْلُ" بَدَلَ النَّبْلِ ، وَعِنْدَ الْبَزَّارِ مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ مِثْلَهُ .

قَوْلُهُ : "فَلَيْسَ مِنَّا" : أَي لَيْسَ عَلَى طَرِيقَتِنَا ، أَوْ لَيْسَ مُتَّبِعًا لِطَرِيقَتِنَا ، لِأَنَّ مِنْ حَقِّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ أَنْ يَنْصُرَهُ وَيُقَاتِلَ دُونَهُ لَا أَنْ يُرْعِبَهُ بِحَمْلِ السِّلَاحِ عَلَيْهِ لِإِرَادَةِ قِتَالِهِ أَوْ قِتَالِهِ ، وَنَظِيرُهُ : "مَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا" (٩٤) ، "وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ" (٩٥) (٩٦).

(٩١) سبل السلام شرح بلوغ المرام : (٤ / ١٩٥) .

(٩٢) صحيح البخاري رقم : (٦٨٧٤) و (٧٠٧٠) وصحيح مسلم رقم : (٩٨) .

(٩٣) صحيح مسلم رقم : (٩٩) .

(٩٤) صحيح مسلم رقم : (١٠١) .

(٩٥) صحيح مسلم رقم : (١٠٣) .

واته : فەرمووده‌ی : "هەركەسێك پووبە پوومان چەك هەلگرتیت" ، وه له فەرمووده‌كه‌ی (سلمة بن الأكوع عند مسلم) : "هەركەسێك شمشیرمان لێ هەلگیشییت" ، وه واتای ئەم فەرمووده‌یه‌ش بریتی یه له : هەلگرتنی چەك بەرامبەر بە موسلمانان بۆ كوشتار كردنیان بە بێ‌حەق ، چونكه ئەمە دەبیته هۆی تۆقاندنیان و ترس خستنه ناو دڵیانەوه ...

وه له فەرمووده‌كه‌ی (أبو هريرة) دا ووتراوه : "هەركەسێك تیرمان تی‌بگرتیت ئەوا ئەو كەسه له ئیمه نی‌یه" وه (عند الطبراني في الأوسط بلفظ) : "هەركەسێك بە شەو شتی‌كمان تی‌بگرتیت ئەوا ئەو كەسه له ئیمه نی‌یه" ، وه " له ئیمه نی‌یه" واته : له سەر پێبازی ئیمه نی‌یه یان شوینكه‌وته‌ی پێبازی ئیمه نی‌یه ، چونكه **له مافه‌كانی موسلمان به سەر موسلمان‌هوه** : دەبیته سەری بخات و كوشتاری له پێناو دا بکات نهك بیتوقینیی و بیترسینیی به چەك هەلگرتن له بەرامبەریدا به مه‌به‌ستی كوشتار كردن له گه‌لیدا یان به مه‌به‌ستی كوشتنی ، وه له هاو وینه‌کانی ئەمە فەرمووده‌ی : "هەركەسێك غەش و فیلمان لێ‌بکات ئەوا ئەو كەسه له ئیمه نی‌یه" ، وه " له ئیمه نی‌یه ئەو كەسه‌ی له پوومه‌تی دەدات و یه‌خه‌ی داده‌دریته" .

(٩٦) الفتح : (١٣ / ٣١) .

۱۷ - سوکایه‌تی کردن به یه‌کتر ((ولا یحقره)) :

قال الشيخ ابن العثيمين : ("وَلَا يَحْتَقِرُهُ" يعني لا يَحْتَقِرُهُ ولا يستصغره ، حتى وإن كان أكبر منه سناً ، وإن كان أكثر منه مَالاً ، وإن كان أعز منه علماً فلا يَحقرُهُ .

واحتقار الناس من الكبر والعياذ بالله ، قال النبي (ﷺ) : "الكِبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ"^(۹۷) ، بَطْرُ الْحَقِّ : يعني ردهُ ، وَغَمَطُ النَّاسِ : يعني احتقارهم وازدرآءهم^(۹۸) .

واته : "به چاوی سوکوهه سهیری ناکات" واته : به کهمی نازانیّت و سوکایه‌تی پی‌ناکات ، ته‌نانهت نه‌گهر چی له‌ویش گه‌وره‌تر بیّت له ته‌مه‌ندا ، وه نه‌گهر چی له‌ویش پارهی زور تر بیّت ، وه نه‌گهر چی له‌ویش زانیاری زور تر بیّت نه‌وا ههر به چاوی سوکوهه سهیری ناکات ، وه به کهم زانینی خه‌لک و به چاوی سوکوهه سهیر کردنیان به‌شیکه له فیز زلی و خوْ به‌گه‌وره زانین خوا په‌نا بدات ، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی : "الْکِبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ" ، واته : "خوْ به‌گه‌وره زانین بریتی‌یه له ره‌ت کردنه‌وه و قه‌بول نه‌کردنی حقه و به کهم زانینی خه‌لک و به چاوی سوکوهه سهیر کردنیان" .

وقال أيضاً : (ثُمَّ قَالَ (ﷺ) : "بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقَرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ" يعني لو لم يكن من الشر للمسلم إلا أن يحقر أخاه ويستصغره ويستذله لكان كافياً في الإثم والعياذ بالله ،

(۹۷) صحیح مسلم رقم : (۹۱) .

(۹۸) شرح ریاض الصالحین : (۱ / ۵۹۵ . ۵۹۶) .

وفي هذا التحريم أعظم زاجر من احتقار أخيك المسلم ، وأنَّ الواجب عليك أنَّ تَحْتَرِمَهُ وتُعْظِمَهُ بما فيه من الإسلام والإيمان^(٩٩).

واته : وه فهرمودهی : "به‌سه بۆ خرابییتی که سیک که به چاویکی سوکه وه سهیری برای موسلمانان بکات" واتاکه‌ی نه‌وه‌یه : نه‌گهر خرابییتی نه‌بوایه بۆ موسلمان ته‌نھا به چاوی سوکه‌وه سهیر کردنی برای موسلمان و به کهم و بچوک و زه‌لیل و داماو زانینی نه‌بییت نه‌وا نه‌مه به‌س بوو بۆ تاوانبارییتی نه‌و که‌سه په‌نا به خوا ، وه نه‌م حرام کردنه گه‌وره‌ترین سه‌رزه‌نشکاری تیدایه بۆ به کهم و بچوک و داماو زانینی موسلمان ، وه پیویسه له سه‌رت که‌وا ریژی لی‌بگریت و به گه‌وره‌ی بزانییت به‌وه‌ی که تیدایه‌یه له نیسلام و ئیمان .

سیانزه‌یه‌م : داپوشینی عه‌ییه و تاوان و کهم و کوری یه‌کتر ((وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا" أَي رَأَى عَلَى قَبِيحٍ فَلَمْ يُظْهِرْهُ أَيِّ لِلنَّاسِ ، وَلَيْسَ فِي هَذَا مَا يَقْتَضِي تَرْكُ الْإِنْكَارِ عَلَيْهِ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ ، وَيُحْمَلُ الْأَمْرُ فِي جَوَازِ الشَّهَادَةِ عَلَيْهِ بِذَلِكَ عَلَى مَا إِذَا أَنْكَرَ عَلَيْهِ وَنَصَحَهُ فَلَمْ يَنْتَهَ عَنِ قَبِيحِ فِعْلِهِ ثُمَّ جَاهَرَ بِهِ ، كَمَا أَنَّهَ مَأْمُورٌ بِأَنْ يَسْتَسْتَرِ إِذَا وَقَعَ مِنْهُ شَيْءٌ ، فَلَوْ تَوَجَّهَ إِلَى الْحَاكِمِ وَأَقْرَبَ لَمْ يَمْتَنِعْ ذَلِكَ ، وَالَّذِي يَظْهَرُ أَنَّ السَّتْرَ مَحَلُّهُ فِي مَعْصِيَةٍ قَدْ انْقَضَتْ ، وَالْإِنْكَارَ فِي مَعْصِيَةٍ قَدْ حَصَلَ التَّلَبُّسُ بِهَا فَيَجِبُ الْإِنْكَارُ

^(٩٩) شرح رياض الصالحين : (١ / ٥٩٧) ، وانظر سبل السلام : (٤ / ١٩٥) .

عَلَيْهِ وَإِلَّا رَفَعَهُ إِلَى الْحَاكِمِ ، وَلَيْسَ مِنَ الْعِبَةِ الْمُحَرَّمَةِ بَلَّ مِنْ النَّصِيحَةِ الْوَاجِبَةِ ، وَفِيهِ إِشَارَةٌ إِلَى تَرْكِ الْعِبَةِ لِأَنَّ مَنْ أَظْهَرَ مَسَاوِيَّ أَحِبِّهِ لَمْ يَسْتُرْهُ ...

قَوْلُهُ : "سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ" فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ عِنْدَ التِّرْمِذِيِّ : "سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ" (...)(^{۱۰۰}).

واته : "هەر که سیك موسلمانیک داپۆشییت" واته : دهیبینیت به سهر کاریکی نابهجیوه و ناشکرای ناکات بو خه لک و دایدیه پۆشییت ، وه ئه مه ش ئه وه ناگه یه نییت که وا وازیبینیت له پڕی لئگرتن و قه دهغه لئکردن و ئامۆژگاری کردنی له نیوان ههردووکیاندا ، وه حاله تی دروستییتی شایه تی دان له سه ری به وه لیکده دریته وه که وا ئه گهر پڕی لئگرت و ئامۆژگاری کرد به لام ئه وه ر وازی نه هیئا له کرده وه خراب و نابهجی که ی و ئه نجا ناشکراشی کات ، هه روه ها موسلمان فه رمانی پڕی کراوه به وه ی که خوی داپۆشییت و خراپه کانی ناشکرا نه کات ئه گهر ئه نجامی دا ، وه ئه گهر پۆیشت بو لای کاربه دهستان و دانینا به تاوان باری خوی ئه وا پڕی گری ئه مه ی لئناکرییت .

وه ئه وه ی پروون بییت ئه م داپۆشینه له کاتی کدا ده بییت ئه گهر تاوانه که کوتایی پڕه اتبییت ، وه پڕی لئگرتن و قه دهغه لئکردن بو تاوانیکه که وه که وتبیته ناوی یه وه و سه رقالی ئه نجام دانی بییت له م حاله ته دا واجبه پڕی

(^{۱۰۰}) الفتح : (۵ / ۱۲۱ - ۱۲۲) .

لیبگریت ئەگینا بەرزى دەکاتووە بۆ لای دەسەلاتداران ، وە ئەمەش بریتى نییە لە غەیبیەتی حەرام و قەدەغە کراو بەلکو بەشیکیە لە ئامۆژگارییە واجبەکان ، وە ئاماژەشی تێدایە بۆ وازھێنان لە غەیبەت کردن چونکە ھەر کەسێک خراپەکانی براکەى ئاشکرا بکات ئەوا دایەنەپۆشیوہ ...

چوار دەییەم : خۆ بە دوور ڕاگرتن لە خوین و مال و ناموسی یەکتەر بە ناحەق
((كُلِّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرَضُهُ)) :

پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە پێناسەى موسلمانى راست و ساغ و کاملدا
 فەرموویەتی : ((الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ))^(١٠١).

واتە : موسلمان ئەو کەسە یە کەوا موسلمانان پارێزراو و سەلامەت بن لە زمان و دەستی .

وہ (المناوي) لە شەرحى ئەم فەرموودەییەدا :

((سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ))^(١٠٢) واتە : "جوین دان بە موسلمان فاسقییەتی
 و لە ڕێدەرچوونە ، وە کوشتار کردنیشی بەشیکیە لە بی‌باوەری" فەرموویەتی :

(١٠١) صحیح البخاری رقم : (١٠) و صحیح مسلم رقم : (٤١).

(١٠٢) صحیح البخاری رقم : (٤٨) و صحیح مسلم رقم : (٦٤).

(ففي الحديث تعظيم حق المسلم ، والحكم على من سبَّه بغير حق بالفُسق ، وقتاله كفر ...
بمعنى كفران النعمة والإحسان في أخوة الاسلام)(۱۰۳).

واته : ئەم فەرمودیه گه‌وره‌یی مافی موسلمانان تی‌دایه ، هه‌روه‌ها حوكم و
بریار دان به سهر ئەو كه‌سه‌ی كه‌وا جوینی پیدهدات به ناحق به فاسقیتی و
له‌رئ‌ده‌رچوون ، و كوشتار كردنیشی به به‌شیک له بی‌باوه‌ری ... به واتای
بی‌باوه‌ری و داپۆشیننی نیعمه‌ت و چا‌که‌کاری له برایه‌تی موسلمانانه‌دا .

هه‌روه‌ها (المناوي) فەرموویه‌تی : (وقتلُ المسلم أخاه في الدين وإن لم يكن من
النسب كفرٌ أي يشبه الكفر من حيث إنه من شأن الكفار ، فأطلق عليه الكفر لشبهه به
أو أراد الكفر اللغوي وهو التغطية لأنَّ حق المسلم على المسلم أن يُعينه وينصره ويكف
عنه أذاه)(۱۰۴).

واته : كوشتار كردنی موسلمان له گه‌ل برای ئایینیدا ئەگه‌ر چی له بنه‌واشدا
برای نه‌بی‌ت کوفره واته له کوفر ده‌چیت له‌و پروه‌وه که‌وا ئەمه له ئاکاری کافر و
بی‌باوه‌ره‌کانه ... چونکه مافی موسلمان به سهر موسلمانوه ئەوه‌یه که‌وا
یارمه‌تی بدات و پشتیوانی بکات و زهره‌ر و زیانی لیبگریتته‌وه .

(۱۰۳) فیض‌القدیر : (۴ / ۸۴) وانظر الفتح : (۱ / ۱۵۰) .

(۱۰۴) فیض‌القدیر : (۴ / ۵۰۵) ، وانظر الفتح : (۱ / ۱۵۰) .

* واتای هه‌ندیك له‌و ووشانه‌ی كه له‌ فهرمووده‌ دریزه‌كه‌دا هاتووہ :

قال الحافظ : (قَوْلُهُ : "وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا" ، زَادَ مُسْلِمٌ فِي آخِرِهِ : "كَمَا أَمَرَكُمُ اللَّهُ" ... وَهَذِهِ الْجُمْلَةُ تُشْبِهُ التَّعْلِيلَ لِمَا تَقَدَّمَ ، كَأَنَّهُ قَالَ إِذَا تَرَكْتُمْ هَذِهِ الْمَنْهِيَّاتِ كُنْتُمْ إِخْوَانًا وَمَفْهُومُهُ إِذَا لَمْ تَتْرُكْهَا تَصِيرُوا أَعْدَاءً ، وَمَعْنَى كُونُوا إِخْوَانًا اِكْتَسَبُوا مَا تَصِيرُونَ بِهِ إِخْوَانًا مِمَّا سَبَقَ ذِكْرُهُ وَعَبَّرَ ذَلِكَ مِنَ الْأُمُورِ الْمُفْتَضِّلَةِ لِذَلِكَ إِثْبَاتًا ...

واته : فهرمووده‌ی "ببن به‌ بنده‌ی خوا و برای یه‌کتر" .. "وه‌کو چۆن خوا فهرمانی پی‌کردوون" ... ئەم دێپه‌ وه‌کو هۆکار باس کراوه‌ بو‌ ئەوانه‌ی پێشوو ، وه‌کو بلای پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی : ئەگەر ئیوه‌ وازی‌نن له‌م ره‌فتاره‌ قه‌ده‌غه‌ کراوانه‌ ئەوا ده‌بن به‌ برای یه‌کتر ، وه‌ به‌ پی‌چه‌وانه‌شه‌وه‌ ئەگەر وازی لێ‌نه‌هینن ئەوا ده‌بن به‌ دوژمنی یه‌کتر .

وه‌ واتای " ببن به‌ برای یه‌کتر " ئەوه‌یه‌ که : شتانیک و ه‌ریگن و کرداری پێ بکه‌ن له‌وانه‌ی که ده‌تانکاته‌ برای یه‌کتر له‌و ره‌وشت و ئاکاران‌ه‌ی پێشوو که باس کران .. هه‌روه‌ها جگه‌ له‌مانه‌ش له‌و ره‌فتار و ئاکاران‌ه‌ی که داخوازی‌کراوه‌ بو‌ ئەم مه‌به‌سته‌ چ به‌ کردنی چاکه‌کاری‌یه‌کان بی‌ت یان به‌ نه‌کردنی خراچه‌کاری‌یه‌کان بی‌ت .

قَوْلُهُ : "عِبَادَ اللَّهِ" . أَيُّ يَا عِبَادَ اللَّهِ . بِحَذْفِ حَرْفِ النَّدَاءِ ، وَفِيهِ إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّكُمْ عِبِيدُ اللَّهِ فَحَقُّكُمْ أَنْ تَتَوَاحَّوْا بِذَلِكَ ، قَالَ الْقُرْطُبِيُّ : الْمَعْنَى كَوْنُوا كَأَخْوَانِ النَّسَبِ فِي الشَّفَقَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَحَبَّةِ وَالْمُؤَاسَاةِ وَالْمُعَاوَنَةِ وَالنَّصِيحَةِ .

وَأَعْلَى قَوْلُهُ فِي الرَّوَايَةِ الرَّائِدَةِ : "كَمَا أَمَرَكُمُ اللَّهُ" أَيُّ هِدْيِهِ الْأَوَامِرِ الْمُقَدَّمِ ذِكْرُهَا فَإِنَّهَا جَامِعَةٌ لِمَعَانِي الْأَحْوَةِ (...)(١٠٥) .

واته : وه فهرموودهی : "ئه‌ی بهنده‌کانی خوا" ناماژه‌ی تیدایه بوئه‌وه‌ی که ئیوه بهنده‌ی خوان که‌واته پیویسته به‌مه بین به برای یه‌کتر ، (القرطبی) فهرموویه‌تی : واته با واتان لیبیت وه‌کو برای پشتی باوک له پووی سوژ و به‌زه‌ی و خو‌شه‌ویستی و به‌دهم یه‌کتره‌وه هاتن و هاوکاری و ناموژگاری برایانه ، وه له‌وانه‌یه مه‌به‌ست به "وه‌کو چوئن خوا فهرمانی پیکردوون" ئه‌م شتانه بی‌ت که له پی‌تسه‌وه باس کران ، چونکه به راستی ئه‌مانه کوکه‌ره‌وه‌ی مانا‌کانی
برایه‌تین ...

وقال ابن عبد البر : (تضمن الحديث تحريم بغض المسلم ، والإعراض عنه ، وقطيعة بعد صحبته بغير ذنب شرعي ، والحسد له على ما أنعم به عليه ، وأن يعامله معاملة الأخ

(١٠٥) الفتح : (١٠ / ٥٩٣) .

النسیب ، وأن لا ینقب عن معایبه ، ولا فرق فی ذلك بین الحاضر والغائب ، وقد یشترک المیت مع الحي فی کثیر من ذلك) (۱۰۶).

واته : ئەم فەرموودەیه چەند شتیکی گردووەتە خۆی لەوانە :

حەرامییتی رق و قین هەلگرتن لە موسلمان ، و پشت لێکردنی ، و داچپرانی پەیوەندی لێی دواى هاورپیەتی کردنی بە بێ تاوانیکی شەرعی ، وە حەسودی پێبردنی لە و نێعمەتانەى که خوا پێی بەخشیوه ، وە دەبێت هەلسوکەوت و مامەلەى لە گەڵدا بکات وەکو هەلسوکەوت و مامەلە کردن لە گەڵ براى پشتی باوکدا ، وە نابێت بگەرێت بە دواى که موکۆپى و تاوانەکانیدا و پەردەى لە سەر هەلمائیت .

وہ لەمەدا هیچ جیاوازییەك نییە لە نیوان برایه‌کی ئامادە بوو و نادیاردا ، وە مردوویش هاوبەشە لە گەڵ زیندوودا لە زۆرینەى ئەو شتانەدا .

(۱۰۶) الفتح : (۱۰ / ۵۹۳) .

* نايانهم مافانه له هه موو حاله تيكدان بو موسلمانان به جي دههينرين ؟

بنچينه و بنهوا وايه كه به جيگه ياندني ئه م مافانه له نيوان هه موو موسلماناندا
هاوبه شن و نابيت جياوازي بكرت له نيوان موسلمانتيك و يه كيكي تردا ، به لام
زانايان ته نها دوو حاله تيان جوودا كر دووه ته وه له م بنچينه يه له بهر هه نديك
به لگه ي شه رعي كه باسيان ده كه ين .

قال المناوي في شرح حديث ((حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ)) : (أي الحقوق المشتركة
بين المؤمنين عند ملاسة بعضهم بعضاً)^(١٠٧).

واته : مافه كان هاوبه شن له نيوان بپواداراندا له كاتي تيكل بووني هه نديكيان
له گه ل هه نديكي ترياندا .

وقال أيضاً : (تنبيه : قال ابن العربي : عليك في رعاية هذه الحقوق وغيرها بالمساواة بين
المسلمين كما ساءى الإسلام بينهم في أعيانهم ، ولا تقل هذا ذو سلطانٍ وجامٍ ومالٍ وهذا حقيرٌ
، والحاصل لا تُحَقَّرُ صغيراً ، واجعل الإسلام كله كالشخص الواحد والمسلمين كالأعضاء
لذلك الشخص ، فإنَّ الإسلام لا وجود له إلاَّ بالمسلمين كما أنَّ الإنسان لا وجود له إلاَّ
بأعضائه وجميع قواه الظاهرة والباطنة ...)^(١٠٨).

(١٠٧) فيض القدير : (٣ / ٥١٧) .

(١٠٨) فيض القدير : (٣ / ٥١٦ . ٥١٧) .

واته : بیرخستنه وه‌یه‌ک : (ابن العربی المالکی) فه‌رموو‌یه‌تی :

پیویسته له سه‌رت چاودی‌ری بکه‌یت له به جیه‌ینانی ئەم مافانه و جگه له‌مانه‌شدا به یه‌کسانی له نیوان موسلماناندا هه‌روه‌کو چۆن ئیسلام یه‌کسانی کردوو له نیوان خودی موسلماناندا ، وه نه‌لئیت ئەمه ده‌سه‌لات داره یان ناو داره یان پاره داره و ئەوه‌ش سووک و بئ‌پ‌پ‌زه ، هه‌روه‌ها بچووکیش بئ‌پ‌پ‌ز مه‌که به‌لکو هه‌موو ئیسلام بکه به لاشه‌ی یه‌ک که‌س و موسلمانانیش به ئەندامه‌کانی ئەو که‌سه ، چونکه ئیسلام بوونی نی‌یه ئیلا به موسلمانانه‌وه نه‌بی‌ت هه‌وه‌کو چۆن مرو‌فـ بوونی نی‌یه ئیلا به ئەندامه‌کانی لاشه‌وه و هه‌موو توانا ده‌ره‌کی و ناوه‌کی یه‌کانیه‌وه نه‌بی‌ت ...

به کورتی : بنجینه و ئەصل وایه که نابیی‌ت به هیچ شیوه‌یه‌ک جیاوازی بکرئ‌ت له نیوان موسلماناندا له به‌جی‌گه‌یانندی هه‌موو ئەم مافانه‌دا .

وه ناشبی‌ت موسلمان به بئ‌ هیچ هۆکارێکی شه‌ری پشت له برای موسلمان‌ی بکات ، به‌لام ئەگه‌ر هۆکارێکی تایبه‌ت به نیوانی خۆیانه‌وه هه‌بوو ئەوا دروسته موسلمان تاوه‌کو سئ‌ پ‌و‌ژ پشت له برای موسلمان‌ی بکات به‌لام زیاتر له سئ‌ پ‌و‌ژ حه‌رامه و دروست نی‌یه چونکه له فه‌رموده‌که‌ی پ‌ا‌ب‌ر‌د‌و‌دا هاتوو ه : ((... وَكَيْ عَنْ هِجْرَةِ الْمُسْلِمِ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ)) .

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غهی کردوه موسلمان قسه له گه‌ل
موسلماندا نه‌کات و پشتی لئ‌ه‌لبکات زیاتر له سی پوژ .

قال الإمام البخاري : (باب الهِجْرَةِ وَقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ : "لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ
فَوْقَ ثَلَاثٍ")^(۱۰۹) و (باب مَا يَجُوزُ مِنَ الْهَيْجَرَانِ لِمَنْ عَصَى)^(۱۱۰) و (باب مَنْ لَمْ يُسَلِّمْ عَلَى مَنْ
افْتَرَفَ ذَنْبًا ، وَلَمْ يَرُدِّ سَلَامَهُ حَتَّى تَتَبَيَّنَ تَوْبَتُهُ ، وَإِلَى مَتَى تَتَبَيَّنُ تَوْبَةُ الْعَاصِي ؟ وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ
عَمْرٍو : "لَا تُسَلِّمُوا عَلَى شَرِبَةِ الْخُمْرِ")^(۱۱۱).

له م سه‌ر باب‌ه‌ت و ناو‌نیش‌انانه‌ی ئی‌مامی (البخاری) دا بو‌فه‌رموده‌کانی ئه‌و
بابه‌تانه ئه‌وه تئ‌ده‌گه‌ین که :

– له بنه‌وادا پشت کردن و عاجز بوون له برای موسلمان زیاتر له سی پوژ
حه‌لال‌نی‌یه و حه‌رامه .

– پشت کردن و عاجز بوون له برای موسلمان تاونبار زیاتر له سی پوژ
حه‌لال و دروسته .

– سه‌لام نا‌کریت له موسلمان تاونبار و وه‌لامی سه‌لامیشی نادریته‌وه
تاوه‌کو ته‌وبه‌یه‌کی پوون و ئاشکرا نه‌کات .

^(۱۰۹) انظر الفتح : (۱۰ / ۶۰۳) وما بعده .

^(۱۱۰) انظر الفتح : (۱۰ / ۶۱۰) وما بعده .

^(۱۱۱) انظر الفتح : (۱۱ / ۴۹) وما بعده .

وقال الحافظ : (وَقَدْ ذَهَبَ الْجُمْهُورُ إِلَى أَنَّهُ لَا يُسَلَّمُ عَلَى الْفَاسِقِ وَلَا الْمُبْتَدِعِ ... وَقَالَ الْمُتَهَلَّبُ : تَرَكَ السَّلَامَ عَلَى أَهْلِ الْمَعَاصِي سُنَّةَ مَاضِيَّةٍ ، وَبِهِ قَالَ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي أَهْلِ الْبِدْعِ ...

وَأَلْحَقَ بَعْضُ الْحَنَفِيَّةِ بِأَهْلِ الْمَعَاصِي مَنْ يَتَعَاطَى حَوَارِمَ الْمُرُوءَةِ ، كَكَثْرَةِ الْمِرَاحِ وَاللَّهْوِ وَفُحْشِ الْقَوْلِ ، وَالْجُلُوسِ فِي الْأَسْوَاقِ لِرُؤْيَا مَنْ يَمُرُّ مِنَ النَّسَاءِ وَنَحْوِ ذَلِكَ .

وَحَكَى ابْنُ رُشْدٍ قَالَ : قَالَ مَالِكٌ : لَا يُسَلَّمُ عَلَى أَهْلِ الْأَهْوَاءِ ، قَالَ ابْنُ دَقِيقِ الْعَيْدِ : وَيَكُونُ ذَلِكَ عَلَى سَبِيلِ التَّأْدِيبِ لَهُمْ وَالتَّبَرِّيِّ مِنْهُمْ ...

وَقَالَ النَّوَوِيُّ : وَأَمَّا الْمُبْتَدِعُ وَمَنْ افْتَرَفَ ذَنْبًا عَظِيمًا وَلَمْ يَثْبُ مِنْهُ فَلَا يُسَلَّمُ عَلَيْهِمْ وَلَا يُرَدُّ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ كَمَا قَالَ جَمَاعَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ ، وَاحْتَجَّ الْبُخَارِيُّ لِذَلِكَ بِقِصَّةِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ ...

وَأَفْتَصَرَ الْبُخَارِيُّ عَلَى الْقَدْرِ الَّذِي ذَكَرَهُ لِحَاجَتِهِ إِلَيْهِ هُنَا ، وَفِيهِ مَا تَرَجَمَ بِهِ مِنْ تَرَكَ السَّلَامَ تَأْدِيبًا وَتَرَكَ الرَّدَّ أَيْضًا ، وَهُوَ مِمَّا يُحْصَى بِهِ عُمُومُ الْأَمْرِ بِإِفْشَاءِ السَّلَامِ عِنْدَ الْجُمْهُورِ ... (١١٢).

واته : زوربهی زانایان بوچوونیان وایه : كهوا نابیت سه لام بكریت له فاسق (ئهو كهسه یه كه به ئاشكرا تاوان دهكات) و بیدعه چی ...

(١١٢) الفتح : (١١ / ٤٩ - ٥٠) .

وه (المهلب) فهموویه‌تی : سه‌لام نه‌کردن له تاوانباران سوننه‌تیکی پیشنه
و به‌رده‌وامه ، وه زۆربه‌ی زانایان فهموویانه : سه‌لام نه‌که‌ن له ئه‌هلی بیده‌ع ...

وه هه‌ندیك له (حه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌کان) ئه‌وانه‌شیان داوه‌ته‌پال تاوانباران که‌وا
شتانیک ده‌که‌ن پیاوه‌تی و که‌سایه‌تی مروّی پی ده‌پوشیت وه‌کو زۆر سو‌عبه‌ت و
گالته‌کردن و ووته‌ی نابهجی و قسه‌ی خراپ ووتن و دانیشتن له بازاردا بو سه‌یر
کردنی ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که‌ تیپه‌ر ده‌بن و هاوشیوه‌کانی ئه‌مانه‌ که‌ پیاوه‌تی
له‌که‌دار ده‌کات و ده‌پروشینیت .

وه (ابن رشد) ده‌گی‌رتیه‌وه که‌وا ئیمامی (مالک) فهموویه‌تی : نابیت سه‌لام بکریت
له ئه‌هلی هه‌واوئاره‌زوو و بیده‌چی‌یه‌کان ، (ابن دقیق العید) یش فهموویه‌تی : ئه‌مه‌ش به
مه‌به‌ستی راهینان و په‌روه‌رده‌کردنه‌ بۆیان و خو بی به‌ری کردنه له‌کردار و په‌فتاره
ناره‌واکانیان ...

وه (النووي) فهموویه‌تی : به‌لام بیده‌چی و ئه‌وه‌ی که‌ تاوانی گه‌وره‌ی
ئه‌نجامداوه و ته‌وبه‌ی نه‌کردووه ئه‌وا ئه‌مانه سه‌لامیان لیناکریت و وه‌لامی
سه‌لامیشیان نادریتیه‌وه وه‌کو چۆن کۆمه‌لیک له زانایان فهموویانه ، وه ئیمامی
(البخاري) به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی (کعب بن مالک) کردووه‌ته به‌لگه بو ئه‌مه ...

وه ئیمامی (البخاري) له‌م باب‌ه‌ته‌دا ئه‌وه‌نده‌ی له فهمووده‌که‌ی (کعب بن
مالک) باس کردووه که‌ پیویستی پی‌بووه لی‌رده‌دا ، وه ئه‌وه‌نده‌ی تیدایه‌ که‌

کردوویه تی به سهر باسی ئەم بابەتە لە نه کردن و وه لآم نه دانه وهی سه لام به مه به سستی په روه رده کردن ، وه ئەمه ش ده کریت به تاییهت کاری گشتی تی فه رمان کردن به بلاوکردنه وهی سه لام لای زۆرینه ی زانایان ...

وقال النووي في "رياض الصالحين" : (بابُ تَحْرِيمِ الْهَجْرَانِ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ إِلَّا لِدَعَاةٍ فِي الْمَهْجُورِ أَوْ تَطَاهُرٍ بِفِسْقٍ ..) (١١٣).

واته : پشت هه لکردن له نیوان موسلماناندا زیاتر له سی پوژ حه رامه ته نها له دوو حاله تدا نه بیته : له بیدعه یه کدا که له پشت لیهه لکراوه که دا هه بیته یان له بهر ئاشکرا کردنی تاوان و یاخی بوون له ئه رکه شه رعی یه کان .

وقال البغوي : (النهي عن الهجران فوق ثلاث فما يقع بين الرجلين من التقصير في حقوق الصحبة والعشرة دون ما كان كذلك في حق الدين ، فإن هجرة أهل الأهواء والبدع دائمة إلى أن يتوبوا) (١١٤).

واته : قه دهغه کردنی پشت هه لکردن له نیوان موسلماناندا زیاتر له سی پوژ تاییه ته به وه وه که روو ده دات له نیوان دوو پیاودا که که م و کورپان هه بیته و که مه ترخه م بن له به جی هی نانی مافه کانی هاو پیه تی و هه لسوکه وت کردن له ئاستی یه کتردا نه که ئه و پشت هه لکردنه بیته که له بهر هوکاری مافه ئایینی یه کان روو ده دات ،

(١١٣) انظر : شرح رياض الصالحين : (٤ / ١٣٧ - ١٤٠).

(١١٤) شرح السنة للبغوي : (١ / ٢٢٤).

چونکه پشت هه لکردن له هه لگرانی هه‌واوئاره‌زوو و بیدعه‌چی‌یه‌کان به‌رده‌وامه تاوه‌کو ته‌وبه ده‌که‌ن و ده‌گه‌رینه‌وه له بیدعه‌کردن و شوینکه‌وتنی هه‌واوئاره‌زوو .

له‌مه‌وه بو‌مان دهرده‌که‌ووت که‌وا له دوو حاله‌تدا نه‌م مافانه به‌جیناهیتیرین بو موسلمان که بریتین له :

حاله‌تی یه‌که‌م : نه‌و موسلمان‌ه‌ی که پشتی لیه‌ه‌لکراوه به‌هوی (تاوانی گه‌وره و ئاشکرا) وه :

ئه‌گه‌ر موسلمانێک که‌وته ناو تاوانی‌کی گه‌وره‌وه و به‌ شیوه‌یه‌کی ئاشکراش ئه‌نجامی دها ئه‌وا پیویسته یه‌که‌م جار ئامۆژگاری بکریت بو ئه‌وه‌ی بگه‌رپته‌وه و ته‌وبه‌ بکات و په‌شیمان ببیته‌وه ، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بوو ئه‌وا ده‌بی‌ت پشتی لیه‌ه‌لکریت له لایه‌ن ئه‌و موسلمانانه‌وه که پشت هه‌لکردنیان گاریگه‌ری و سه‌رزه‌نشستی و پاچه‌له‌کاندنێ تیدا ده‌بی‌ت بو سه‌ر ئه‌و که‌سه تاوانباره و هاوشیوه‌کانی و ده‌شبیته‌ مایه‌ی خو پاریزی کردن له که‌وتنه ناو ئه‌و تاوانه بو خوایان و که‌سانی ده‌ورویه‌ریان .

به‌لگه‌ش له سه‌ر ئه‌مه بریتی‌یه له :

فه‌رمووده‌ی ئه‌و سی‌ صه‌حابی‌یه‌ی که له جه‌نگی (ته‌بوک) دا دواکه‌وتن ، وه به‌هوی ئه‌و دواکه‌وتنه‌یان‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و باقی تری صه‌حابه بو ماوه‌ی (۵۰) په‌نجا رۆژ پشتیان هه‌لکرد له‌و سی‌ صه‌حابی‌یه و قسه‌یان له

گه لیاندا نه ده کرد و وه لآمی سه لامیشیان نه ده دایه وه و ته نانهت له (۱۰) ده رۆژی کۆتایدا پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی کرد به جیا بونه وه‌ی خیزانه کانیان لیان تا وه کو نایه‌تی (۱۱۸) ی سورته‌تی (التوبة) دابه‌زی : ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ .

ئیمامی (ابن حجر) له شهرح و شیکردنه وه‌ی ئه وه فه‌رموده‌یه‌ی که له سه‌روه وه ئاماژی بو کرا فه‌رموویه‌تی : (قَالَ الطَّبْرِيُّ : قِصَّةُ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ أَصْلًا فِي هِجْرَانِ أَهْلِ الْمَعَاصِي) (۱۱۵).

واته : به سه‌رهاتی (کعب بن مالک) بنچینه و بنه‌وایه که بو پشت هه‌لکردن له تاوانباران .

هه‌روه‌ها فه‌رموده‌ی ئه وه سه‌حابی‌یه‌ی که پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) نوێژی جه‌نازه‌ی له سه‌ر نه‌کرد به هۆی قه‌رزاری‌یه وه :

عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ : ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ) لَا يُصَلِّي عَلَيَّ عَلَى رَجُلٍ عَلَيْهِ دَيْنٌ ، فَأَتَيْتُ بِمِيتَةٍ ، فَسَأَلَ : أَعَلَيْهِ دَيْنٌ ؟ قَالُوا : نَعَمْ عَلَيْهِ دَيْنَارَانِ ، قَالَ : صَلُّوا عَلَيَّ صَاحِبِكُمْ (...)) (۱۱۶).

(۱۱۵) الفتح : (۱۰ / ۶۱۱) .

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نویژی جه‌نازه‌ی نه‌ده‌کرد له سه‌ر پیاویک که
 قه‌رزار ببوایه‌ت ، جا مردوویه‌کیان بو هینا ، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رموی : ئایا
 قه‌رزی به سه‌ره‌وه‌یه ؟ ووتیان : به‌لئ دوو دیناری به سه‌ره‌وه‌یه ، فه‌رموی :
 ئیوه خوٚتان نویژ له سه‌ر هاوه‌له‌که‌تان بکه‌ن ...

قال المبارکفوري : (قَالَ الْقَاضِي وَغَيْرُهُ : اِمْتِنَاعُ النَّبِيِّ ﷺ) عَنْ الصَّلَاةِ عَلَى الْمَدْيُونِ اِمَّا
 لِلتَّحْذِيرِ عَنِ الدَّيْنِ ، وَالرَّجْرِ عَنِ الْمَمَاطَلَةِ ، وَالتَّقْصِيرِ فِي الْاَدَاءِ ، اَوْ كِرَاهَةِ اَنْ يُوقَفَ دَعَاؤُهُ
 بِسَبَبِ مَا عَلَيْهِ مِنْ حُقُوقِ النَّاسِ وَمَظَالِمِهِمْ .

وَقَالَ الْقَاضِي ابْنُ الْعَرَبِيِّ فِي الْعَارِضَةِ : وَاِمْتِنَاعُهُ مِنَ الصَّلَاةِ لِمَنْ تَرَكَ عَلَيْهِ دَيْنًا تَحْذِيرًا عَنْ
 التَّفَحُّمِ فِي الدُّيُونِ لِئَلَّا تَضَيَّعَ اَمْوَالُ النَّاسِ ، كَمَا تَرَكَ الصَّلَاةَ عَلَى الْعَصَاةِ زَجْرًا عَنْهَا حَتَّى
 يُجْتَنَبَ حَوْفًا مِنَ الْعَارِ ، وَمِنْ حِرْمَانِ صَلَاةِ الْاِمَامِ وَخِيَارِ الْمُسْلِمِينَ (١١٧).

واته : خوگرتنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له کردنی نویژی جه‌نازه له سه‌ر قه‌رزار
 یان بو ووریاکردنه‌وه‌یه له قه‌رز و سه‌رزه‌نشست کردنه له دوا خستنی بردنه‌وه‌ی و
 که‌م ته‌رخه‌می کردنه له دانه‌وه‌یدا ، وه یان له به‌ر پیناخووش بوونی بوو له
 راگرتنی دوعاکه‌ی به‌هوی ئه‌و ماف وسته‌مانه‌ی خه‌لکه‌وه که به سه‌ریه‌وه‌یه‌تی .

(١١٦) صحیح سنن أبي داود رقم : (٣٣٤٣) و صحیح سنن الترمذی رقم : (١٠٦٩) و صحیح سنن النسائی رقم :

(١٩٦٢) واللفظ له ، وأصله في الصحيحين .

(١١٧) تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی : (٤ / ١٧٧) .

وه (ابن العربي) فهمویه‌تی : خوگرته‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له کردنی نویژی جه‌نازه له سه‌ر قه‌رزار له به‌ر ووریا‌کردنه‌وه بووه له که‌وتنه ناو قه‌رزه‌وه بوئ هه‌وه‌ی مال و سامانی خه‌لك نه‌فه‌وتیت ، هه‌روه‌کو چوئن پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نویژی له سه‌ر تاوانباران نه‌ده‌کرد به مه‌به‌ست سه‌رزه‌نشست کردنیان تاوه‌کو دوور بکه‌ونه‌وه لئی له ترسی عه‌یبه و شه‌رمه‌زاری و مه‌حروم و بی‌به‌ش بوون له نویژی پی‌شه‌وا و پیاوچا‌کانی موسلمانان .

وقال صاحب "عون المعبود" : (وَلَا يُصَلِّي عَلَيْهِ الْإِمَامُ رَدْعًا لِأَهْلِ الْمَعَاصِي إِذَا عَلِمُوا أَنَّهُ مِّنْ لَّا يُصَلِّي عَلَيْهِ ، وَلَنَلَّا يَجْتَرِي النَّاسُ عَلَيَّ مِثْلَ فِعْلِهِ) (١١٨).

واته : پی‌شه‌وا‌ی موسلمانان نویژ ناکات له سه‌ر مردووی قه‌رزار له به‌ر پراچه‌له‌کاندن‌ی تاوانباران هه‌گر بزانه‌وه‌وانیش نویژیان له سه‌ر ناکریت ، وه بوئ هه‌وه‌ی خه‌لك چاونه‌ترس نه‌بن له ئاستی ئانجامدانی وینه‌ی هه‌و کرداره‌ی هه‌و .

حاله‌تی دووه‌م : هه‌و موسلمان‌ه‌ی که پشته‌ی لیه‌ه‌لکراوه به‌ه‌وی (بیدعه و له‌ری لادان)ه‌وه :

قال شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله : (وَمِثْلُ أُمَّةِ الْبِدْعِ مِنْ أَهْلِ الْمَقَالَةِ الْمُخَالِفَةِ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ أَوْ الْعِبَادَاتِ الْمُخَالِفَةِ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ : فَإِنَّ بَيَانَ حَالِهِمْ وَتَحْذِيرَ الْأُمَّةِ مِنْهُمْ

(١١٨) عون المعبود شرح سنن أبي داود : (١٢ / ٧٤) وانظر : (٨ / ٣٣٠) منه أيضاً ، والأمثلة على هذا كثيرة انظرها في "هجر المبتدع" للشيخ بكر أبو زيد ص : (٢٦٠ - ٣٠٠) .

وَاجِبٌ بِاتِّفَاقِ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى قَبِلَ لِأَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ : الرَّجُلُ يَصُومُ وَيُصَلِّي وَيَعْتَكِفُ أَحَبُّ إِلَيْكَ أَوْ يَتَكَلَّمُ فِي أَهْلِ الْبِدْعِ ؟ فَقَالَ : إِذَا قَامَ وَصَلَّى وَاعْتَكَفَ فَإِنَّمَا هُوَ لِنَفْسِهِ ، وَإِذَا تَكَلَّمَ فِي أَهْلِ الْبِدْعِ فَإِنَّمَا هُوَ لِلْمُسْلِمِينَ هَذَا أَفْضَلُ ، فَبَيَّنَ أَنَّ نَفْعَ هَذَا عَامٌّ لِلْمُسْلِمِينَ فِي دِينِهِمْ مِنْ جِنْسِ الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ؛ إِذْ تَطْهِيرُ سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينِهِ وَمَنْهَاجِهِ وَشَرْعِيَّتِهِ وَدَفْعِ بَعْغِي هَؤُلَاءِ وَعُدْوَانِهِمْ عَلَى ذَلِكَ وَاجِبٌ عَلَى الْكِفَايَةِ بِاتِّفَاقِ الْمُسْلِمِينَ ، وَلَوْلَا مَنْ يُقِيمُهُ اللَّهُ لِدَفْعِ ضَرَرِ هَؤُلَاءِ لَفَسَدَ الدِّينُ وَكَانَ فَسَادُهُ أَعْظَمَ مِنْ فَسَادِ اسْتِيْلَاءِ الْعَدُوِّ مِنْ أَهْلِ الْحَرْبِ ؛ فَإِنَّ هَؤُلَاءِ إِذَا اسْتَوْلَوْا لَمْ يُفْسِدُوا الْقُلُوبَ وَمَا فِيهَا مِنَ الدِّينِ إِلَّا تَبَعًا وَأَمَّا أَوْلِيكَ فَهُمْ يُفْسِدُونَ الْقُلُوبَ ابْتِدَاءً^(۱۱۹).

واته : پی‌ش‌ه‌وا بیدعه‌چی‌یه‌کان له‌ خاوه‌نی بی‌روباوه‌ر و په‌رست‌شه‌ پی‌چه‌وانه‌کان بو‌ قورئان سوننه‌ت ، ئا‌ئ‌مانه‌ پوونکردنه‌وه‌ی‌ حالیان و ووریا‌کردنه‌وه‌ی‌ موسلمانان لی‌یان واجب و پی‌ویسته‌ به‌ یه‌ک‌ ده‌نگی‌ موسلمانان ، تاوه‌کو ووتراوه‌ به‌ ئیمامی (أحمد بن حنبل) : پی‌او پوژوو بگری‌ت و نویژ بکات و له‌ مزگه‌وتدا بمینیت‌ه‌وه‌ ئایا ئه‌مه‌ خو‌شه‌ویست تره‌ لای تو‌یان قسه‌ سه‌باره‌ت به‌ ئه‌هلی‌ بیده‌ع بکات و حالیان پوونبکاته‌وه‌ ؟

ئه‌وی‌ش‌ فه‌رمووی : ئه‌گه‌ر پوژوو بگری‌ت و نویژ بکات و له‌ مزگه‌وتدا بمینیت‌ه‌وه‌ ئه‌مه‌ سووده‌که‌ی‌ ته‌نها بو‌ خو‌یه‌تی ، وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ سه‌باره‌ت به‌ ئه‌هلی‌ بیده‌ع بکات و حالیان پوون بکاته‌وه‌ و موسلمانان لی‌ ووریا بکاته‌وه‌ سوودی ئه‌مه‌ بو‌ موسلمانانه‌ به‌ گشتی ئه‌مه‌یان باش‌تره ، ئیمامی (أحمد) پوونی‌ کرده‌وه‌ که‌وا

(۱۱۹) مجموع الفتاوی : (۲۸ / ۱۳۱ - ۱۳۲) .

سوودی ئەمه گشتی‌یه بۆ موسلمانان له دین و ئایینه‌که‌یاندا که‌وا به‌شیکه له جیهاد و تیکۆشان له پیناوی خوادا ، چونکه پاک کردنه‌وه‌ی پێگای خوا و ئایینه‌که‌ی و پێبازه‌که‌ی و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی و دوورخستنه‌وه‌ی ده‌ست درێژی ئه‌و بیدعه‌چی‌یانه و دژایه‌تی کردنیان له سه‌ر ئه‌وه واجب له سه‌ر هه‌ندیک له زانایان به یه‌که‌ ده‌نگی موسلمانان ، وه ئه‌گه‌ر که‌سانیک نه‌بی‌ت که‌ خوا دایناون بۆ دوورخستنه‌وه‌ی زیان و زه‌ره‌ری ئه‌و بیدعه‌چی‌یانه ئه‌وا دین و ئایین ده‌گه‌نیا و تیک ده‌چوو ، وه گه‌نیوی و تیک چوونی سه‌ر ده‌ستی ئه‌هلی بیدعه گه‌وره‌ تره له گه‌نده‌لی ده‌ست به سه‌راگرتنی دووژمن له شه‌رخوازان ، چوونکه ئه‌مانه ئه‌گه‌ر ده‌ستیان گرت به سه‌ر موسلماناندا دلّه‌کان و ئه‌وه‌شی که‌ تیی‌دایه له دین و ئایین تیک ناده‌ن و نایگه‌ننن ئیلا وورده وورده و هه‌نگاو به هه‌نگاو نه‌بی‌ت ، به‌لام ئه‌و بیدعه‌چی‌یانه ئا ئه‌وانه سه‌ره‌تا دلّه‌کان تیک ده‌ده‌ن و گه‌نده‌لی ده‌که‌ن.

وقال أبو إسماعيل الصابوني في بيان اعتقاد السلف الصالح أصحاب الحديث :

(ويغضون أهل البدع الذين أحدثوا في الدين ما ليس منه ولا يُحبونهم ولا يصحبونهم ولا يسمعون كلامهم ولا يُجالسونهم...) (١٢٠).

(١٢٠) اعتقاد السلف الصالح أصحاب الحديث ص : (١٠٠) ، رقم : (١٦١) .

(واتفقوا مع ذلك على القول : بقهر أهل البدع وإذلالهم وإخزائهم وإبعادهم وإقصائهم ، والتباعد منهم ومن مُصاحبتهم ومعاشرتهم ، والتقرب إلى الله بمُجانبتهم ومُهاجرتهم ...) (۱۲۱).

واته : ئەهلی سوننه رقیانه له ئەهلی بیده ع ئەوانه ی که له دین و ئاییندا شتانیکیان داهیناوه که به شیک نی یه لسی ، وه ئەهلی بیده عیان خوشناویت و هاوه لیتیان ناکهن و گوئی بۆ قسه یان ناگرن و له گه لیاندا دانانیشن ...

وه ئەهلی سوننه له گه ل ئەمه دا یه ک دهنگن له سه ر بیروباوه پی :

پۆرت شکاندنی ئەهلی بیده ع و سه رشۆر کردنیان و ئابروو بردنیان و دوورخستنه وه یان و که نار خستنیان ، ههروه ها دوور که وتنه وه لییان و له هاورییه تی و تیکه لاوی کردنیان ، و نزیک بوونه وه له خوا به دوور که وتنه وه لییان و پشت لسی کردنیان ...

(۱۲۱) اعتقاد السلف الصالح أصحاب الحديث ص : (۱۱۲) ، رقم : (۱۷۵) .

دوو تیبینی :

یه‌که م : مه‌به‌ست له (پشت لئ‌کردن) له ئه‌هلی بیده‌ع و ئه‌وانه‌ی که تاوان به

ئاشکرا ده‌که‌ن له سئ خالی سه‌ره‌کیدا کۆده‌بیته‌وه که بریتین له :

۱ - بۆ ئه‌وه‌ی که‌سی (پشت لئ‌کراو) بچیت به خۆیدا و بیریک له خۆی و

کرداره ناشه‌رعی و ناراسته‌که‌ی بکاته‌وه و وازی لیبینیت .

۲ - بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پشتی لئ‌کردوه پاریزراو بیت له وه‌له و تاوانه‌ی

که ئه‌و تیبیدا ده‌تلیته‌وه و به هۆی ئه‌وه‌وه توشی نه‌خۆشی نه‌بیت .

۳ - بۆ ئه‌وه‌ی که‌سانی تر چاوی لئ‌نه‌که‌ن و شویندی نه‌که‌ون و توشی

نه‌خۆشی نه‌بن به هۆی تیکه‌لاوی کردنی یه‌وه .

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ : كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ ، فَحَامِلِ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحاً طَيِّبَةً ، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحاً خَبِيثَةً)) (١٢٢).

واته : نمونه‌ی هاوه‌لی چاک و هاوه‌لی خراب : وه‌کو هه‌لگری بۆنی

(١٢٢) صحيح البخاري رقم : (٢١٠١) و (٥٥٣٤) وصحيح مسلم رقم : (٣٧) والبيهقي في "شعب الإيمان" رقم :

(٩٤٣٥) ، نقلاً عن سلسلة الأحاديث الصحيحة (٧ / ٦٥١) ، رقم : (٣٢١٤) .

میسک (واته بۆن فرۆش) و فووکار به کوورهدا وایه ، هه‌لگری بۆنی میسک یان له‌و بۆنه‌ت پئ‌ده‌به‌خشیت یان لئ‌ی ده‌کپیت یان بۆنی خۆشی لئ‌ده‌بینیت و هه‌لیده‌مزیت ، به‌لام فووکار به کوورهدا یان جله‌کانت ده‌سوتینیت یان بۆنی پیسی لئ‌ده‌بینیت و هه‌لیده‌مزیت .

واته : هاوړی و هاومه‌جلیسی چاک خیردار و بی زیانه ، به‌لام هاوړی و هاومه‌جلیسی خراب بی‌خیر و زیان به‌خشه .

قال الإمام الألباني : (من فوائد هذا الحديث ما تَرَجَّم البيهقي بقوله : "باب مُجَانِبَةِ الْفَسَقَةِ وَالْمُبْتَدَعَةِ ، وَمَنْ □ يُعِينِكَ عَلَى طَاعَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ" (١٢٣).

واته : له سووده‌کانی ئەم فه‌رمووده‌یه ئەوه‌یه که ئیمامی (البیهقی) ئەم ناونیشانە ی بۆ داناوه :

(بابه‌تی : دوور کهوتنه‌وه له تاوانباره فاسقه‌کان و بیدعه‌چی‌یه‌کان ، هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی که‌وا یاریده‌ده‌رت نین له سه‌ر گوێپرایه‌لی خوای گه‌وره) .

دووهم : په‌یره‌وکردنی بابه‌تی (پشت لئ‌کردن) ئەحکامی تاییه‌تی خۆی هه‌یه و ده‌بی‌ت ئەو ئەحکامانه له به‌رچاو بگێرین له کاتی پشت لئ‌کردندا ، به‌لام له به‌ر ئەوه‌ی ئەو ئەحکامانه وورده‌کاری تیدا‌یه و بابه‌تی ئەم کتیبه‌ش (برایه‌تی نیوان

(١٢٣) سلسلة الأحاديث الصحيحة : (٧ / ٦٥١) تحت الحديث رقم : (٣٢١٤) .

موسلمانان) په یوه نډی‌یه کی پاسته وځوی نی‌یه له گه‌ل ئه‌م بابه‌ته دا ئه‌وا
 دهره‌تمان نی‌یه لیره‌دا به تیر و ته‌سلی و به دریژی باسیان لیوه بکه‌ین ، بویه به
 کورتی هه‌ندی‌ک له‌و ئه‌حکامانه باس ده‌که‌م :

۱ - په‌یره‌وکردنی بابه‌تی (پشت لی‌کردن) له کاتی‌کدا پیویسته که‌وا یه‌کیک
 یان زیاتر له مه‌به‌ست و ئامانجه‌کانی ئه‌م کاره له واقعدا به‌رجه‌سته بییت و به‌دی
 بییت ، ئه‌گینا (پشت لی‌کردن) دروست نی‌یه .

۲ - ده‌بییت په‌یره‌وکردنی (پشت لی‌کردن) به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلام و موسلمانانی
 تیدا به‌رقه‌رار بییت و زیان و گه‌نده‌لی که‌م کاته‌وه و نه‌یهیلایت ، به‌لام ئه‌گه‌ر به
 پیچه‌وانه‌وه به‌سه‌رماندا شکایه‌وه و زیان و گه‌نده‌لی زیاتر بوو له به‌رژه‌وه‌ندی‌یه
 شه‌ری‌یه‌کانی ئه‌وا دروست نی‌یه .

۳ - په‌یره‌وکردنی بابه‌تی (پشت لی‌کردن) ده‌گورپیت له‌سه‌رده‌میکه‌وه بو
 سه‌رده‌میکی تر و له شوینیکه‌وه و بو شوینیکی تر و هه‌روه‌ها له‌که‌سیکیشه‌وه
 بو که‌سیکی تر ، ئه‌وه‌ش به‌پی‌ی ئه‌م حاله‌تانه :

أ / ئه‌گه‌ر ئه‌هلی سوننه‌ زور و به‌هیز و خاوه‌نی توانا و ده‌سه‌لات بوون ئه‌وا
 په‌یره‌وکردنی (پشت لی‌کردن) دروسته ، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌هلی سوننه‌ له
 سه‌رده‌می‌کدا یان له شوینیکدا که‌م و لاواز و بی‌توانا بوون ئه‌وا (پشت لی‌کردن)
 دروست نی‌یه .

ب / ده بیټ ئه و که سه ی که (پشت ده کات) له که سی بیدعه چی یان تاوانبار خاوه ن که سایه تی یه کی ئاوه ها بیټ که (پشت لی کردنه که ی) کاریگه ری هه بیټ له سه ر که سی (پشت لی کراو) و که سانی ده وروبه ری .

ج / ده بیټ که سی (پشت لی کراو) شایسته ی پشت لی کردن بیټ به وه ی که تاوانی گه وره به ئاشکرا ئه نجام بدات یان سوور بیټ له سه ر بیدعه کردن یان بانگه وازکار بیټ بو بیدعه .

٤ - (پشت لی کردن) چه ندین جوړ و شیواز و پله ی هه یه :

- هه ندیک جار به لی دانی (بیدعه چی یان تاوانبار) ده بیټ .

- وه هه ندیک جار به به ند کردنی ده بیټ .

ئه م دوو شیوازه ته نها له کاتی هه بوونی ده سه لات و توانادا په پیره وده کرین .

- وه هه ندیک جار به هاوړپیه تی نه کردن و تیکه لاو نه بوون ده بیټ .

- وه هه ندیک جار به سه لام لی نه کردن ده بیټ .

وه له گه ل ئه م جوړ و شیوازانده دا چه ندین و چه ندین شیواز و پله ی تر هه یه

که زانایانی ئه هلی سوننه باسیان لیوه کردوه ، ئه مه ش به پی ی سه رده م و

شوین و که سه کانه وه گوړانکاری به سه ر دیت .

سه‌بارت به‌م بابته هندیك له وتهی زانایانی هاوچه‌رخی ئەهلی سوننه باس ده‌که‌م به‌ کورتی :

١ - شیخ (ابن باز) په‌حمه‌تی خوای لیبیت فه‌رموویه‌تی : (...) ، وإن رأیت أنَّ الهجرَ یزید المهجور شراً ، وأنَّ اتصالک به أنفع له فی دینه وأقل لشره فلا تهجره ، لأنَّ الهجرَ یقصد منه العلاج فهو دواء ، فإذا کان لا ینفع بل یزید الداء داءً فأنت تفعل ما هو الأصلح من الاتصال به وتکرار النصیحة والأمر بالمعروف والنهي عن المنکر من غیر اتخاذ صاحباً ولا خلیلاً ، لعل الله أن ینفع بذلك ... (١٢٤).

واته : ئەگەر بینیت (پشت لی‌کردن) ده‌بیته هوی زیاد بوونی خراپه‌ی (پشت لی‌کراو) ، وه په‌یوه‌ندی کردنت پییه‌وه سوودی هه‌بوو بوی له رووی ئاینه‌که‌یه‌وه و خراپه‌ی که‌م تر ده‌کرده‌وه ئەوا (پشتی لی‌مه‌که) ، چونکه مه‌به‌ست به (پشت لی‌کردن) چاره‌سه‌ر کردنه و بریتی‌یه له ده‌رمان ، جا ئەگەر سوودی نه‌بوو به‌لکو به‌هوی‌وه نه‌خوشی‌یه‌که زیادی کرد ئەوا تو و کاره ده‌که‌یت که‌وا چاکتر بی‌ت له په‌یوه‌ندی کردن پییه‌وه و دووباره کردنه‌وه‌ی ئامۆژگاری کردنی و فه‌رمان پی‌ی کردنی به‌ چاکه و پی‌گیری لی‌کردنی له خراپه به‌ بی‌ئوه‌ی بیکه‌یت به‌ براده‌ر و هاوپی و دۆست و خۆشه‌ویستی خۆت ، به‌لکو به‌وه خوا سوودی پی‌ی بگه‌یه‌نی‌ت .

(١٢٤) مجموع فتاوی و مقالات متنوعه : (٥ / ٣٤٣ - ٣٤٤) .

۲ - وه شیخ (الألبانی) په‌حمه‌تی خوی لیبیت فه‌رموویه‌تی : (... ، المقاطعة وسيلة شرعية يُرادُ بها تحقيق مصلحة مشروعة وهي تأديب المُهاجر أي المُقَاتع ، فإذا كانت المقاطعة لا تؤدبه بل تزيدُه ضلالاً على ضلاله فحينئذٍ لا تجب المقاطعة .

فلذلك نحن اليوم لا نتشبت بالوسائل التي كان يتعاطاها السلف ، لأنهم كانوا ينطلقون بها من موقف القوة ، واليوم المسلمون ضُعفاء في كل شيء ليس فقط الحكومات بل الأفراد ، والأمر كما قال ﷺ : "إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ ، وَمَنْ الْغُرَبَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : أَنْاسٌ صَالِحُونَ فِي أَنْاسٍ سَوْءٍ كَثِيرٍ مَنْ يَعَصِيهِمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يُطِيعُهُمْ" .

فلو نحن فتحنا باب المقاطعة والهجر والتبديع لفعلنا ما يُخالف المصلحة الشرعية (...)(١٢٥).

واته : دابران (پشت لی‌کردن) ریگاچاره‌یه‌کی شه‌رعی‌یه‌مه‌به‌ست پی‌ی
به‌دیهنانی به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کی ری‌پیدراوه له شه‌ردا که بریتی‌یه له ته‌می‌کردنی
(پشت لی‌کراو) و‌ئه‌و که‌سه‌ی که‌وا لی‌ی داده‌برپییت ، جا‌ئه‌گه‌ر دابران (پشت
لی‌کردن)‌ه‌که‌نه‌بووه‌ما‌یه‌ی ته‌می‌کردنی به‌لکو گومر‌ابوونی زیادی کرد به‌سه‌ر
گومر‌ایه‌تی‌یه‌که‌یه‌وه‌ئه‌وا له‌و کاته‌دا دابران (پشت لی
کردن) پی‌ویست (واجب) نی‌یه .

(١٢٥) شریط من هو الکافر ؟ وما هی البدعة الکفرة ؟

له بهر ئه‌وه ئیمه له م پۆژگارهدا دهست نابهن بۆ ئه‌و پێگاچاره‌یانه‌ی که‌وا سه‌له‌ف ده‌یانگرته‌به‌ر ، چونکه ئه‌وان له بارودۆخی هه‌بوونی هیز و تواناوه ئه‌و پێگاچاره‌یانه‌یان ده‌گرته‌به‌ر ، به‌لام ئه‌مپۆ موسلمانان لاوازن له هه‌موو شتی‌کدا نه‌ک ته‌نها حکومه‌ته‌کان به‌لکو به‌ تاکه‌کانیشه‌وه ، وه‌ حاله‌ته‌که‌ به‌و شیوازه‌یه که‌وا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی : "به‌راستی ئیسلام به‌ غه‌ریبی ده‌ستی پێکرد و له داها‌توویه‌کی نزیکیشدا غه‌ریب و نامۆ ده‌بیته‌وه جا به‌خته‌وه‌ری و خۆشحالی بۆ ئه‌وانه‌ی که‌وا غه‌ریبن ، وترا : غه‌ریبه‌کان کین ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ؟ فه‌رمووی : که‌سانیکێ چاکی که‌من له نیو که‌سانیکێ خراپی زۆردا ، ئه‌وانه‌ی که‌وا سه‌رپێچییان ده‌که‌ن زۆرتن له‌وانه‌ی که‌وا گوێرايه‌لییان ده‌که‌ن" .

که‌واته ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌رگای دا‌ب‌پ‌ان و پشت لێ‌کردن و به‌ بیده‌چی دانان بکه‌ینه‌وه ئه‌وا کاریک ده‌که‌ین که پێچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی شه‌رعی یه .

۳ - وه شیخ (ابن العثیمین) په‌حمه‌تی خوا‌ی لیبیت فه‌رموویه‌تی : (فإذا كان في هجر من فعل المعصية لترك واجب أو فعل محرم فائدة يُهجر حتى تتحقق الفائدة ، وأما من كان هجره لا يفيد شيئا بل لا يزيد الأمر إلا شدة وإلا بُعداً عن أهل الخير فلا يُهجر ، لأنَّ الشرع جاء بالمصالح وليس بالمفاسد ...) (١٢٦).

(١٢٦) شرح رياض الصالحين : (٤ / ٢١٩ - ٢٢٠) .

واته : ئەگەر پشت کردن له کهسیک که تاوانی کردبیت به ازهینان له فهزیک یان به کردنی حه‌رامیک سوودی هه‌بوو ئەوا پشتی لئ‌ده‌کریت تاوه‌کو ئەو سووده به‌دی دیت ، به‌لام ئەگەر کهسیک پشت لئ‌کردنی هیچ سوودی پینه‌گه‌یاند به‌لکو کاره‌که زیاتر توندتر بووه‌وه و کابرای پشت لئ‌کراو زیاتر دوور که‌وته‌وه له چاکه‌کاران ئەوا پشتی لئ‌ناکریت ، چونکه شهرع به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی هیناوه نه‌ک زیان و خراپه‌کان .

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی : (...) ، فُكُلُ مُؤْمِنٍ وَإِنْ كَانَ فَاسِقًا فَإِنَّهُ يُحْرَمُ هَجْرُهُ مَا لَمْ يَكُنْ فِي الْهَجْرِ مَصْلَحَةٌ ، فَإِذَا كَانَ فِي الْهَجْرِ مَصْلَحَةٌ هَجْرُنَاهُ ، لِأَنَّ الْهَجْرَ حِينَئِذٍ دَوَاءٌ ، أَمَّا إِذَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَصْلَحَةٌ أَوْ كَانَ فِيهِ زِيَادَةٌ فِي الْمَعْصِيَةِ وَالْعِتْوِ فَإِنَّ مَا لَا مَصْلَحَةَ فِيهِ تَرْكُهُ هُوَ الْمَصْلَحَةُ (...)(١٢٧).

واته : هه‌موو برودادریک ئەگەر چی فاسق و لاپرئ‌گریش بیت به‌پاستی پشت لئ‌کردنی حه‌رامه مه‌گەر له‌و پشت لئ‌کردنه‌دا به‌رژه‌وه‌ندی هه‌بیت ، جا ئەگەر ئەو پشت لئ‌کردنه به‌رژه‌وه‌ندی تیدا هه‌بوو ئەوا پشتی لئ‌ده‌که‌ین ، چونکه ئەو کاته پشت لئ‌کردن ده‌رمان و چاره‌سه‌ره ، به‌لام ئەگەر به‌رژه‌وه‌ندی تیدا نه‌بوو یان بووه هۆی زیاد بوونی تاوان و سه‌رکه‌شی ئەوا به‌پاستی ئەوه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندی تیدا نه‌بیت وازلئ‌هینانی به‌رژه‌وه‌ندیه .

(١٢٧) مزیل الإلباس فی الأحکام علی الناس ص : (٢٥٢) .

٤ - وه شیخ (مقبل) ره حمه تی خوی لیبیت فه رمویه تی : (...) ، فلا بُدَّ من النظر في مصلحة الهجر ، إذا كان الهجرُ سيؤثر ويرجع الشخص إلى الحق فلا بأس أن يُهجر ، وإذا كان سيزداد عتواً ونفوراً فلا تَهْجُر ... (١٢٨).

واته : پیویسته پروانریت بۆ بهرژه وهندی پشت لی کردن ، نه گهر پشت لی کردن کاریگری هه بوو و که سه پشت لی کراوه که ی گپرایه وه بۆ لای حه ق و راستی نهوا پشت لی کردن دروسته و هیچی تیدا نی یه ، وه نه گهر بووه هوی زیاد بوونی سه ره که شی و دوورکه وتنه وه ی که سه که نهوا پشتی لی ناکریت .

هه روه ها فه رمویه تی : (...) ، أنصحكم أن لا تحضروا مُحاضرات المبتدعة من حزیین و غیرهم ، لماذا ؟

لأنهم يبتون السموم فيها شعرتم أو لم تشعروا ، أمّا إذا لقيته في الطرق فالسلام عليكم ، وعليكم السلام ، وإذا صافحك فصافحه ، لكن من أجل سلامة قلوبكم والمحافظة على قلوبكم من الشبه أنصحكم أن لا تحضروا مُحاضرات المبتدعة سواء كانوا حزیین أم غیرهم ... (١٢٩).

واته : ئامۆژگاریتان ده که م به ئاماده نه بوونی وانه و وتار و کۆپی بیدعه چی یه کان له حزبییه کان و جگه له وانیش ، بۆ ؟

(١٢٨) غارة الأشرطة : (٢ / ٨٧ - ٨٨) .

(١٢٩) الأجوبة السديدة في فتاوى العقيدة : (١ / ١٦٧ - ١٦٨) للشيخ مقبل الوداعي .

چونکه ئەو بیدعه‌چی‌یانه له نیو ئەو وانه و وتار و کۆرانه‌دا ژه‌هر بلاو ده‌که‌نه‌وه به خۆتان بزانیان نه‌زانیان ، به‌لام ئە‌گه‌ر له پێگادا پێی گه‌یشتیت ئە‌وا سه‌لامی لێ‌بکه و وه‌لامی سه‌لام کردنی‌شی بده‌ره‌وه ، وه ئە‌گه‌ر ته‌وقه‌ی له گه‌لا کردیت ئە‌وا تۆش ته‌وقه‌ی له گه‌لا بکه ، به‌لام له به‌ر سه‌لامه‌تی و پاراستنی دله‌کانتان له گومان و شوبهه‌کانیان ئامۆژگاریتان ده‌که‌م به ئاماده نه‌بوونی وانه و وتار و کۆری بیدعه‌چی‌یه‌کان چ حزبییه‌کان بن یان جگه له‌وان بن یه‌کسانه .

وه بۆ زیاتر شاره‌زا بوون له‌م بواره‌دا : ئامۆژگاری خوینهر ده‌که‌ین به خویندنه‌وه‌ی ئە‌م کتیبه زۆر به سووده به ناوینیشانی :

(هَجْرُ الْمُبْتَدِعِ) للعلامة الشيخ : (بکر بن عبد الله أبو زيد) .

چهند فهرمووده‌یه‌کی پیغه‌مبهر (ﷺ)

سه‌باره‌ت به روون کردنه‌وه‌ی هه‌ندیکی تر له

مافه‌کانی موسلمان به سه‌ر برای موسلمان‌یه‌وه

فه‌رمووده‌کان :

۱ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَنْفَعْهُ))^(۱).

واته : هه‌رکه‌سێک له ئیوه توانای هه‌بوو سوود به برای موسلمان‌ی بگه‌یه‌نی‌ت ئەوا با سوودی پێ بگه‌یه‌نی‌ت .

۲ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((الْمُؤْمِنُ مِرْآةُ الْمُؤْمِنِ ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ يَكْفُ عَلَيْهِ ضَيْعَتَهُ وَيَحْطُطُهُ مِنْ وَرَائِهِ))^(۲).

(۱) صحیح مسلم رقم : (۲۱۹۹) .

(۲) صحیح سنن‌ی‌ ابی‌ داود رقم : (۴۹۱۸) و سلسله‌ی‌ الأحادیث‌ الصحیحة رقم : (۹۲۶) و صحیح‌ الجامع‌ الصغیر رقم : (۶۶۵۶) .

قال صاحب "عون المعبود" : ("يَكْفُ عَلَيْهِ ضَيْعَتَهُ" : أَي يَمْنَعُ تَلَفَهُ وَحُسْرَانَهُ ، فَهُوَ مَرَّةٌ مِنَ الضِّيَاعِ ، وَقَالَ فِي "الْتِهَامَةِ" : وَضَيْعَةُ الرَّجُلِ مَا يَكُونُ مِنْ مَعَاشِهِ كَالصَّنْعَةِ وَالتِّجَارَةِ وَالزَّرَاعَةِ وَغَيْرِ ذَلِكَ أَي يَجْمَعُ إِلَيْهِ مَعِيشَتَهُ وَيَضُمُّهَا لَهُ ، "وَيَحْطُطُهُ مِنْ وَرَائِهِ" : أَي يَحْفَظُهُ وَيَصُونُهُ وَيَدْبُ عَنْهُ بِقَدْرِ الطَّاقَةِ) عون المعبود بشرح سنن أبي داود : (۱۳ / ۱۲۵) .

واته : ئیماندار ئاوینه‌ی ئیمانداره ، وه ئیماندار برای ئیمانداره ، پاریزگاری بژیوی دهکات له فوتان و تیاچوون و ده‌پیاریزیت به پی‌ی توانا .

۳ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ : (إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا صَافَحَ أَخَاهُ تَحَاتَّتْ خَطَايَاهُمَا كَمَا يَتَحَاتُّ وَرَقُ الشَّجَرِ) (۳).

واته : نه‌گهر موسلمان دهستی خسته ناو دهستی برای موسلمان‌ی و

ته‌وقه‌ی له گه‌لدا کرد نه‌وا تاوانه‌کانیان ده‌وه‌ریت وه‌کو چۆن گه‌لای دار ده‌وه‌ریت

۴ - وَعَنْ أَبِي شَرِيحٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : (مَنْ أَقَالَ أَخَاهُ بَيْعًا أَقَالَ اللَّهُ عَثْرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (۴).

واته : هه‌رکه‌سیک په‌شیمان بوونه‌وه‌ی برای موسلمان‌ی له کرین و فروشتن و مامه‌له‌یه‌کدا قه‌بول بکات نه‌وا خوا خزان و پی‌هه‌لکه‌وتنی پوژی قیامت لا ده‌بات له پێیدا .

۵ - وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : (إِذَا كَفَّنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُحَسِّنْ كَفَنَهُ) (۵).

(۳) صحیح الترغیب و الترهیب رقم : (۲۷۲۱) .

(۴) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (۲۶۱۴) و صحیح الترغیب و الترهیب رقم : (۱۷۵۹) .

واته : نه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه برای موسلمانان کفن پو‌ش کرد نه‌وا با به باشی و ری‌ک و پی‌کی کفن پو‌شی بکات .

٦ - وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيُزْرِعْهَا أَوْ فَلْيُزْرِعْهَا أَخَاهُ ، وَلَا يُكَارِبْهَا بِثُلُثٍ وَلَا بِرُبْعٍ وَلَا بِطَعَامٍ مُسَمًّى))^(٦).

واته : هه‌رکه‌سی‌ک زه‌وی‌یه‌کی هه‌بوو نه‌وا با بی‌کی‌لیت و کشتوکالی تیدا بکات نه‌گینا با بیدات به برایه‌کی موسلمانان بو نه‌وه‌ی نه‌و بی‌کی‌لیت و کشتوکالی تیدا بکات ، وه با به کری نه‌یدات پی‌ی چ به سی‌یه‌ک بی‌ت یان به چواریه‌ک بی‌ت یان به خواردنی‌کی ناو براو و دیاری کراو بی‌ت .

واته : نه‌گه‌ر خو‌ی به کاری نه‌هینا نه‌وا با به بی به‌رامبه‌ر بیدات به برا موسلمانانه‌کی وه‌کو چاکه کاری‌یه‌ک له گه‌لیدا ، وه نه‌مه‌ش نه‌وه ناگه‌یه‌نی‌ت که زه‌وی به کری‌دان هه‌رام بی‌ت ، به‌لام باشتر وایه له به‌ر خوا بی‌ت له به‌ر پی‌زی برایه‌تی .

٧ - وَعَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ نَفْسِهِ أَوْ مَالِهِ أَوْ مِنْ أَحِبِّهِ مَا يُعْجِبُهُ فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَاتِ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ))^(٧).

(٥) صحیح مسلم رقم : (٢٢٢٨) .

(٦) صحیح سنن أبي داود رقم : (٣٣٩٥) و صحیح سنن النسائي رقم : (٣٨٩٧) .

(٧) صحیح الجامع الصغير رقم : (٥٥٦) .

واته : ئەگەر یه‌کیك له ئیوه شتیکی بینی له خۆیدا یان له مالیدا یان له برای موسلمانیدا ئەوا با دوعای به‌ره‌که‌تی بۆ بکات (واته : بلیت خواجه به‌ره‌که‌تی تی‌بخه) ، چونکه پیکانی چاو‌ه‌ق و راسته .

۸ - وَعَنْ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يُعَزِّي أَخَاهُ مُصِيبَةً إِلَّا كَسَاهُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ مِنْ حُلْلِ الْكِرَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۸).

واته : هەر ئیماندارێك سه‌ره‌خۆشی برایه‌کی موسلمانێ بکات به‌هۆی کاره‌ساتیکه‌وه ئیلا خواجهی په‌روه‌ردگار پۆشاکێ پێزداریتی له‌به‌ر ده‌کات له‌ پۆژی قیامه‌تدا .

۹ - وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِذَا زَارَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَجَلَسَ عِنْدَهُ فَلَا يُقَوْمَنَّ حَتَّى يَسْتَأْذِنَهُ))^(۹).

واته : ئەگەر یه‌کیك له ئیوه سه‌ردانی برایه‌کی موسلمانێ کرد و دانیشته‌ له‌ لای ئەوا با هه‌لنه‌سیت تاوه‌کو ئیزن و پوخسه‌تی لێده‌خوازیت .

۱۰ - وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِذَا سَلَ أَحَدُكُمْ سَيْفًا لِيَنْظُرَ إِلَيْهِ فَأَرَادَ أَنْ يَنَاوِلَهُ أَخَاهُ فَلْيُعْمِدْهُ ثُمَّ يَنَاوِلْهُ إِيَّاهُ))^(۱۰).

(۸) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (۱۶۰۱) و صحیح الجامع الصغیر رقم : (۵۷۵۲) .

(۹) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (۱۸۲) و صحیح الجامع الصغیر رقم : (۵۸۳) .

(۱۰) صحیح الجامع الصغیر رقم : (۶۰۴) .

واته : ئەگەر یه‌كێك له ئیوه شمشیرکی دهرهینا له کێلانه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی سه‌هیری بکات ئەنجا ویستی بیداته ده‌ست براهی‌که‌ی موسلمان‌ی‌یه‌وه ئه‌وا با بیخاته ناو کێلانه‌که‌ی پاشان بیداته ده‌ستی‌یه‌وه .

هه‌روه‌ها ئەگەر فیشه‌که‌ی چه‌که‌که‌ی پانی‌بوو وه ویستی بیداته ده‌ست براهی‌که‌ی موسلمان‌ی‌یه‌وه ئه‌وا با چه‌که‌که‌ی دابخات پاشان بیداته ده‌ستی‌یه‌وه .

۱۱ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسِّلَاحِ ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ ، فَيَقَعُ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ))^(۱۱).

واته : با هیچ‌کە‌سێک له ئیوه پووی چه‌که‌که‌ی نه‌کات له براهی‌که‌ی موسلمان‌ی ، چونکه ئه‌و نازانیت له‌وانه‌یه شه‌یطان له ده‌ستی دهرکات و بیخاته ناو دۆلێک له ناگره‌وه .

۱۲ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ أَشَارَ عَلَى أَخِيهِ بِأَمْرٍ يَعْلمُ أَنَّ الرُّشْدَ فِي غَيْرِهِ فَقَدْ خَانَهُ))^(۱۲).

واته : هه‌رکه‌سێک پێنمایی براهی‌که‌ی موسلمان‌ی بکات به شتێک که‌وا بزانی‌ت چاکه و هۆشمه‌ندی له جگه له‌وه‌دایه ئه‌وا خیانه‌تی لی‌کردوه .

(۱۱) صحیح البخاری رقم : (۷۰۷۲) و صحیح مسلم رقم : (۲۶۱۷) .

(۱۲) صحیح سنن أبي داود رقم : (۳۶۵۷) و صحیح الجامع الصغیر رقم : (۶۰۶۸) .

۱۳ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ أَحَاهُ أَنْ يَغْرَزَ حَشْبَةً فِي جِدَارِهِ فَلَا يَمْنَعُهُ))^(۱۳).

واته : نه‌گه‌ر برایه‌کی موسلمان‌ی به‌کیک له ئیوه ئیزن و پوخسه‌تی خواست بۆ نه‌وه‌ی داریک بکات به دیواری خانووه‌که‌یدا نه‌وا با ریگری لی‌نه‌کات .

۱۴ - وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((كَيْفَ عَنِ الْإِقْرَانِ [يَعْنِي فِي التَّمْرِ] إِلَّا أَنْ يَسْتَأْذِنَ الرَّجُلُ مِنْكُمْ أَحَاهُ))^(۱۴).

واته : به جوت و دوو دوو به یه‌که‌وه خورما مه‌خون ئیلا مه‌گه‌ر ئیزن و پوخسه‌ت بخوازیت له برا موسلمان‌ه‌که‌ت .

۱۵ - وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((لَا يَأْخُذَنَّ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ لَاعِبًا وَلَا جَادًّا ، وَمَنْ أَحَدَّ عَصَا أَخِيهِ فَلْيَرْذَهَا))^(۱۵).

واته : با هیچ که‌سیک له ئیوه شتومه‌کی برای موسلمان‌ی نه‌بات نه به مه‌به‌ستی یاری و سوعبه‌ت و نه به راستیش ، وه هه‌ر که‌سیک گالۆکی برایه‌کی موسلمان‌ی برد نه‌وا با بیگریته‌وه .

^(۱۳) صحیح سنن أبي داود رقم : (۳۶۳۴) وصحيح سنن الترمذي : (۱۳۵۳) .

^(۱۴) صحیح الجامع الصغير رقم : (۶۸۶۳) والزيادة في صحيح سنن ابن ماجه رقم : (۳۳۳۲) .

^(۱۵) صحیح سنن أبي داود رقم : (۵۰۰۳) وصحيح الترغيب والترهيب رقم : (۲۸۰۸) .

۱۶ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ فَأَطَعَهُ مِنْ طَعَامِهِ فَلْيَأْكُلْ وَلَا يَسْأَلْ عَنْهُ ، وَإِنْ سَقَاهُ مِنْ شَرَابِهِ فَلْيَشْرَبْ وَلَا يَسْأَلْ عَنْهُ))^(۱۶).

واته : نه‌گه ریه کی‌ک له ئیوه پویشته لای برایه‌کی موسلمان‌ی و ئه‌ویش له خواردنه‌کانی خواردنیکی دایه ئه‌وا با بیخوات و پرسیری لئی نه‌کات سه‌بارت به‌و خواردنه ، وه نه‌گه ر خواردنه‌وه‌یه‌کی دایه ئه‌وا با بیخواته‌وه و پرسیری لئی نه‌کات سه‌بارت به‌و خواردنه‌وه‌یه .

چونکه پرسیر لئی کردنی مایه‌ی گومانی خراب پی‌بردنه که ده‌بیته مایه‌ی دل گرانی و نارپه‌حت بوونی خاوه‌نی ئه‌و خواردن و خواردنه‌وه‌یه .

۱۷ - وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ اقْتَطَعَ مَالَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ يَمِينِ لَقِيَّ اللَّهُ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ))^(۱۷).

(۱۶) صحیح الجامع الصغیر رقم : (۶۸۶۳) و سلسله الأحادیث الصحیحة رقم : (۶۲۷) .

وقال الشيخ الألباني رحمه الله : (والظاهر أنَّ الحديثَ محمولٌ على من غلب على ظنه أنَّ الأخ المسلم ماله حلال ويتقي المحرمات والأجواز بل وجب السؤال كما هو شأن بعض المسلمين المستوطنين في بلاد الكفر فهؤلاء وأمثالهم لا بُدَّ من سؤالهم عن لحمهم مثلا أقتيل هو أم ذبيح ؟) السلسلة : (۲ / ۲۰۴) .

(۱۷) صحیح سنن الترمذی رقم : (۳۰۱۲) صحیح الجامع الصغیر رقم : (۵۷۱۹) .

وعن الحارث بن البرصاء (رضي الله عنه) قال سمعت رسول الله (ﷺ) وهو يقول : ((من اقتطع مال أخيه يمين فاجرة فليتبوأ مقعده من النار)) صحیح الترغیب والتزهیب رقم : (۱۸۳۴) .

واته : هه‌رکه سئیک مالی برای موسلمان‌ی ببات به سویند خواردنی درۆ و تاوانباری ئه‌وا با جیگای خوئی له ناگردا دابین بکات .

واته : هه‌رکه‌سیک مالی برای موسلمانان ببات به سویند خواردن دِرؤ ئه‌وا کاتیک ده‌گات به خوا خوی په‌روه‌ردگار لئی تورپه‌یه .

۱۸ - وَعَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ بَيْتِهِ)) (۱۸).

واته : ئه‌ی کۆمه‌لی ئه‌وانه‌ی که به زمان ئیمانان هیناوه و ئیمانیش نه‌رۆیشتووته ناو دلی‌یه‌وه : غه‌یبه‌تی موسلمانان مه‌که‌ن ، و به دوا‌ی عه‌یبه و که‌م و کورپاندا مه‌گه‌رپین چونکه هه‌رکه‌سیک به دوا‌ی عه‌یبه و که‌م و کورپا‌ی برای موسلماناندا بگه‌رپیت ئه‌وا خوی په‌روه‌ردگار به دوا‌ی عه‌یبه و که‌م و کورپاندا ده‌گه‌رپیت ، وه هه‌رکه‌سیک خوی په‌روه‌ردگار به دوا‌ی عه‌یبه و که‌م و کورپاندا بگه‌رپیت ئه‌وا خوا ئابرووی ده‌بات ئه‌گه‌ر له ناوه‌راستی ماله‌که‌ی خۆیشیدا بی‌ت .

۱۹ - وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ نَصَرَ أَحَاهُ بَطَّهْرُ الْعَيْبِ نَصَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)) (۱۹).

واته : هه‌رکه‌سیک برای موسلمانان سه‌ربخات و به‌رگری لیبکات له کاتیکدا که خۆی دیارنی‌یه ئه‌وا خوا سه‌ری ده‌خات و به‌رگری لئی ده‌کات له دونیا و قیامه‌تدا.

(۱۸) صحیح سنن أبی داود رقم : (۴۸۸۰) و صحیح الجامع الصغیر رقم : (۷۹۸۴) .

(۱۹) صحیح الجامع الصغیر رقم : (۶۵۷۴) و سلسله الأحادیث الصحیحة رقم : (۱۲۱۷) .

خوشه‌ویست‌ترین کرده‌وه لای خوی په‌روه‌ردگار

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قَالَ : أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ ؟ وَأَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ ؟

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ ، وَأَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى :

- ۱ - سُرُورٌ تُدْخِلُهُ عَلَى مُسْلِمٍ
- ۲ - أَوْ تَكْشِفُ عَنْهُ كُرْبَةً .
- ۳ - أَوْ تَقْضِي عَنْهُ دَيْنًا .
- ۴ - أَوْ تَطْرُدُ عَنْهُ جُوعًا .
- ۵ - وَلَا أَنْ أَمْسِي مَعَ أَحِي الْمُسْلِمِ فِي حَاجَةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتَكِفَ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ - يَعْنِي مَسْجِدَ الْمَدِينَةِ - شَهْرًا .
- ۶ - وَمَنْ كَفَّ غَضَبَهُ سَرَّ اللَّهُ عَوْرَتَهُ .
- ۷ - وَمَنْ كَظَمَ غَيْظَهُ وَلَوْ شَاءَ أَنْ يُمِضِيَهُ أَمْضَاهُ مَلَأَ اللَّهُ قَلْبَهُ رَجَاءً يَوْمَ الْقِيَامَةِ .
- ۸ - وَمَنْ مَشَى مَعَ أَحِيهِ الْمُسْلِمِ فِي حَاجَةٍ حَتَّى يُنْتَبِهَا لَهُ أَثَبَتَ اللَّهُ تَعَالَى قَدَمَهُ يَوْمَ نَزَلُ الْأَقْدَامُ .

۹ - وَإِنَّ سُوءَ الْخُلُقِ لَيُفْسِدُ الْعَمَلَ كَمَا يُفْسِدُ الْخَلُّ الْعَسَلَ^(۲۲).

واته : خۆشه ويسترينى خه لك لاي خوا ئه وه يه : سوودمه ندرينيان بيٽ بو

خه لك .. وه خۆشه ويسترين كرده وه لاي خواى گوره نه وه يه :

۱ - خۆشيهك بهينيت به سهر موسولمانيكدا .

۲ - يان نارحەتە تى يه كى له سهر لابه ريت .

۳ - يان قەرزىكى بو بېژيريت .

۴ - يان برسيتيه كى دهر بكه يت .

۵ - وه ئه گەر له گەل برايه كى موسولماندا برۆم بو به جيھينانى پيوستيهك

لام خۆشه ويستره له وهى كه له م مزگه وتهدا (مزگه وتى مه دينه) يه ك مانگ
بمينمه وه بو خوا په رستى و ئيعتيكافكردن .

۶ - وه ههركه سينك تورپه يى خوى بگريته وه ئه وا خوا عه وره تى داده پۆشيت .

۷ - وه ههركه سينك رق و تورپه ييهك بخواته وه له كاتيكدا ئه گەر ويستى هه بيٽ

به جيى بينيت به جيى دينيت ئه وا خوا دللى پر ده كات له په زامه ندى له رۆژى
دوايدا .

(۲۲) صحيح الجامع الصغير رقم : (۱۷۶) ، وصحيح التريغيب والترهيب رقم : (۲۶۲۳) ، وسلسلة الأحاديث
الصحيحة رقم : (۹۰۶) .

۸ - وه هرکه سیك له گه‌ل برابه‌کی موسولمانیدا بپوات بو به جیهینانی پیوستیه‌کی هه‌تا جیبه‌جی‌ی ده‌کات نه‌وا خوا پییه‌کانی جیگیر ده‌کات له رۆژیکدا که پیکان تییدا ده‌خلیسکین .

۹ - وه ره‌وشت خراپی کرده‌وه تیک ده‌دات وه‌ک چۆن خه‌ل هه‌نگوین تیک ده‌دات .

نه‌مه‌یه ره‌وشتی موسلمانی کامل و راست ...

نه‌مه‌یه هه‌ستی برابه‌تی راسته‌قینه ...

نه‌مه‌یه ئایینی ئیسلامی پیروۆز ... !!!

کۆتایی

لەم نووسراوەدا دواى پوون کردنه‌وه و باس کردنى بنه‌ماکان و به‌رهمه‌کان و مافه‌کانى **برایه‌تى نیوان موسلمانان** بۆمان دەرده‌که‌ویت که ئایینی پیروزی ئیسلام چه‌ند گرنگی به‌م بواره داوه و هه‌موو هه‌ولێکی خستووته‌ گه‌ر بۆ توندوتۆڵ و بته‌و کردنى هه‌ستی برایه‌تى راسته‌قینه‌ی نیوان تاکه‌کانى کۆمه‌لگای موسلمانان .

بۆیه لی‌ره‌وه حه‌ق وایه بلێین : **(مافه‌کانى مرۆف—!!?)** که لی‌ره و له‌وی شین و هاوار و پۆپۆی بۆ ده‌کریت و زۆر جارێکیش ئایینی پیروزی ئیسلام تۆمه‌ت بار و له‌که‌دار ده‌کریت به‌وه‌ی که **(مافه‌کانى مرۆف)** ی پیشیل کردوه !!!

ئایا ئەو **(مافه‌ په‌وایانه)** له ئیسلامدا دابین نه‌کراون !!!?

لەم نووسراوەدا وه‌لامی ئەم پرسیاره زۆر به جوانی پوون کراوه‌ته‌وه و هه‌رکه‌سیک به دلێکی پاک و چاوی ئینصافه‌وه بیخوینیته‌وه بۆی دەرده‌که‌ویت :

– ئەو شین و هاوارانه‌ی که بۆ **(مافه‌کانى مرۆف—!!?)** ده‌کرین ته‌نها ده‌نگی ده‌هۆلن و بازرگانی کردنن به‌و دروشمه‌وه !

– هه‌روه‌ها دەرده‌که‌ویت ئەو تۆمه‌تانه‌ی که ده‌درینه پال ئایینی پیروزی

ئىسلام چه‌ند پووجه‌ل و بى‌به‌لگه و بى‌بنه‌وان !!!

وه نه کوتاییدا ده‌لیم : ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا

تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ .

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته ...

گرنگترینی سهر چاوه گان

- ۱ - القرآن الکریم .
- ۲ - صحیح البخاری ، وفتح الباری شرح صحیح البخاری للحافظ ابن حجر العسقلانی .
- ۳ - صحیح مسلم ، وشرح صحیح مسلم للنووی .
- ۴ - صحیح سنن الترمذی للإمام الألبانی ، وتحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی للمبارکفوری .
- ۵ - صحیح سنن أبي داود للإمام الألبانی ، وعون المعبود بشرح سنن أبي داود للعلامة شرف الحق العظيم آبادي .
- ۶ - صحیح سنن النسائي للإمام الألبانی .
- ۷ - صحیح سنن ابن ماجه للإمام الألبانی .
- ۸ - صحیح الجامع الصغير للإمام الألبانی .
- ۹ - صحیح الترغیب والترهیب للإمام الألبانی .
- ۱۰ - صحیح الأدب المفرد للإمام الألبانی .
- ۱۱ - سلسلة الأحاديث الصحيحة للإمام الألبانی .
- ۱۲ - شرح رياض الصالحين للعلامة الشيخ ابن العثيمين .
- ۱۳ - جامع العلوم والحكم للعلامة ابن رجب الحنبلي .
- ۱۴ - فيض القدير شرح أحاديث الجامع الصغير للمناوي .
- ۱۵ - التمهيد لحافظ المغرب ابن عبد البر .

وغيرها من المصادر التي ذكرناها في الحواشي ...

(اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ

وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِمَهَا

وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْفَاكُ)

ناوه‌رۆك

- ١ ..... * بېشه‌کی :
- ٢ ..... * رېخۆشکار :
- ٧ ..... **بنه‌ماکانی برایه‌تی له بهر خوا**
- ٧ ..... ١ - ده‌بیت ئه‌و برایه‌تی یه‌ ته‌ن‌ها له بهر خاتری خوا بیت :
- ٨ ..... ٢ - ده‌بیت ئه‌و برایه‌تی یه‌ هاوشان بیت له گه‌ل ئیمان و ته‌قوادا :
- ٩ ..... ٣ - ده‌بیت ئه‌و برایانه ئیسلام بکه‌ن به رېياز و پرۆگرامی ژیانیان :
- ١٢ ..... ٤ - ده‌بیت ئه‌و برایه‌تی یه‌ راوه‌ستاو بیت له سه‌ر ئامۆزگاری کردنی یه‌کتر به چاکه :
- ٥ - ده‌بیت ئه‌و برایه‌تی یه‌ بنیات نرابیت له سه‌ر هاوکاری کردنی یه‌کتر له کاتی خوشی و
- ١٤ ..... ناخۆشیدا :
- ١٦ ..... **به‌روبووم و پاداشتی گه‌وره‌ی**
- ١٦ ..... **برایه‌تی نیوان موسلمانان**
- ٢٦ ..... **چهند رېگایه‌ک بو‌بته‌و کردنی هه‌ستی**
- ٢٦ ..... **برایه‌تی نیوان موسلمانان**
- ٤١ ..... **مافه‌کانی برایه‌تی نیوان موسلمانان**
- ١٧٥ ..... ناوه‌رۆك